

ਅਧਿਆਇ 8

ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਵਡਿਆਏ ਗਏ

ਰੋਮੀਆਂ 8 “ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ,”¹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ “ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਹਰਮਨਪਿਆਰੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।”² 7 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ 8 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਬਰਫ਼ੀਲੇ ਤੁਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਬਸੰਤ ਦੇ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗੂਠੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਧਿਆਇ 8 ਇਸ ਅੰਗੂਠੀ ਵਿੱਚ ਜੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੀਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਇਤ 28 ਇਸ ਹੀਰੇ ਦੀ ਚਮਕ ਹੈ।³

ਇਸ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: “ਵਡਿਆਏ ਜਾਣਾ।” “ਵਡਿਆਈ” ਅਤੇ “ਵਡਿਆਏ ਜਾਣਾ” ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਾਰੀ ਆਏ ਹਨ:

... ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੀਏ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੀਏ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਡਿਆਏ ਜਾਈਏ (8:17)।

ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੁਖ ਉਸ ਪਰਤਾਪ ਨਾਲ ਜੇ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਿਚਾਉਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ (8:18)।

... ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਆਪ ਵੀ ਬਿਨਾਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ (8:21)।

... ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਭੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੱਦਿਆ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਭੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਭੀ ਦਿੱਤੀ (8:30; ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਪਰ ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਚੇਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਚਾਣਕ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਰੰਭ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਧਿਆਇ 8 ਦਾ ਅਰੰਭ ਪਿੱਛੋਂ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਗਾਹਾਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਆਇਤ 4, ਆਇਤ 13, ਜਾਂ ਆਇਤ 17 ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਲਗਾਤਾਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ। ਨਾਲ ਹੀ, ਰਸੂਲ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਅਸੀਸਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮਿਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਦੀਪਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਤੋਂ

ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਵਡਿਆਏ ਜਾਣ” ਨੂੰ ਇਸ ਪੂਰੇ ਅਧਿਆਇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

“ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ” (8:1-4)

‘ਸੇ ਹੁਣ ਓਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ।’ ਜੇ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਨਾ ਹੋ ਸੱਕਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਤਾਈ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਪਾਪੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਲ ਕੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ‘ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਰਾਸਤ ਹੁਕਮ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਪੈਰਾ 7:1 ਵਿੱਚ ਅਰੰਭ ਹੋਈ “ਸ਼ਰਾ” ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 6:1 (ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ 4:1) ਵਿੱਚ ਅਰੰਭ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵੀ ਸਮਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 8 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੋਮੀਆਂ 7:14-25 ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ਼ਰਾ/ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਧਤਾ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਜਤਨਾਂ ਦੀ ਵਿਅਰਥਤਾ ਨੂੰ 7:24 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ: “ਮੈਂ ਕਿੰਡਾ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ! ਕੌਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵੇਗਾ?” 7:25 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਆਪ ਹੀ ਦਿੱਤਾ: “ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ [ਕਿ ਮੈਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ]!” ਅਧਿਆਇ 8 ਦਾ ਅਰੰਭ “ਸੇ” ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਗਾਹਾਂ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 1. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, **ਸੇ ਹੁਣ ਓਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।** ਇਹ ਅਚਰਜ ਭਰੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ “ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ” ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ *κατάκριμα* (*ਕਟਾਕ੍ਰਿਮਾ*) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ *κρίμα* (*ਕ੍ਰਿਮਾ*, “ਨਿਆਂ”) ਦਾ ਬਲਕਾਰੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਲਿਓਨ ਮੋਰਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ “ਕਾਨੂੰਨੀ [ਅਦਾਲਤੀ] ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।”⁴ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, “ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ” ਦਾ ਭਾਵ *ਆਤਮਿਕ* ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਕਿਰਿਆ (“ਹੈ”) ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ—ਇੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਅਸੀਸ ਹੈ, ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਨਹੀਂ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂ (*ਕ੍ਰਿਮਾ*) ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 20:47 ਵੇਖੋ), ਪਰ ਇੱਕ ਭਾਵ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। (ਯੂਹੰਨਾ 3:18 ਵੇਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਿਆ *κρίνω* [*ਕ੍ਰਿਨੋ*, “ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ”] ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ।) ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹੀਆਂ

ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਕੋਏ ਰੋਪਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ:

ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! . . . ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਸਾਂ: “ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।” ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚੇ ਸਾਂ, ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਂ ਜਦੋਂ ਸਜਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਆਈ: “ਤੁਸੀਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ!” ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਾਡਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਜਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।⁵

ਅਗਲਾ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ” ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਰੋਮੀਆਂ 6:3 ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ।” ਐੱਫ. ਐੱਫ. ਬ੍ਰੂਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

“ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ” (ਜਾਂ “ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ”) ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ “ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ” ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੈ (6:3); ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਦਕਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਗਏ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫਨਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲੇ ਗਏ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।⁶

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਹੁਣ” ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਹੈ: “ਸੇ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।” 7:14-25 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ “ਉਸ ਵੇਲੇ” ਦਾ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਲ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸਿੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ—ਪਰ ਉਹ ਬਦਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ: ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਚੁੱਕਾ ਸੀ; ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਦਕਾ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹੁਣ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸਮੂਹ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ!

ਅਫ਼ਸੋਸ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 8 ਦੀਆਂ ਹੋਰਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਇਤ 1 ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਗਲਤ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਤਾਨ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦੀ ਲਿਖਾਰੀ ਰੋਮੀਆਂ 8:1 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਆਖਣ, “ਇਸ ਕਥਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਮੰਗ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ” ਜਾਂ “ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।” ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਇਤ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਲਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ-ਨਾਸ-ਨਹੀਂ-ਹੋ-ਸਕਦੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਗਲੈਨ ਪੇਸ ਨਾਮ ਦੇ

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, “ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!” ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਰੋਮੀਆਂ 8:1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਗਲੈਨ ਪੇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਓ!”

KJV ਵਿੱਚ 8:1 ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ: “ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰੀਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਰੀਤ 'ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ।” ਪੁਰਾਤਨ ਹਸਤਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਇਤ 4 ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 8 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। “ਜੇ” ਸ਼ਬਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ “ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ”⁸ ਸ਼ਬਦ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ।⁹ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਆਇਤ 13 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, “ਜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵੋਗੇ” (ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਜੇਕਰ 8:1 ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਤੁਲਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦਾ ਜਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਆਇਤ ਆਖਦੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵੀ ਜੀਵਨ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਆਇਤ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਦੀ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰੀਏ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਆਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਨੋਖਾ ਬੰਦ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ।¹⁰ ਪਹਿਲੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਮੈਂ “ਸ਼ਰਤ ਰਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ” ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ “ਬੇਦੀਨੀ ਨਾਮੁਮਕਿਨ” ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕਦੇ ਡਿੱਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਡਗਲਸ ਜੇ. ਮੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ “ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਗੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕਾਰੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਰਾ ਵੀ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦਾ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਸਦਾਕਾਲ ਲਈ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ” ਮੰਨਦਾ ਸੀ।¹¹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ “ਸ਼ਰਤ ਰਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ” ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਵਚਨ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਬਾਰੇ ਚਿਤਾਉਣੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:12), ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (2 ਪਤਰਸ 1:5-11), ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:22, 23)।

ਦੂਜੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਮੈਂ “ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਅਸੁਰੱਖਿਆ” ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ “ਬੇਦੀਨੀ ਮੁਮਕਿਨ” ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਜਿਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਡਿੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿੱਗੇਗੀ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ

ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਣੇਦਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਕਨੂੰਨ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਗਿਰਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਨੰਦ ਭਰਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਆਸ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ “ਸਰਤਬੱਧ ਅਸੁਰੱਖਿਆ” ਉਨੀ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ ਜਿੰਨੀ “ਸ਼ਰਤ ਰਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ।” ਮਸੀਹਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮਸੀਹਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੁਨਾਹ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਐਨਾ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਮੂ ਨੇ ਇਹ ਆਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ “ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ” ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ, “ਪਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।”¹² ਪੈਲੂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ “ਗ਼ਮ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾ ਹੀ ਚਲਿਆ ਸੀ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:7)।

ਤੀਜੀ ਮਾਨਤਾ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਚਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੈਂ “ਸਰਤਬੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ” ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ “ਬੇਦੀਨੀ ਮੁਮਕਿਨ” ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੇਗੀ—ਜੇ ਮਸੀਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਜੋ ਉਹ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦੇ” ਹਨ (8:4), “ਜੇ [ਉਹ] ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ” (8:13; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੀ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਅੱਗੇ ਆਇਤ 31 ਨੂੰ ਵੇਖੋ: “ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ?” ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਡੇ “ਵੱਲ” ਹੈ! ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਧਾਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਪੱਖ ਲਵੇਗਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਭਾਲ ਰਿਹਾ; ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਓ।

ਕੀ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ। ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਜਾ ਕੇ ਗੁਆਚ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ—ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਲੋਕ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਲੋਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਹਿਰਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ (8:6 ਵੇਖੋ),

ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਇਹ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਤੁਹਾਡੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ: “ਜੇ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ!”

ਆਇਤ 2. ਪੌਲੁਸ ਕਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਆਖ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ “ਜੇ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ”? ਯੋਜਕ ਸ਼ਬਦ **ਕਿਉਂਕਿ** (γάρ, ਗਾਰ) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਗਲਾ ਕਥਨ ਹੈ: **ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ।** ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹਸਤਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕਵਚਨ ਪੜਨਾਵ “ਤੈਨੂੰ” (σέ, ਸੇ) ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪੁਰਾਤਨ ਹਸਤਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ “ਮੈਨੂੰ” (με, ਮੇ) ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ KJV, NIV, RSV, ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਤੈਨੂੰ” ਦੀ ਬਜਾਏ “ਮੈਨੂੰ” ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਆਇਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 7:14-25 ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ “ਸ਼ਰਾ” (νόμος, ਨੋਮੋਸ) ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ “ਸਿਧਾਂਤ” ਜਾਂ “ਸਥਿਰ ਧਾਰਨਾ।” ਅਧਿਆਇ 7 ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਬਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਤਦ ਤੱਕ ਉਹ “ਪਾਪ ਦੇ ਕਨੂੰਨ” ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਮਬੰਦ ਰਹੇਗਾ (7:25)। ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬਲ ਆਤਮਕ “ਮੌਤ” ਵੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (7:6, 24; 8:13 ਵੇਖੋ), ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ (ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ) “ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰਾ” ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹³

ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ? “ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨੇ।” “ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਤਮਾ” ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਦ ਵਿੱਚ, ਸਰੀਰਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ (ਉਤਪਤ 1:1, 2, 26; 2:7; ਵੇਖੋ)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਚਨ” ਦਾ ਪ੍ਰੋਣਾ ਸਰੋਤ ਬਣਿਆ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:16; 2 ਪਤਰਸ 1:21 ਵੇਖੋ)।

ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਲਿਆਉਣ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਮੁੱਖ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:1-4, 33, 37, 38, 41 ਵੇਖੋ)।

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਸੀਲਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; 5:32; ਰੋਮੀਆਂ 8:6 ਵੇਖੋ)।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੌਲੁਸ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ [ਨੋਮੋਸ]” ਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਕੁਝ ਲੋਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੋਮੋਸ (“ਸ਼ਰਾ”) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ (ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ) ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹⁴

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨੇਮੋਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਬੰਦ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਤਾਂਹ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਬਲ ਸਾਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਬਲ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਤਾਕਰਸ਼ਣ ਦਾ ਨਿਅਮ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੁਰਤਾਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਨਿਅਮ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ—ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਖਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਇੱਕ “ਹਵਾ-ਗਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ” ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਇੰਜਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਾਹਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਧੱਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਦੀ ਲੰਘਦੀ ਹੋਈ ਹਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਾਂਹ ਵੱਲ ਨੂੰ ਧੱਕਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਸਭਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਬਣਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉਤਾਂਹ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀਆਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਵਾ-ਗਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 7 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਲ ਨਾਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੇਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੀ ਖਿੱਚ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਤਾਂਹ ਵੱਲ ਦੀ ਖਿੱਚ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; 5:32)।

ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ” ਸਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ “ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰਾ” ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚੋ। ਜਦੋਂ ਹਵਾ-ਗਤੀ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਾਇਲਟ ਆਪਣੇ ਇੰਜਨ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਜਾਣ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਗੁਰਤਾਕਰਸ਼ਣ ਦਾ ਨਿਅਮ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੀ ਖਿੱਚ ਦਾ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਲਈ, ਇਹ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਪਾਪ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਨਾਲ “ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ” (8:13; 8:26 ਵੇਖੋ)।

ਆਇਤ 3. ਇਹ ਆਇਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਨਾ ਹੋ ਸੱਕਿਆ ਇਸ

ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਤਾਈ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ . . . ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। NASB ਵਿੱਚ 3 ਅਤੇ 4 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ “Law [ਸ਼ਰਾ]” ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ ਵੱਡਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਅਧਿਆਇ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਜੁੜਦੀ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ।¹⁵ ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਤਾਈ ਸੀ।” ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਬਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਲਕਿ, ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ-ਅਰਥਾਤ ਸਰੀਰ-ਉਹ ਨਿਰਬਲ ਸੀ। ਸਰੀਰਕ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ-ਅਰਥਾਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਧਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ-ਸਿੱਧਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਨਿਰਬਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਰਾ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਕੇਚ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਫੁਟਬਾਲ ਟੀਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਸੰਗੀਤ ਟੇਲੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ।

ਇੱਕ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਨੂੰ ਗਲੀ-ਸੜੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਫਰਨੀਚਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੇਚ, ਸੰਗੀਤਕਾਰ, ਜਾਂ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਹੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਸੰਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਾ “ਸਰੀਰ” ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕੀ ਇਕ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖੋਂ ਗਲਤ ਸੀ? ਨਹੀਂ। ਡੇਵ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਭੰਨ ਦਿਓਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਡਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪਾਪ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਪ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਾਪ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।”¹⁶

ਜੇ ਕੰਮ ਸ਼ਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਰਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਪਾਪੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ “ਪਾਪ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ

‘ਸਰੀਰ’ ਵਿੱਚ।¹⁷

ਆਇਤ 3 ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਕਈ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਰਜ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰਣ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ “ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ।” ਮੇਰਿਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਘੱਲਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਦੁੱਤੀ ਸੰਬੰਧ ਸੀ।¹⁸ ਯਿਸੂ “ਪਾਪੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।” ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਰੂਪ” (ὁμοίωμα, *ਹੋਮੋਯਾਮਾ*) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ “ਵਰਗਾ” ਜਾਂ “ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ” (ὁμός, *ਹੋਮੋਸ*) ਤੋਂ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ “ਪਾਪੀ ਸਰੀਰ” ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ “ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ” ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬ੍ਰੂਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

“ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ” ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੜਾ ਪੀੜਾਦਾਇਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ¹⁹; ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕੇਵਲ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ” ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ “ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਧਾਰਨ” ਕਰਕੇ ਆਇਆ। ਪੈਲੂਸ ਕੇਵਲ “ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ” ਵੀ ਆਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪਰਗਟ ਨਾ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਕੇਵਲ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ “ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ” ਜਾਂ “ਪਾਪੀ ਸਰੀਰ” ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਆਖਣ ਨਾਲ, ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ “ਪਾਪੀ ਸਰੀਰ” ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਇਆ, ਅਜਿਹਾ ਭਾਵ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਸੀ, ਜਦਕਿ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਲੂਸ ਨੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ) ਉਹ “ਪਾਪ ਦਾ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:21)। ਇਸ ਕਰਕੇ [ਮਸੀਹ] ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਪਾਪੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ।”²⁰

ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਹੈ²¹—ਅਜਿਹਾ ਸਰੀਰ ਜਿਹੜਾ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। (ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ ਕਿ!) ਸਾਡੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦੀ ਖਿੱਚ ਅੱਗੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ!

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਐਵੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ; ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ “ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ” ਘੱਲਿਆ। NASB ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤਿਰਛਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, *ἑπὶ ὁμαρτίας* (*ਪੇਰੀ ਹਾਮਾਰਤਿਆਸ*, “ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ”)। ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ (ਸਪਤਤੀ, ਸੇਪਟਿਉਜੇਂਟ ਜਾਂ LXX) ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਬਲੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਜ਼ਬੂਰ 40:6 ਵੇਖੋ)।

“ਪਾਪ ਬਲੀ” ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਬਲੀ ਵਜੋਂ ਵੱਢੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਬ੍ਰਾਯਨ ਚੈਪਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,

ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੌਤ ਪਾਪ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ, ਤਦ ਵੀ

ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਤੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। . . . ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਜੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਲਹੂ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।²²

ਕਿਉਂ ਜੋ “ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਭਈ ਵਹਿੜਕਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:4); ਪਰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਜੋ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸਦਾਕਾਲ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਬਲੀਦਾਨ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:10)।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ “ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।” ਚਾਰਲਸ ਸਪਰਜਨ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਗ਼ੈਰ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।”²³ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ “ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ” ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ “ਸਰੀਰ” ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਆਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਲ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਲ ਦੇ ਅੰਗੇ ਹਾਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ “ਸਰੀਰ” ਦਾ ਭਾਵ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਾਪ ਦੀ ਉਸ ਸਜ਼ਾ (ਨਿਆਂ) ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:21)। ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਲਈ “ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਵਜੋਂ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:6) ਦੇ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਬਣਨਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਉੱਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਣਾ ਸੀ।

ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ “ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਭੀ ਸਰਫ਼ਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ” (8:32)!

ਆਇਤ 4. ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ’ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਾਰੇ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਾਵੇ। ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ: ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕਾ। ਆਇਤ 4 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਘੱਲਿਆ: ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਰਾਸਤ ਹੁਕਮ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ। “ਰਾਸਤ” ਨੂੰ *δικαίωμα* (*ਡਿਕਾਯੋਮਾ*) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। *ਡਿਕਾਯੋਮਾ* ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਭਾਵ।”²⁴

ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਰਾਸਤ ਹੁਕਮ” ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ “ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ,” ਤਾਂ ਉਸ ਕੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਕੀ ਸੀ? ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੀ

ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਪੂਰੇ ਕਰਾਂਗੇ; ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਲਈ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ (7:4, 6)। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਦੋ ਤੱਥ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, “ਰਾਸਤ ਹੁਕਮ” ਇੱਕਵਚਨ ਹੈ, ਬਹੁਵਚਨ ਨਹੀਂ। (ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਵਚਨ “ਮੰਗਾਂ” ਪਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕਵਚਨ ਹੈ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ NASB ਵਿੱਚ ਹੈ।) ਦੂਜਾ, ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਸਤ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਮੰਗ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ “ਵਿੱਚ” (ἐν, ਏਨ) ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਆਖਦਾ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕਿਰਪਾਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੇ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।²⁵ ਜੇ. ਡੀ. ਥੋਮਸ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੌਲੁਸ “ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਟੀਚਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।”²⁶

ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਇਹ “ਰਾਸਤ ਹੁਕਮ” ਕੀ ਸੀ; ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦਾ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਖੀਏ ਕਿ ਇਹ ਮਕਸਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰ” ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ 11:44, 45 ਵੇਖੋ)। ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ’ਤੇ, ਅਸੀਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਕਸਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਕੇ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰਨਾ” (8:8) ਸੀ।

“ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਰਾਸਤ ਹੁਕਮ” ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ **ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੇ ਹਨ**। “ਚਲਣਾ” ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (6:4; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:7)। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ” 7:14-25 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣਾ” ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਬਦਲ ਗਿਆ: ਹੁਣ ਉਹ “ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।”

ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਇ 8 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਆਤਮਾ” ਸ਼ਬਦ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸ “ਆਤਮਾ” ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਵੱਲ? ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦਕ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਇਸ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਆਇਤ 4 ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ *ਸਰੀਰਕ* ਭਾਵ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ *ਆਤਮਕ* ਭਾਵ ਨਾਲ ਜੀਵਨ

ਜਿਉਣ ਬਾਰੇ ਆਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਧਿਆਇ 8 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁੱਕਵਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਸ਼ਬਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

“[ਪਵਿੱਤਰ] ਆਤਮਾ ਅਨੁਸਾਰ” ਚਲਣ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰੀਏ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਥੋਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਲਣ” ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਤਾਂ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣਾ” ਹੈ (8:14 ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵੇਖੋ)। ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ, ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਥੋਂ ਕੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਅਸਲੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੀਏ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਬਾਈਬਲ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰੀਏ। ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾ/ਕੰਮ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ (7:14-25); ਪਰ ਕਿਰਪਾ/ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ, ਦਰਅਸਲ, ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (8:12, 13)।

ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚਕਾਰ ਭਿੰਨਤਾ (8:5-13)

ਸਰੀਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮੌਤ (8:5-8)

ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਓਹ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਿਕ ਹਨ ਓਹ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਮਨਸ਼ਾ ਮੌਤ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਮਨਸ਼ਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਮਨਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋ ਸੱਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸੱਕਦੇ ਹਨ।

ਆਇਤ 5. ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਜਾਂ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ (ਕਹਾਉਤਾਂ 4:23; 23:7; ਲੂਕਾ 6:45)। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਕਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਓਹ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਿਕ ਹਨ ਓਹ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਆਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ “ਸਰੀਰਕ” ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ “ਆਤਮਕ” ਹਨ। ਮੈਂਕਾਰਡ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪਹਿਲੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ “ਸਰੀਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ” ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲੋਕ “ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।” NEB ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦੇ “ਪੱਧਰ ’ਤੇ ਜਿਉਣ ਵਾਲੇ” ਲੋਕ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ “ਪੱਧਰ ’ਤੇ ਜਿਉਣ ਵਾਲੇ” ਲੋਕ ਆਖਦੀ ਹੈ।

“ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ” ਇਕੱਲੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ $\varphi\rho\nu\nu\acute{\omega}$ (ਫ੍ਰੋਨੈਓ) ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣਾ, ਦੀ ਮਨਸਾ ਕਰਨਾ।”²⁷ ਮੌਕਾਰਡ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ।” ਫ੍ਰੋਨੈਓ “ਦਾ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਹੈ।”²⁸ ਇਹ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁਪਤ ਰਵੱਈਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।²⁹

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, “ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ,” ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਸਤਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹਨ। “ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ” ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕਿਤੇ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਗਲਾਤੀਆਂ 5:19-21 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ” ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੇਵਲ “ਅਨੈਤਿਕਤਾ” ਅਤੇ “ਨਸ਼ੇ” ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸਗੋਂ “ਵੈਰ” ਅਤੇ “ਕ੍ਰੋਧ” ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

“ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ” ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ, ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਇੱਕ ਛਿਣਭੰਗਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਹਨ। ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ “ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ” ਹਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਕੇਵਲ ਧਰਤੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੀਨ ਹਨ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਚਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਲਿਪ ਆਖਦੇ ਹਨ, “ਸੰਸਾਰਿਕ [ਸਰੀਰਕ] ਰਵੱਈਆ ਸੁਭਾਵਕ ਵਸਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵੇਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ।”³⁰ ਮੱਤੀ 6:31 ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ “ਤ੍ਰਿਏਕਤਾ” ਦਰਜ ਹੈ:³¹ “‘ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ?’ ਯਾ ‘ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ?’ ਯਾ ‘ਕੀ ਪਹਿਨਾਂਗੇ?’” ਪੈਲੂਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਈਸੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਢਿੱਡ ਹੈ . . . ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:19)। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬੜਾ ਮਨੋਹਰ, ਦਿਆਲੂ, ਸੋਹਣਾ, ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ, ਸੁਚੱਜਾ, ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰਾ, ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਗੁਆਂਢੀ ਹੋਵੇ—ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਨ “ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ” ਲਗਾਈ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, “ਜਿਹੜੇ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, [ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ] ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ।”³² “ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਹਨ, ਸਦੀਪਕਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਸਲੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਦੇਖੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਲ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਸਦਾਕਾਲ ਲਈ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕ ਸੁਨੇਹੇ ਪੁੱਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਸਤਾਂ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਸਰੀਰਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ

ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਆਤਮਕ ਵਸਤਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ—ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ:

ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ।
ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਡਟੇ ਰਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ।
ਚਰਚ ਦੀ ਆਰਥਨਾ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਆਉਣਾ।
ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ।
ਆਤਮਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ।

ਆਇਤ 6. ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੀ ਬਜਾਇ ਆਤਮਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੋਵੇ? ਇੱਕ ਪਾਸੇ, **ਸਰੀਰਕ ਮਨਸ਼ਾ** [φρόνημα, ਫ੍ਰੋਨੇਮਾ] **ਮੌਤ ਹੈ।** ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਮਰਦੇ ਹਨ (ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਤਮਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ), ਸੇ ਇੱਥੇ “ਮੌਤ” ਆਤਮਕ ਮੌਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ (ਯਸਾਯਾਹ 59:1, 2) ਅਤੇ ਸਦੀਪਕਤਾ ਵਿੱਚ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20:14, 15; 21:7, 8) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਜੁਦਾਈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ **ਆਤਮਕ ਮਨਸ਼ਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ।** “ਜੀਵਨ” ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਕ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੰਗਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ।”³³ “ਸ਼ਾਂਤੀ” ਇਸੇ “ਜੀਵਨ” ਵਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। 5:1 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਸੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖੀਏ।” ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਕ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਰਗੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 7. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਜੇ ਕਿ ਮੌਤ ਹੈ), ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਘਟੀਆਪਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਸਦੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, **ਸਰੀਰਕ ਮਨਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਹੈ।** “ਵੈਰ” ἔχθρα (ਐਖਥ੍ਰਾ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ἔχθρός (ਐਖਥ੍ਰੋਸ), ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ।”³⁴ ਮੋਰਿਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਐਖਥ੍ਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੇਵਲ “ਬੇੜਾ ਜਿਹਾ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ”; ਸਗੋਂ, “ਇਹ ਡਾਢਾ ਵੈਰ ਹੈ।” ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ “ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹਲਕੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।”³⁵

ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਰੋਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਹੈ: “ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।” ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ—ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇਸ ਸੰਸਾਰ

ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ *ਫੈਰੀ* ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ **ਮਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ**। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ” ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਹੈ,³⁶ ਪਰ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਹਰੇਕ ਨਿਯਮ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 7:14-25 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਕ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰ ਜੇਤੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਝ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਲੋਕ “ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ “ਸੰਪੂਰਨ ਵੰਸ਼ਗਤ ਪਤਿਤ ਅਵਸਥਾ” ਦੀ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ 7:14-25 ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰੀਰਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪੱਛਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਜਿਦ ਕਰੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਜਿਦ ਕਰੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸੁੱਕਾ ਰਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਖਾਣਾ-ਪੀਣਾ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦੀ ਜਿਦ ਕਰੀ ਜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਰਜੇਵਾਂ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 8. ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪੁੱਜਿਆ ਕਿ **ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ**। “ਸਰੀਰਕ” ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ “ਮਾਸ ਦੀ ਬਣੀ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਨਾ” ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਗੋਂ “ਸਰੀਰਕ” ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖੀ (ਸਰੀਰਕ) ਸੰਸਾਧਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਕੇ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬਜਾਇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ (8:9 ਵੇਖੋ)।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਇਤ 8 ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਜਾਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਆਤਮਕ ਮੋਤ (8:6) ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ (8:4 ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵੇਖੋ)। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਿਆ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੈ!

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਨ (8:9-11)

^੧ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਤਮਕ ਹੋ ਪਰ ਤਦੇ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰੰਤੂ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੇ ਉਹ ਓਹ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ^{੧੦}ਪਰ ਜੇ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਹੀ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਰ ਗਈ ਪਰ ਆਤਮਾ ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਵਤ ਹੈ। ^{੧੧}ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵਾਏਗਾ।

ਪੌਲੁਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸਰੀਰ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਇਤ 9 ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਨ ਪੁਰਖ ("ਓਹ"; 8:8) ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਮੱਧਮ ਪੁਰਖ ("ਤੁਸੀਂ"; 8:9) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:9-11 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦ "ਵੱਸਦਾ" ਹੈ। 7:17, 20 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿੱਚ *ਪਾਪ* ਵੱਸਦਾ ਹੈ। "ਵੱਸਦਾ" (οἰκέω, *ਓਏਕੋਓ*) ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ "ਘਰ ਵਸਾਉਣ" ਬਾਰੇ ਆਖਦਾ ਹੈ। 8:9-11 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ, ਦਰਅਸਲ, ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਨਵੇਂ ਰੱਬੀ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 9 ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕੀ *ਕੀਤਾ ਹੈ*: ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਤੇਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਆਇਤ 10 ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰ *ਰਿਹਾ ਹੈ*: ਉਸ ਨੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਇਤ 11 ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ *ਕਰੇਗਾ*: ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲੇਗਾ।

ਆਇਤ 9. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ" (8:8)। ਪਰ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, **ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਤਮਕ ਹੋ ਪਰ ਤਦੇ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੋਵੇ**। ਇਸ ਕਥਨ ਵਿੱਚ "ਤੁਸੀਂ" ਸ਼ਬਦ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।³⁷ ਰਸੂਲ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰਕ ਹਨ ਓਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਰਸੰਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ (8:8), ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਤਮਕ ਹੋ।"

ਇੱਕ "ਜੇ" ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ". . . ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੋਵੇ।" ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ *ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ*" (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਸ ਬੰਦ ਵਿੱਚ "ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ" ਆਪ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ

ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।³⁸ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:32 ਵਿੱਚ, ਰਸੂਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ।” ਇਸ ਗੈਰ-ਚਮਤਕਾਰੀ ਦਾਨ ਨੂੰ, ਜੋ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਾਸ” ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (8:9, 13, 16, 26; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:14; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19; ਗਲਾਤੀਆਂ 4:6, 7; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:13, 14 ਵੇਖੋ)।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ (ਵਰਤੋਂ: ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਾਸ, ਪੇਜ 79-90 ਵੇਖੋ)। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 8 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਅਧਿਆਇ 7 ਵਿਚਲੇ ਪਾਪ ਦੇ ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਪ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਘਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਪਾਪ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ “ਵਾਸ” ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਪਾਪ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ, ਜਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ “ਵਾਸ” ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵੱਸ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ, ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਨਿਵਾਸ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕਿ ਅੰਤਰਨਿਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਵ ਵੀ ਆਵੇ!

ਕਈ ਡਿਨੋਮੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਦੋ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ। (ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨੂੰ “ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕੰਮ ਆਖਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।”) ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਨ ਵਜੋਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ— ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38)। ਮੇਰਿਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ “ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਹੈ।”³⁹ ਹੈਂਡਲੀ ਸੀ. ਜੀ. ਮੂਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ” ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਪਵਿੱਤਰ [ਆਤਮਾ] ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਵੀ ਉਤਾਂਹ ਜਾਂ ਡੂੰਘੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਗਏ ਹਾਂ।”⁴⁰

ਪੌਲੁਸ ਅੱਗੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੇ ਉਹ ਓਹ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38)। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ “ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ” ਨਹੀਂ ਹੋ (6:3-5

ਵੇਖੋ)। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ “ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ” ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ “ਉਸ ਦੇ” ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। NEB ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਇਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਲਿਖਤ ਦੇ ਅਸਲ ਭਾਵ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ “ਮਸੀਹੀ” (Χριστιανός, ਕ੍ਰਿਸਤਿਆਨੋਸ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।”⁴¹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ: ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਥੋਮਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।”⁴²

ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬੜੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਸਬੱਬ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਾਉਣਾ ਦੋ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਦਰਅਸਲ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਮਸੀਹੀ (ਜੋ ਮਸੀਹ ਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ) ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੋਈਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕੋਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ, ਕਿ “ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲਣ ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅੰਦਰ ਆ ਸਕੇ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਰਕਾਰ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ,” ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ “ਅਨੁਭਵ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:9 ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਸਬੱਬ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ “ਗੈਰ-ਜ਼ੁਬਾਨਾਂ ਬੋਲਣਾ” ਜਿਹੇ ਕੁਝ “ਕਰਿਸਮੇ” ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਦ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ “ਕਰਿਸਮਾਈ” ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਲੈਣ, ਤਦ ਤੱਕ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲੀ ਮਸੀਹੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ, ਕਦੇ ਨਾ ਰੁਕਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਦਬਾਅ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਲੋਕ “ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ” ਕਰਨ (“ਗੈਰ-ਜ਼ੁਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ” ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ)।

ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹੀਆਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ “ਪ੍ਰਾਪਤ” ਕਰਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ—ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ।

ਆਇਤ 10 ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਇਤ 9 ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਥੇ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ” ਅਤੇ “ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ” ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰਤਾਈ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿੰਨਤਾ ਕਰਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ (1:20; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:9; KJV)। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਆਪਸ ਨਾਲ ਐਨੀ ਨੇੜਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ

ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰਤਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਕੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਨ (8:9) ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ (8:10) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਿੰਨਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੂਜੀ, ਧਿਆਨ ਦੇਵੇ ਕਿ ਆਇਤ 9 ਦੋਵਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਅਸੀਂ “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ” ਅਤੇ “ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ” ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਮਿਲਣ ਉਸ ਨੇਤਰਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚਕਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 10. ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਆਇਤ 10 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, **ਪਰ ਜੇ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।** ਇਸ ਥਾਂ ‘ਤੇ “ਜੇ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਿਉਂ ਜੇ,” ਅਤੇ “ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ” ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ [ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ] ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ” (8:9)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ *ਕਿਉਂ ਜੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੇਹੀ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਰ ਗਈ ਪਰ ਆਤਮਾ ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਵਤ ਹੈ।*⁴³

“ਦੇਹੀ” ਇੱਥੇ ਆਇਤ 11 ਦੀ “ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀ” ਹੈ।⁴⁴ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਸਰੀਰਕ ਮੌਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ “[ਆਦਮ ਦੇ] ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਰ ਗਈ ਹੈ” (5:15-21; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:22 ਵੇਖੋ)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ “ਆਤਮਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਵਤ ਹੈ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:16 ਵੇਖੋ)—ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਸਦਕਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹੋ।⁴⁵ ਆਇਤ 10 ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਆਦਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੀਵਤ ਹੈ!

ਆਇਤ 11. ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਾਂ ‘ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਆਇਤ 11 ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, “ਨਹੀਂ।” ਇਹ ਆਇਤ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਪੂਰਵ ਕਥਿਤ ਤੱਥ ਨਾਲ ਹੀ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: **ਅਤੇ ਜੇ [ਕਿਉਂ ਜੇ] ਉਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ।** “ਉਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ” ਦਰਅਸਲ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ” ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਭਾਵ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵਾਏਗਾ।

ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:20, 21 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤੇ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵੀ

ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ . . . ਸਾਡੀ ਦੀਨਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵਟਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਣਾਵੇਗਾ।" ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮੀ ਚਰਚਾ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਆਇਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

ਪਰ ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਤਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਸੁੱਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਹੈ! (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:20)।

ਪਰ ਕੋਈ ਆਖੇਗਾ ਭਈ ਮੁਰਦੇ ਕਿੱਕਰ ਜੀ ਉੱਠਦੇ ਅਤੇ ਕਿਹੇ ਜਿਹੀ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਨਦਾਨਾ, ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਬੀਜਦਾ ਹੈਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਜੰਮੇਗਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਤੂੰ ਬੀਜਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਉਹ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਬੀਜਦਾ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਨਿਰਾ ਇੱਕ ਦਾਣਾ ਭਾਵੇਂ ਕਣਕ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਕਾਸੇ ਦਾ। ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੂੰ ਭਾਇਆ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਬੀ ਨੂੰ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਰੂਪ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:35-38)।

ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਸਵਾਨ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੇ ਪਤ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਬਲ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਲਵੰਤ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਣਕ ਸਰੀਰ ਹੋਕੇ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਕ ਸਰੀਰ ਹੋਕੇ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਾਣਕ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਕ ਸਰੀਰ ਵੀ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:42-44)।

ਆਓ ਹੁਣ ਰੋਮੀਆਂ 8:11 ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ: "ਜਿਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵਾਏਗਾ"! ਜੇਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਊ ਸਟੈਟ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਾਡੀਆਂ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਧਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਪਾਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਿਵਾਲਣਾ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਤੇ ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਬਲਤਾ, ਰੋਗ, ਦਰਦ, ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਾ।"⁴⁶

ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਤਰਤੀਬ ਸਿਰ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਜੀ ਉੱਠਣ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲੇ ਪਾਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ। ਸਗੋਂ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ "ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀਆਂ" ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਪਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ਦੇਹੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀ ਜਿਵਾਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਭਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਜੀ ਉੱਠੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਦੂਜੀ, ਜਦੋਂ ਪੈਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵਾਏਗਾ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ "ਜਿਵਾਏਗਾ" ਦਾ ਭਾਵ ਕੇਵਲ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਉਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜਾ ਆਮਦ ਵੇਲੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ, ਦੋਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ (ਯੂਹੰਨਾ 5:28, 29)। ਰੋਮੀਆਂ 8:11 ਵਿੱਚ, "ਜਿਵਾਏਗਾ" ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਪੂਰਣ ਭਰਪੂਰੀ ਦਾ "ਜੀਵਨ" ਦੇਣਾ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੇਹੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ

ਪਰਤਾਪਵਾਨ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾਕਾਲ ਲਈ ਰਹਿ ਸਕਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਾਡੀਆਂ “ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀਆਂ” “ਅਮਰ” ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।⁴⁷

ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਦਲਾਅ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਐਨਾ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਗ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਐਨਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੇ।

“ਵਸੀਲੇ” ਸੰਬੰਧ ਸੂਚਕ ਸ਼ਬਦ *ὄμιλ* (*ਡਿਆ*) ਤੋਂ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕਰਮ ਕਾਰਕ ਆਉਣ 'ਤੇ,⁴⁸ *ਡਿਆ* ਦਾ ਅਰਥ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ “ਦੇ ਕਾਰਨ” ਜਾਂ “ਸਦਕਾ।” ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਹਸਤਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ “ਉਸ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ” ਕਰਮ ਕਾਰਕ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੋਮੀਆਂ 8:11 ਦਾ ਅੰਤ ਉਹ ਆਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5 ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ। ਉੱਥੇ ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ “ਆਪਣੇ ਵਸੇਰੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗੋਂ ਹੈ ਉਦਾਲੇ ਲੈ” ਲਈ ਆਪਣੀ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:2), ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਈ ਦਿੱਤੀ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:5)। ਰੋਮੀਆਂ 8:11 ਇਹ ਵੀ ਆਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ।

ਹੋਰਨਾਂ ਹਸਤਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ, *ਡਿਆ* ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੰਬੰਧ ਕਾਰਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ “ਰਾਹੀਂ” ਜਾਂ “ਵਸੀਲੇ।” ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਇਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਮੈਂਕਗਾਰਵੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, “ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸੇ ਵਸੀਲੇ [ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ] ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।”⁴⁹

ਅਸੀਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਟੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ।⁵⁰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੰਦਸ਼ (8:12, 13)

¹²ਜੇ ਹੇ ਭਰਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ ਪਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟੀਏ। ¹³ਜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵੋਗੇ।

ਆਇਤ 12. ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਦਾ ਅੰਤ ਆਇਤ 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ—ਇੱਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ—ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਬਾਰੇ

ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਇਤ 12 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, **ਜੋ ਹੇ ਭਰਾਵੇ**। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਿਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ "ਭਰਾਵੇ" ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਵ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, **ਅਸੀਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ**। "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ὀφειλῆταις (ਓਫਾਈਲੈਟੈਸ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ 1:14 ਵਿੱਚ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਹੁੰਦਾ ਹੈ।⁵¹ ਆਇਤ 12 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਨੁਵਾਦਾਂ (KJV; NKJV; ASV; RSV; NRSV; ESV; McCord ਵੇਖੋ) ਨੇ "ਅਸੀਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ" ਲਿਖਿਆ ਹੈ। "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ? ਪੌਲੁਸ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ: **ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟੀਏ**। ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ "ਪਾਪ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਏ ਸਾਂ" (7:14) ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਸਾਂ। ਪਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਪਾਪ ਸਾਥੋਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਰਿਚਰਡ ਰੋਜ਼ਰਸ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦੇ ਹਨ:

... ਜਦ ਸਰੀਰ ਸਾਥੋਂ ਕੋਈ ਮੰਗ ਮਨਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, "ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਰਾ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇਰਾ ਇੱਕ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"⁵²

ਯੂਜੀਨ ਪੀਟਰਸਨ ਨੇ ਆਇਤ 12 ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਜਿਹਾ ਹਾਸਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: "ਸੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬਲ ਉੱਤੇ ਬਤੀਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਧੋਲੀ ਦੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਹੋ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਚੱਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਗਾਂਹ ਵਧਿਆ ਜਾਵੇ" (MSG)।

ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ। ਜਦ ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਸੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ।" ਪੌਲੁਸ ਆਖਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਕ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਚਲਿਆ

ਗਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ: “ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ [ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ], ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੀਏ।” ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ।

ਆਇਤ 13. ਕੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਬਿਲਕੁਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ! ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪੱਖ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ: **ਜੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।** “ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟਣ” ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣਾ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਉਣਾ।”⁵³ ਬੀ ਬੀਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ “ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਅਰਥਨਾ ਦਾ ਧੋਖਾ ਅਰ ਹੋਰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਭ” ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਣ ਕੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦੇਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਮਰਕੁਸ 4:19)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟਾਂਗੇ” ਤਾਂ ਅਸੀਂ “ਆਤਮਕ ਤੌਰ ’ਤੇ ਮਾਰੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।” ਆਰ. ਸੀ. ਐਚ. ਲੇਨਸਕੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਹ ਜੀ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਰਅਸਲ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਸਦੀਪਕ ਮੌਤ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ।”⁵⁴

ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪੌਲੁਸ “ਭਰਾਵਾਂ” ਨੂੰ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ, ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਾਸ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮਰ ਕੱਟਣ,” ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ “ਮਰ ਜਾਣਾ”? ਅਫ਼ਸੋਸ, ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਾ ਪੈਂਦੀ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੌਲੁਸ ਚਰਚਾ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪੱਖ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ: **ਪਰ ਜੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵੋਗੇ।** “ਮਾਰੇ” ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *θανάτω* (*ਥਾਨਾਟਾਓ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਾਂਵ *θάνατος* (*ਥਾਨਾਟਾਓਸ*) ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਮੌਤ।” *ਥਾਨਾਟਾਓਸ* ਇੱਕ ਡਾਢਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨਾ” ਜਾਂ “ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ।” ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ “ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।”⁵⁵ ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ “ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ” ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ? “ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਜ।” ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੰਦੇ ਕੰਮ” (NIV; JB ਵੇਖੋ)। ਸਟੈਟੋ ਨੇ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੰਦੇ ਕੰਮ” ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਰੇਕ ਕੰਮ (ਅੱਖਾਂ, ਕੰਨਾਂ, ਮੂੰਹ, ਹੱਥਾਂ ਜਾਂ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਕੰਮ), ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਮੰਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।”⁵⁶

ਕੁਝ ਲੋਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ

ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,⁵⁷ ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਕੀ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਆਪਣੇ ਬਲ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਨਹੀਂ—ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਸੀਂ “ਆਤਮਾ ਨਾਲ” ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ। ਫਿਰ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਉਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਐਨਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਸੀਹੀਆਂ ਕੋਲ ਉਹ ਸੰਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀਆਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:16, 20 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ “[ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ] ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰਲੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਬਲਵੰਤ” ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ “ਅਜਿਹਾ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਯਾ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਅੱਤ ਵਧੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੋਹੰਦੀ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋ ਗਏ ਸੰਤੁਲਨ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ। “ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ” ਕੇਵਲ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ।” ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਪੂਰਵ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਪ੍ਰਭੂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਈਏ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬਲ ਦੇਵੇ। ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਨਾਕਾਮੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (8:6, 37)।

ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪ-ਮੁਕਤ ਸਿੱਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਧਿਆਨ ਦੇਵੋ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ: “ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ।” ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਉਸ ਕੰਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਯੁੱਧ ਸਾਡੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੁੱਧ ਆਸਹੀਣ ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਯੁੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਹੈ (8:31-39 ਵੇਖੋ)!

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? “ਜੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵੋਗੇ” ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿਉਣਾ ਸਚਮੁਚ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 10:10 ਵੇਖੋ); ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਜੀਵਨ ਮਿਲੇਗਾ।

“ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ” (8:14-17)

¹⁴ਜਿੰਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਓਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ

ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਨ। ¹⁵ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਫੇਰ ਮੁੜ ਕੇ ਡਰੇ ਸਗੋਂ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਅੱਬਾ, ਹੇ ਪਿਤਾ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ। ¹⁶ਉਹ ਆਤਮਾ ਆਪ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ। ¹⁷ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਧਕਾਰੀ ਵੀ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਅਧਕਾਰੀ ਪਰ ਤਦੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੀਏ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਡਿਆਏ ਜਾਈਏ।

ਆਇਤ 14. ਅੱਗੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਜਿੰਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ [ἄγω, ਆਗੋ] ਹਨ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ ਗਾਰ (γάρ, ਗਾਰ), ਆਇਤ 14 ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਆਇਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ “ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਣ” (8:4), “ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ” ਉੱਤੇ ਮਨ ਲਾਉਣ (8:5), ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ “ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ” (8:13) ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ।

ਆਇਤ 14 ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਜ਼ਰੂਰਤ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਲੈ ਆਈਏ। NCV ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅਸਲ ਸੰਤਾਨ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।” ਆਇਤ 14 ਦਾ ਮੁੱਖ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਡਾ ਉਸ ਦੇ “ਪਿੱਛੇ ਚਲਣਾ” ਹੈ। ਮੂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਾਲ ਚਲਣ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਦਿਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।’⁵⁸

ਪਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਕਸਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਈਏ “ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ?” ਅਲੈਕਿਕ ਅਗਵਾਈ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ 23:3 ਵਿੱਚੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਗੌਰ ਕਰੋ: “. . . ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ:

ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਹੇ ਧੰਨ ਵਿਚਾਰ!

ਚਿੰਤਾ ਵੇਲੇ ਸਵਰਗੀ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ!

ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵਾਂ,

ਉੱਥੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।⁵⁹

ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਮੱਧਮ ਅਵਾਜ਼, ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੁਫਨਿਆਂ, ਅਚੰਭਤ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ, ਜਬਰਦਸਤ

ਅੰਤਰ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਅਹਿਸਾਸਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਟਕ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਜ਼ਬਾਤ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ. ਡੀ. ਥੋਮਸ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਫੌਜੀ ਪੁੱਤਰ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।⁶⁰ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਮਿਲੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਾ ਸੁਨੇਹਾ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਸੁਨੇਹਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਾ ਸੁਨੇਹਾ ਠੀਕ ਸੀ—ਉਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਜੇ ਆਖਦੇ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸੁੱਕੀ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਕਰਾਂਗੇ।

ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਭਾਵ ਹਨ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਾਇੰਸ ਸ਼ਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ? ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਹ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਵੇਗਾ।” ਇਹ ਤਰਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੀ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ “ਅਗਵਾਈ” ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ “ਅਗਵਾਈ” ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਪਰ ਜੇਕਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ “ਅਗਵਾਈ” ਆਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਪਣਾ ਰਾਏ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਮੈਂ ਫਾਕੀ ਕੈਰਿਸਮੈਟਿਕ ਸਾਹਿਤ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਕੈਰਿਸਮੈਟਿਕ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ” ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਆਪ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।” ਇੱਕ ਕੈਰਿਸਮੈਟਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਇਸਤਰੀ ਆਣ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੀ ਕਿ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ” ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਖਰੀਦੇ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਚਮੁਚ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੀ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਅਗਵਾਈ” ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਜ਼ਬਾਤ ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਸਾਡੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਥੋਂ ਕੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਵਚਨ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ, ਉਹੀ ਵਚਨ ਜੋ ਉਸੇ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ, ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਥੋਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਜੀਵਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕਮਾਤਰ ਵਾਸਤਵਿਕਤਰੀਕਾ ਹੈ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ। ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ

ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਵਚਨ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਲਾਏ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਘੱਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਕਸਰ “ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ” ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲੋਂ “ਖੋਲ੍ਹੋ” ਗਏ ਅਵਸਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:9; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:12; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 4:3)। ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਚੇਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਅਵਸਰ ਜੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮੇਰੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਭਗਤ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਕਰਾਉਤਾਂ 1:5; 12:15; 13:10 ਵੇਖੋ), ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀ ਹੈ।

ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਅਲੈਕਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ “ਅਗਵਾਈ” ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀ ਤਾਘਾਂ ਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿਤਾਉਣੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ “ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖੋ” (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:21)। ਦੂਜਾ, ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਆਖਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਲੈਕਿਕ ਅਗਵਾਈ ਨਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਅਸੀਂ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਘੁਮੰਡੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਹੈ” ਜਾਂ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ” ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ; ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਯੁੰਦਲਾ ਹੀ ਸਹੀ, ਉਹ ਓਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ ਵਰ੍ਹੇ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀਆਂ ਖਾਸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੋਗੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ, ਪੂਰਾ ਜਤਨ ਕਰੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਮਗਰ ਚਲੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵੱਲੋਂ “ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ” ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ (8:28)।

ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 8:14 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਗਰ ਸਾਡਾ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਾਂ ਸਚਮੁਚ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ” ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲਦੇ ਹਾਂ! ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਧਨਾਢ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ।

ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਹੈ।

“ਪੁੱਤਰਾਂ” ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (υἱός, *ਹੁਈਆਸ* ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ) ਹੈ ਜੋ ਆਇਤ 14 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀ, ਦੋਹਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ 16 ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ” ਦੀ ਥਾਂ “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਬਾਲਕ [τέκνον, *ਟੈਕਨੋਨ* ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ]” ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ” ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ, ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪੋਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ “ਪੁੱਤਰ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਦੇ ਕਈ ਕਾਰਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧੀ ਨਾਲੋਂ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ, ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ (8:17 ਵੇਖੋ)।

ਆਇਤ 15. ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣਾ ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਹੈ: ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਕੇ ਡਰੇ ਸਗੋਂ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਅੱਬਾ, ਹੇ ਪਿਤਾ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਬਦ “ਫਿਰ ਮੁੜ ਕੇ” ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਰ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾ/ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਰਪਾ/ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣਗੇ।

ਆਇਤ 15 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਆਤਮਾ/ਆਤਮਾ” ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਡੇ “ਐੱਸ” ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV; NIV), ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵੇਂ ਵਾਰ ਵੱਡੇ “ਐੱਸ” ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ NEB; REB)। ਜੇਕਰ ਦੋ ਵਾਰ ਵੱਡਾ “ਐੱਸ” ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪੁੱਤਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।” ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਵਾਰ ਛੋਟਾ “ਐੱਸ” ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ (ਜਿਵੇਂ NASB ਵਿੱਚ ਹੈ), ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ “ਆਤਮਾ” (πνεῦμα, *ਨਿਊਮਾ*) ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ “ਸੁਭਾਅ, ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ”⁶¹ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ “ਸੰਜਮ ਦਾ ਆਤਮਾ” ਵਿੱਚ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:7)। ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੇ “ਐੱਸ” ਜਾਂ ਛੋਟੇ “ਐੱਸ” ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਦੇਸ਼ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ: ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ!⁶² ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 4:7 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਸੇ ਤੂੰ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਧਕਾਰੀ ਵੀ ਹੈ।”

ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਮੂਲ ਪਾਠਕ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਵਿਚਲੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬੇਹਤਰ

ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਵਿਚਲਾ, ਡਰ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਹੈ।⁶³ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਰ ਸੀ; ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਡਰ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਪਰ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਨੂੰ “ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ!” ਅਸੀਂ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਅਸੀਂ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਆਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ!

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਾਂ, “ਅਸੀਂ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ, ‘ਹੇ ਅੱਬਾ! ਹੇ ਪਿਤਾ!’” “ਹੇ ਪਿਤਾ” ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ *πατήρ* (*ਪਾਟਰ*) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। “ਅੱਬਾ” ਇੱਕ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਪਿਤਾ” ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ। ਇਹ “ਪਾਪਾ” ਜਾਂ “ਡੈਡੀ” ਦੇ ਸਮਾਨ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ “ਪਿਤਾ” ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਗੂੜ ਸੰਬੰਧ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਗਥਸਮਨੀ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰੋਇਆ, “ਅੱਬਾ, ਹੇ ਪਿਤਾ, ਤੈਥੋਂ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹਟਾ ਦਿਹ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।” (ਮਰਕੁਸ 14:36)।

ਕ੍ਰਿਸ ਬੁਲਾਰਡ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਭੀੜ ਭਰੇ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥ ਫੈਲਾ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ, “ਅੱਬਾ! ਅੱਬਾ!” ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।⁶⁴ ਅਜਿਹੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ: “ਪਾਪਾ, ਮੈਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਵੋ!”; “ਪਾਪਾ, ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਵੋ, ਮੈਨੂੰ ਰੋਲੇ ਭਰੀ ਭੀੜ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ!”; “ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ, ਪਾਪਾ, ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋ!” ਸ਼ਬਦ “ਅੱਬਾ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ/ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ।

ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਗਏ ਸੀ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਲੇਪਾਲਕ⁶⁵ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ।” ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਜਨਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ (ਯੂਹੰਨਾ 3:3, 5; 1 ਪਤਰਸ 1:22, 23; ਵੇਖੋ 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:29; 3:9; 4:7; 5:1, 4, 18), ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ *ਗੋਦ ਲੈਣ* ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 4:5; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:5)। ਦੋਵਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਇਕੋ ਚੀਜ਼: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਪਹਿਲੂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

“ਗੋਦ ਲੈਣ” *παιθεοῦ* (*ਹਿਊਆਈਓਥੇਸਿਆ*) ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ *πῖος* (*ਹਿਊਆਈਓਸ*, “ਪੁੱਤਰ”) ਨੂੰ *θεῖος* (*ਥੇਸਿਸ*, “ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ”) ਦੇ ਨਾਲ

ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁੱਤ੍ਰ (ਸੰਤਾਨ) ਹੋਣ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।⁶⁶ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ,⁶⁷ ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਸੀ। ਬ੍ਰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਈਸਵੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੋਦ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋਵੇ।”⁶⁸ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਕੋ “ਕੁਦਰਤੀ” ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਾਂ।⁶⁹ ਸਾਡੇ ਲੇਪਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਕਰਕੇ NLT ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ “ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਵਹਾਰ . . . ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲਏ ਗਏ ਹਨ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਆਇਤ 16. ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਤੇਜਨਾ ਭਰਿਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਾਂ? ਪੌਲੁਸ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ: **ਉਹ ਆਤਮਾ ਆਪ⁷⁰ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ।** ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ” ਜਾਂ “ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ” ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕਦਰਤੀ ਤਰੀਕਾ “ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ” ਹੈ। “ਨਾਲ ਸਾਖੀ” συμμάρτυρόν (ਸਮਰਚਰਓ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ “ਸਾਖੀ” ਲਈ ਸ਼ਬਦ μάρτυρόν (ਮਾਰਚਿਰਿਓ), ਨੂੰ ὅν (ਸਨ) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਨਾਲ” ਲਈ ਸੰਬੰਧਕ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ” ਇੱਕ ਤੱਥ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 18:16; ਵੇਖੋ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 17:6; 19:15; ਯੂਹੰਨਾ 8:17)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਦੋ ਗਵਾਹ: ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। NCV ਵਿੱਚ ਹੈ “ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ।” JB ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, “ਆਤਮਾ ਖੁਦ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਆਤਮਾ ਸੰਯੁਕਤ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ।”

ਕੁਝ ਲੇਖਕ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ “ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਚਾਰ ਖਾਮੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਆਂ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਦੂਸਰੀ, ਜਦਕਿ (ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਉਹ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਡੇਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਸਰੀ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ਜੋ “ਭਾਵਨਾਤਮਕ-ਗਵਾਹੀ” ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬੱਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ “ਭਾਵਨਾ” ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਖੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਭਾਵਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚੌਥਾ, ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਲਈ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਖਤ ਦੀ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਡਾਕਟਰਨ (ਸਿੱਖਿਆ) ਪੱਖ ਪਾਤ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਹੈ।

ਆਇਤ 16 ਨੂੰ ਅਗਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ” (ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ?) “ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ‘ਅੱਬਾ! ਹੇ ਪਿਤਾ’, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ!” (8:15)। ਆਇਤ 15 ਅਤੇ 16 ਗਹਿਰੇ ਸੰਬੰਧ ਤੇ NEB ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਆਤਮਾ . . . ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ‘ਅੱਬਾ! ਹੇ ਪਿਤਾ’, ਪੁਕਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ‘ਅੱਬਾ! ਹੇ ਪਿਤਾ’, ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਾਂ!” ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ” (8:15, 16; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਵੇਖੋ RSV)। ਰੋਮੀਆਂ 8:15, 16 ਦਾ ਅੰਤਰ-ਹਵਾਲਾ ਗਲਾਤੀਆਂ 4:6 ਹੈ: “ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ “ਅੱਬਾ, ਅਰਥਾਤ “ਹੇ ਪਿਤਾ” ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ!” ਧਿਆਨ ਦਿਉ ਕਿ ਗਲਾਤੀਆਂ 4:6 ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ “ਅੱਬਾ! ਹੇ ਪਿਤਾ” ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ! ਜਦਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 8:15 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ “ਅੱਬਾ! ਹੇ ਪਿਤਾ” ਪੁਕਾਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਹਰੀ ਸਾਖੀ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਖੀ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡਾ ਅੱਬਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ!” ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਇਹ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਮੀ ਭਰਦਾ ਹੈ, “ਹਾਂ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ!”

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਕਦੋਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਵਚਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ। ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸਨੇ “ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੱਸਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸ਼ਬਦਾਂ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:13) ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ: “ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ, “ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ‘ਆਤਮਾ ਦੀ

ਸਾਖੀ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:15 ਵੇਖੀਏ ਜਿੱਥੇ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ . . . ਸਾਨੂੰ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ"। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਲੇਖਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ,

. . . ਕਿਉਂ ਜੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ,
ਏਹ ਉਹ ਨੇਮ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮਗਰੋਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ,-
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਓਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਹਿਰਦਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਾਵਾਂਗਾ,
ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂਗਾ,
ਉਹ [ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ] ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,
ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕਦੇ ਚੇਤੇ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ
(ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:15-17; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:33, 34 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਪਤਰਸ 1:21)। ਜਿਮ ਮੇਕਗੁਗਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ,

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਜੋ ਤਜਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤਜਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

. . . ਆਤਮਾ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ। ਆਓ, ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੀਏ ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ।⁷¹

ਮੋਢੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੋਮੀਆਂ 8:16 ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਉਲੀਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਖੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੇ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋ।" ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਸਟੇਂਡ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ: "ਮੈਂ ਉਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ।" ਕਈ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਤਰੀਕਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਖੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ? ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਗ ਗਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਫ ਠੰਡੀ ਹੈ।⁷² ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਵੇਖਣ ਨਾਲ" (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:7)-ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦੇ

ਹਾਂ, “ਨਾ ਚੱਖਣ, ਸੁੰਘਣ, ਜਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ।” ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹਾਂ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ . . . , ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਜੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:13; ਜ਼ੋਰਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਥੋਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਭਲਾ ਇਹ ਅਦਭੁੱਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ?”⁷³

ਆਇਤ 17. ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਧਕਾਰੀ ਵੀ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ”? ਵਿਚਾਰ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਥਿੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਅਵਨਾਸੀ, ਨਿਰਮਲ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁਮਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਕਾਰ ਲਈ ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ” (1 ਪਤਰਸ 1:4)। ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ” ਉਹ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਉਹ ਨੇ ਅਚਰਜ ਮੰਨਿਆ, “ਆਪਣੇ ਅਧਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਕਿਉਂ ਹੈ?”⁷⁴

ਸ਼ਬਦ “ਅਧਕਾਰੀ” ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਕਮਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ।⁷⁵ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ “ਅਧਿਕਾਰ” ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਕੰਮ ਕਰਕੇ, ਵਪਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਮਾਇਆ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾ ਕੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਸਾਡਾ ਅਨੰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ “ਕਮਾਈ ਗਈ” ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ “ਦਿੱਤੀ” ਜਾਵੇਗੀ! ਅਦਭੁੱਤ ਦਯਾ!

ਪੌਲਸ ਨੇ ਪੁੱਤਰ-ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਕੇ ਹੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, **ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰੀ।** 8:29 ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ “ਉਹ ਬਹੁਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ ਹੋਵੇ।” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਿਕ “ਵੱਡੇ ਭਰਾ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।⁷⁶ ਆਇਤ 17 ਵਿੱਚ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਲ “ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰੀ” ਹਾਂ। “ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰੀ” ਦਾ ਅਨਵਾਦ $\sigma\upsilon\gamma\kappa\lambda\iota\rho\nu\omicron\nu\mu\omicron\varsigma$ (*ਸਨਕਲੋਰੇਨੋਮੋਸ*) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ “ਵਾਰਸ” ਲਈ ਸ਼ਬਦ $\kappa\lambda\eta\rho\nu\omicron\nu\mu\omicron\varsigma$ (*ਕਲੋਰੇਨੋਮੋਸ*) ਨੂੰ “ਨਾਲ” ਦੇ ਸੰਬੰਧਕ $\sigma\upsilon\nu$ (*ਸਨ*) ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੱਕ ਨਾਲ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ . . . ਹੋਰ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਤਮਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਰਸੇ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇਗਾ! ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ “ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ,” ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਉੱਥੇ, ਜਦਕਿ, ਇਸ ਸੁਯੋਗ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਇਤ 17 ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, **ਪਰ ਤਦੋਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੀਏ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਡਿਆਏ ਜਾਈਏ**। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਵਾਰਸ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਰੂਸ ਨੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ “ਹੁਣ ਦੁਖ ਝੱਲਣਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹਿਮਾ” ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬੀਮ ਰਿਹਾ ਹੈ”⁷⁷ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 15:20; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:12)। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਾਜ ਪਹਿਨਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 16:24, 25; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:10)।

ਜੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ “ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਪਾਉਣਗੇ।” ਥੋਮਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਇਹ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”⁷⁸ ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਆਦਰ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ-ਪਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦਾ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਉਸ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ” ਉਸਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:2)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਸੀਹ “ਤੇਜ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰਾ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:16)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੋਵਾਂਗੇ! ਰੋਮੀਆਂ 8:17 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਮਹਿਮਾ ਪਾਉਣ” ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਆਇਤ 18 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ “ਜੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ।” ਆਇਤ 30 ਵਿੱਚ, ਅੱਗੇ ਭਵਿੱਖ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ” ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਤਾਪੀ ਆਸ (8:18-25)

¹⁸ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੁਖ ਉਸ ਪਰਤਾਪ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਿਚਾਉਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ। ¹⁹ਅਤੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵੱਡੀ ਚਾਹ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀ ਹੈ। ²⁰ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਨਰਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰ ਉਮੇਦ ਨਾਲ। ²¹ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਆਪ ਵੀ ਬਿਨਾਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ²²ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹਾਂ ਭਈ ਸਾਰੀ

ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਰਲ ਕੇ ਹੁਣ ਤੀਕ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੀੜਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।²³ ਅਤੇ ਨਿਰੀ ਉਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪ ਭੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ।²⁴ ਉਮੇਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ ਪਰ ਉਮੇਦ ਜਿਹੜੀ ਵੇਖੀ ਗਈ ਉਹ ਉਮੇਦ ਨਾ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀ ਵਸਤ ਕੋਈ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਉਮੇਦ ਕਾਹ ਨੂੰ ਕਰੇ? ²⁵ ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਵਸਤ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਜੇ ਉਹ ਦੀ ਉਮੇਦ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਇਤ 18. ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ: ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੁਖ ਉਸ ਪਰਤਾਪ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਿਚਾਉਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਸੀ: “ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਰਾਹਦੇ ਸਗੋਂ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੀ ਬਾਹਰਲੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਹੈਲਾ ਜਿਹਾ ਕਸ਼ਟ ਜਿਹੜਾ ਛਿੰਨ ਭਰ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਭਾਰੀ ਸਗੋਂ ਅੱਤ ਭਾਰੀ ਸਗੋਂ ਅੱਤ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਵਡਿਆਈ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:16, 17)। ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਝੱਲਿਆ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:23-29)! ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਉਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਇਹ ਦੁਖ ਸਨ ਪਰ ਉਸ “ਅਨੰਤ ਭਾਰੀ ਮਹਿਮਾ” ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ “ਇਹ ਹਲਕੇ ਦੁਖ” ਸਨ।

ਚਾਰਲਸ ਸਪਰਜਨ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 8:18 ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਣਾਤਮਕ ਚਿੱਤਰਣ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ:

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਗਣਿਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁੱਲ ਜੋੜ ਕੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਕੁਲ ਜੋੜ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੁਖ ਉਸ ਪਰਤਾਪ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਿਚਾਉਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ।” ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ? ਨਹੀਂ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਦੁਖ ਸਾਡੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਇੱਕ ਲੱਖਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਹ ਤੁਲਨਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ। ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੈਈ ਵੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੁਖ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਈ ਦੀ ਬੂੰਦ ਦੇ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਅਸੀਮ ਸਾਗਰ ਦੇ ਵਾਂਗ।⁷⁹

NASB ਵਿੱਚ ਹੈ “ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।” KJV, NIV ਅਤੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ” ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ “ਲਈ” ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ “ਵਿੱਚ” ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਵਰਿਤਾਆ ਗਿਆ ਸੰਬੰਧਕ *eis* (ਇਸ) ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ “ਵਿੱਚ” ਹੈ। AB ਨੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ *eis* ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਅਤੇ “ਪਰਤਾਪ . . . ਸਾਡੇ ਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ!” (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ? ਸਾਡਾ ਹਵਾਲਾ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦਾ ਵਡਿਆਈ” ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ (8:21) ਅਤੇ “ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਖਾਸ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ” ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (8:23)। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਪਰਤਾਪੀ ਸਰੀਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:43; 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 21:23)। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਪਰਤਾਪ” ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (λογίζομαι, ਲੋਜੀਜੋਮਾਈ) ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ” “ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸੇ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।”⁸⁰

ਆਇਤ 18 ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦ “ਪ੍ਰਗਟ” ਤੇ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ। ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἀποκαλύπτω (ਅਪੋਕਾਲਪਟੇ) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ἀπὸ (ਅਪੋ, “ਤੋਂ”) ਅਤੇ καλύπτω (ਕਲੁਪਟੇ, “ਕਵਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ”) ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਅਪੋਕਾਲਪਟੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣਾ।” ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ “ਲੁਕੀ” ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਹ ਅਣਦੇਖੀ ਹੈ-ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਸ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਇਤ 25 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਵਸਤ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖੀਏ।”

ਆਇਤ 19. ਜਿਵੇਂ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਆਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਸ਼ਾਵਿਪਰੀਤ ਸੀ: ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਆਸ਼ਾ ਨੂੰ ਆਇਤ 19 ਤੋਂ 23 ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹਨ।

ਆਇਤ 19 ਵਿੱਚ, ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਵੱਡੀ ਚਾਹ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਧੀਆਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ,” ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 8:14 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ)। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼” ਉਸ “ਪਰਤਾਪ ਦਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ” ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (8:18)। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀਏ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣਾ” ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ।

ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬੇਸਬਰੀ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਰਿਣਾਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ। “ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ” ἀποκαραδοκία (ਅਪੋਕਾਰਾਡੋਕੀਓ) ਤੋਂ

ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸੰਯੋਗ ਹੈ: *ἀπό* (*ਅਪੋ*, “ਤੋਂ”), *κῆρα* (*ਕਾਰਾ*, “ਸਿਰ”), ਅਤੇ *ὀκνέω* (*ਓਕੀਓ*, “ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ, ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣਾ”)।⁸¹ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ “ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ, ਅੱਖਾਂ ਖਿਤਿਜ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਟਿਕਾਉਣੀਆਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।”⁸² ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਟਿਕਟਿਕੀ ਲਗਾ ਕੇ ਇੱਕ ਪਟਰੀ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਬਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆ ਰਹੀ ਹੈ।⁸³ “ਬੜੀ ਚਾਹ ਨਾਲ” *ἀπεκδέχομαι* (*ਅਪੇਕਡੇਕੋਮਾਈ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਇਹ “ਉਮੀਦ,” ਲਈ ਸ਼ਬਦ *ἐκδέχομαι* (*ਏਕਡੇਕੋਮਾਈ*),⁸⁴ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ *ἀπό* (*ਅਪੋ*) ਦੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਆਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।⁸⁵ ਫਿਲਿੱਪਸ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ “ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਈ ਅੱਡੀਆਂ ਚੁੱਕੀ ਖੜੀ ਹੈ।” ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਚੁੱਕੀ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਟਿਕਟਿਕੀ ਲਾ ਕੇ ਝਾਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੇਖ ਸਕੇ।

ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ “ਇਹ ‘ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ’ ਕੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਬਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? “ਉਹ ਸ਼ਬਦ” (*κῆρα*, *ਕਟੀਸਿਸ*)⁸⁶ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਰਚਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।⁸⁷ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ? ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹਨ।⁸⁸ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਆਇਤ 23 ਦੇ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਇਸ “ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ” ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: “ਅਤੇ ਨਿਰੀ ਉਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ [ਸਿਰਫ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੀ], ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ] . . . ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ।”

ਹੋਰ ਲੋਕ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ” ਜ਼ਰੂਰ ਗੈਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਥਾਂ ਤੇ ਲੋਕ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਕੁਧਰਮੀ ਲੋਕ ਵੀ, ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਿਸੇ ਬੇਹਤਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੋਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਬੇਹਤਰ ਕੱਲ ਲਈ “ਕਰਾਹ” ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਆਇਤ 21 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਆਪ ਵੀ ਬਿਨਾਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ।” ਇਹ ਸੰਦੇਹਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਥਨ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸ਼ਾਇਦ, “ਸਰਿਸ਼ਟੀ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ

ਬਾਕੀ “ਸੰਪੂਰਨ ਭੌਤਿਕ ਕਾਇਨਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।”⁸⁹ ਮੈਕਗਾਰਵ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ: “ਪੌਲੁਸ ਦਾ ‘ਸਰਿਸ਼ਟੀ’ ਤੋਂ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਤਰਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਨੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ।”⁹⁰

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਚਾਹ, ਉਡੀਕਦੀ, ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੀ, ਅਤੇ ਪੀੜਾਂ—ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ। ਜਦਕਿ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਅਕਸਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ, ਲਲਕਾਰਣ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 96:12; 98:8; ਯਸਾਯਾਹ 35:1; 55:12)। ਇਸ ਨੂੰ “ਮਨੁੱਖੀਕਰਣ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਿਰਜੀਵ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ “ਚਾਹ ਕਰਨ” ਅਤੇ “ਉਡੀਕਣ” ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੱਧੇ-ਬਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ “ਉਡੀਕ” ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਧੂਰੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸਟਰੋਕਾਂ ਦੀ ਚਾਹ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਿਕ ਖਰੜਾ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਬੋਲੇ ਜਾਣ ਲਈ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ” ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਸਰਿਸ਼ਟੀ” ਰਚੇ ਗਏ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਉਹ ਮਰਕੁਸ 16:15 ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:23 ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ:

ਪੌਲੁਸ ਸ਼ਬਦ “ਪ੍ਰਾਣੀ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:15; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:23), ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 1:20, 25; . . . ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:15)। ਇੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਜਿਹੜੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ . . . ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ . . . ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।⁹¹

ਕਈ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀ: NEB ਵਿੱਚ “ਸਿਰਜੀ ਗਈ”; NIRV ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੰਸਾਰ”; “ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੰਸਾਰ” ਅਤੇ NCV ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼।” ਅਸੀਂ 2 ਪਤਰਸ 3:7 ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:1 ਤੋਂ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ “ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਜਿਹੜੇ ਹੁਣ ਹਨ” ਜਾਂ “ਪਹਿਲਾ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਧਰਤੀ।” ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ “ਪੁਰਾਣੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰੂਪ” ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ 2 ਪਤਰਸ 3:13; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 21:1)। ਸਾਡੇ ਮੂਲ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ (ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਬਜਾਇ) ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੰਸਾਰ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਅਤੇ ਚਾਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: “ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ ਵੱਡੀ ਚਾਹ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ?” ਜਵਾਬ ਦੇਹਰਾ ਹੈ:

ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਹਿਰਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਦਮ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਾਰਾ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਦਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, “ਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇਰੇ ਕਾਰਨ ਸਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਉਸ ਤੋਂ ਦੁਖ ਨਾਲ ਖਾਵੇਂਗਾ। ਉਹ ਕੰਡੇ ਅਰ ਕਡਿਆਲੇ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਗਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਪੈਲੀ ਦਾ ਸਾਗ ਪੱਤ ਖਾਵੇਂਗਾ” (ਉਤਪਤ 3:17, 18)।

ਪਾਪ ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ ਹੈ? ਇਸ ਹੱਦ ਤਕ ਬੁਰਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਕਰੂਪਤਾ ਵੀ ਹੈ—ਜੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਨੂੰ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਗੜਬੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੈਰੀ ਡੀਸਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ “ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੀਤਿ ਨਾਲ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ” ਜਦਕਿ “ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਿਣਾਮ ਸਵਰੂਪ ਦੁੱਖ ਭੇਗ ਰਹੀ ਹੈ”⁹² — ਜੇ, ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਪਰਿਣਾਮ ਵਜੋਂ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 20, 21. ਰਚੇ ਗਏ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਸੀ? ਪੌਲੁਸ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਨਰਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ।⁹³ “ਅਨਰਥ” *ματαιότης* (ਮੈਟਾਆਈਓਟਿਸ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਬੇਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ।” *ਮੈਟਾਆਈਓਟਿਸ* ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ . . . “ਉਪਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ।”⁹⁴ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:2 ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ: “ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਵਿਅਰਥਾਂ ਦਾ ਵਿਅਰਥ, ਵਿਅਰਥਾਂ ਦਾ ਵਿਅਰਥ, ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਅਰਥ ਹੈ!’” NIV ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:2 ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਵਿਅਰਥਾਂ ਦਾ ਵਿਅਰਥ, ਵਿਅਰਥਾਂ ਦਾ ਵਿਅਰਥ, ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਅਰਥ ਹੈ!’” ਸ਼ਬਦ *ਮੈਟਾਆਈਓਟਿਸ* ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਰਤੀ ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। JB ਵਿੱਚ ਹੈ “ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਰਚੀ ਗਈ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕੁਝ ਬੁਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਲਗਾਤਾਰ ਮਨੁੱਖੀਕਰਣ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬੋਲਿਆ, **ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ।** ਜੇਕਰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣਾ ਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰਚਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨਰਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਰਚਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬੇਆਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ **ਉਮੇਦ ਦੇ ਨਾਲ** ਅਨਰਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਪਾਠ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਮੇਦ ਕਈ ਵਾਰ ਦਰਜ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸ ਦੀ “ਉਮੇਦ ਵਿੱਚ”? “ਉਮੇਦ ਵਿੱਚ” ਜੋ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਆਪ ਵੀ ਬਿਨਾਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ

ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ” ਆਇਤ 17 ਅਤੇ 18 ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ “ਵਡਿਆਏ ਜਾਣ” ਅਤੇ “ਪਰਤਾਪ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, “ਸਾਡੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਤੇ” ਖਾਸ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:43), ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਅਸੀਂ ਦਰਦ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ” ਸਾਡੀ ਇਹ ਉਮੇਦ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਉਮੇਦ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ “ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਆਪ ਵੀ ਬਿਨਾਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ” ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਸਕੇ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਸਰਾਪ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਹਨ (ਉਤਪਤ 3:16-19); ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸਰਾਪ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣਗੇ (ਵੇਖੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 22:3)।

ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮਸੀਹ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:16, 17)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ:

... ਸੱਭੇ ਛਿੰਨ ਭਰ ਵਿੱਚ ਅੱਖ ਦੀ ਝਮਕ ਵਿੱਚ ਛੇਕੜਲੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਫੂਕਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਰ੍ਹੀ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਰ੍ਹੀ ਫੂਕੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਰਦੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੋ ਕੇ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸਵਾਨ ਅਵਿਨਾਸ ਨੂੰ ਉਦਾਲੇ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਮਰਨਹਾਰ ਅਮਰਤਾ ਨੂੰ ਉਦਾਲੇ ਪਾਵੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:51-53)।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਾਂਗੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:44)। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋਣਗੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:35-38);⁹⁶ ਪਰ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਅਵਿਨਾਸੀ, ਮਹਿਮਾਵਾਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਗੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:42-44)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਸਥਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ “ਪੁਰਾਣੇ” ਭੌਤਿਕ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ “ਟਲ ਜਾਣਗੇ” (ਮੱਤੀ 24:35)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ “ਜਲ ਬਲ ਜਾਵੇਗੀ” (2 ਪਤਰਸ 3:10; ਵੇਖੋ 3:7)-ਪਰ (ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਾਂ) “ਸੁਆਹ ਤੋਂ” “ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ” ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ (2 ਪਤਰਸ 3:13; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 21:1), ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ। ਦੁਬਾਰਾ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ, “ਪੁਰਾਣੇ” ਭੌਤਿਕ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ “ਨਵੇਂ” ਆਤਮਿਕ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਥਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਨ ਦਾ ਬਾਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਕਦਮ ਸਹੀ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 14:2, 3; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 21; 22)। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਰੀਰ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਨਿਵਾਸ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਾਫ਼ੀ

ਰੈ ਕਿ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 6:9; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 21:1, 22, 23; 22:1, 3)- ਇੱਕ “ਸਥਾਨ” ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ “ਸਵਰਗ” ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:20, 21; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:5; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:16, 17; 1 ਪਤਰਸ 1:3, 4)।⁹⁷

ਆਇਤ 22. ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦਿਨ ਦੀ ਚਾਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਦਲ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਇਸ ਲਈ (ਫਲਸਵਰੂਪ) ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਚਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਭਈ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਰਲ ਕੇ . . . ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੀ ਹੈ।** ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ” ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੀ ਹੈ . . . ਰਲ ਕੇ” οὐστενῶν (ਸਸਟੇਨਾਜ਼ੇ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਯੂਨਾਨੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ στενῶν (ਸਟੇਨਾਜ਼ੇ, “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ”) ਅਤੇ οὐν (ਸਨ, “ਨਾਲ”) ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।⁹⁸ ਪੌਲੁਸ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਧਰਤੀ ਦੇ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨ” ਦਾ ਵਰਣਨ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁਚਾਲ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ, ਇੱਕ ਭਵੰਡਰ ਜਾਂ ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਦਹਾੜ, ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ ਦੀ ਚਰਚਰਾਹਟ, ਅਤੇ ਟਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ ਹੁਣ ਤਕ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ “ਹੁਣ” ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ; ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਪੀੜਾਂ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ” “ਰਲ ਕੇ” ਹੁਣ ਤੀਕ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਪੀੜਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। “ਉਹ ਨੂੰ ਪੀੜਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ” ਰਲ ਕੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੈ: οὐωδίνω (ਸੁਨੇਇਨੇ) ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ὠδίνω (ਓਦੀਨੇ, “ਗਰਭ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਝੱਲਣੀਆਂ”⁹⁹) ਪਹਿਲਾਂ οὐν (ਸਨ, “ਨਾਲ”) ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੀ ਹੈ।¹⁰⁰ ਉਹ ਇਸਤਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਰਭ ਦੀ ਪੀੜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਰਦ ਜਰੂਰ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਾਣੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕਰਾਹੁਣਾ ਅਤੇ ਪੀੜ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਬੇਹਤਰ ਦਿਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ਨਵੇਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਿਨ।

ਆਇਤ 23. ਪੌਲੁਸ ਰਚੇ ਗਏ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ: ਅਤੇ ਨਿਰੀ ਉਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ [ਸਿਰਫ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਕਰਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ], ਸਗੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪ ਭੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਿਕ ਆਸਿਸ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਪਹਿਲੇ ਫਲ” “ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਕਣਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੂਲੇ ਦੇ ਭੇਟ

ਚੜਾਉਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ . . . , ਇਹ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਤੇ ਆਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕਥਨ ਹੈ¹⁰¹ (ਵੇਖੋ ਕੂਚ 23:19; ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 23:10, 11)। “ਪਹਿਲੇ ਪੱਕੇ ਪੂਲੇ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬੇਹਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਜੇ ਤਕ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ!”¹⁰² NCV ਵਿੱਚ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਹੈ।”¹⁰³

ਫਿਰ ਵੀ, **ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ** ਉਸ ਦੇ ਲਈਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਕਿਉਂ ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ [ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ] ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤਰਸਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਆਪਣੇ ਵਸੇਰੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗੋਂ ਹੈ [ਆਤਮਿਕ ਸਰੀਰ] ਉਦਾਲੇ ਲੈ ਲਈਏ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:2)। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਜੀਵਾਂਗਾ, ਉੱਨਾ ਗਹਿਰਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਜੇ ਇਸ ਦਿਨੇ ਦਿਨ ਵਿਗੜਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕਰਾਹੁਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਮਝ ਸਕਾਂਗਾ; ਇਹ ਇੱਕ ਟੁੱਟ ਰਹੇ ਘਰ ਦੇ ਵਾਂਗ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੇਹੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਦੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਉਦਾਲੇ ਪਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬੜੇ **ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ**। “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ” ਉਸੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਆਇਤ 19 ਵਿੱਚ: ਸਰਿਸ਼ਟੀ “ਵੱਡੀ ਚਾਹ ਨਾਲ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਵੱਡੀ ਆਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਹੋਣ ਦੇ *ਬਾਵਜੂਦ* ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਹੈ *ਕਿਉਂਕਿ* ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ “ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ” ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਬਾਕੀ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਫਸਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਚਾਹਵੰਦ ਹਾਂ। (ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਕ ਦਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸਵਾਦ ਚਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਾਤ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਤਮ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਕ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਟੁਕੜਾ ਮਿਲੇਗਾ।)

ਅਸੀਂ “ਵੱਡੀ ਚਾਹ ਨਾਲ” ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? **ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ**। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਥੋੜਾ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਖਿਰਕਾਰ, ਲਿਖਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਸੀਂ “ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ” (8:15; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਫਿਰ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ . . . ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ”? ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 7:4; ਅਫਸੀਆਂ 5:22-33); ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੈਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਉਲੇਖ ਉਸ ਦੀ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੁਲਹਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:2)।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੂਪ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ

ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: *ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਹੋਏ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਇਨੇ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣ ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।*

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ **ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ**¹⁰⁴ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। CJB ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਬੇਸਬਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ-ਕਿ, ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਹੀਆਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।” ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ ਕਿ *ਦੇਹੀ* ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ (ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਸਮੇਂ) ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚਾਹਤ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਚਾਹਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਦਮ ਦਾ ਪਾਪ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਸਰੀਰ ਤੇ ਵੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:22; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:27)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਦਭੁਤ ਆਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਦੇਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਦੁਖ ਅਤੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਾਂਗੇ (ਵੇਖੋ 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:16), ਹੁਣ ਤਕ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:50), ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ “ਨਿਸਤਾਰੇ” ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ!

ਆਇਤ 24. ਜਦੋਂ ਰਚੇ ਗਏ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਅਨਰਥ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਨ “ਅਜ਼ਾਦ” ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ “ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ” ਸੀ (8:20, 21)। ਅਸੀਂ, ਵੀ, ਆਸ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਹਾਂ: **ਉਮੇਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹਾਂ।** NASB ਵਿੱਚ ਹੈ “ਉਮੇਦ ਨਾਲ,” ਜਦਕਿ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਉਮੀਦ ਦੇ ਰਾਹੀਂ” ਹੈ (KJV; ਮੈਕਕੋਰਡ; ਵੇਖੋ ਫਿਲਿੱਪਸ)। ਉਮੀਦ ਦੇ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ἐλπίς* (*ਐਲਪਿਸ*) ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਤ 24 ਵਿੱਚ ਸੰਪ੍ਰਦਾਨ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ਉਮੀਦ” ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਕ ਦਾ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਕ “ਵਿੱਚ,” ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਕ “ਦੁਆਰਾ” ਪਾਇਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਕ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ *ਉਮੀਦ* ਸਾਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਚਮਕਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।”¹⁰⁵

ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਇਤ 24 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਕ “ਦੁਆਰਾ” ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੇ ਇਤਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਨਿਰਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹਾਂ” (3:28; 5:1)। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਲਗ ਗੁਣ

ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਹਿਰਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤੀ ਦਾ ਲੇਖਕ “ਵਿਸ਼ਵਾਸ” ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਹੁਣ ਨਿਹਚਾ ਆਸ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਸਬੂਤੀ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:1; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਬਿਨਾਂ ਆਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਤਮਾ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਕਿ “ਉਮੇਦ” ਕੀ ਹੈ: **ਉਮੇਦ ਜਿਹੜੀ ਵੇਖੀ ਗਈ ਉਹ ਉਮੇਦ ਨਾ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜੀ ਵਸਤ ਕੋਈ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਉਮੇਦ ਕਾਹ ਨੂੰ ਕਰੇ?** ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ “ਜਿਹੜੀ ਵਸਤ ਕੋਈ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਉਮੇਦ ਕਾਹ ਨੂੰ ਕਰੇ?” ਅਤੇ ਉੱਤਰ, “ਮੈਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵਾਂਗਾ।” ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਉਂ ਸ਼ਬਦ “ਵੇਖਿਆ” “ਵੇਖਦਾ ਹੈ” (ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ *βλέπω*, *ਬਲੇਪੋ*) ਤੋਂ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਅੱਖ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:18): ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਦੇਹੀ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ। ਜਦੋਂ ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ “ਵੇਖਾਂਗੇ,” ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲੀਅਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਇਤ 24 ਵਿੱਚ, “ਵੇਖਦਾ ਹੈ” ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ “ਹੈ ਜਾਂ ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” NIV ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, “ਕੋਣ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੇਦ ਰੱਖੇਗਾ ਜਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ?” ਫਿਲਿਪਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਉਮੇਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ।”

ਆਇਤ 25. ਜਦਕਿ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ, ਉਹ ਪਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਉਮੇਦ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ: **ਪਰ ਜਿਹੜੀ ਵਸਤ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ [ਜੋ ਅਜੇ ਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ], ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਉਮੇਦ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਹ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।** ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦ “ਉਮੇਦ” ਨੂੰ “ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ” ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲੀਏ ਤਾਂ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਚਮੁੱਚ, ਸਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਆਸ ਰੱਖੀਏ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਸ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗੀ।” ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕ ਵਾਇਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਹਚਾ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਆਸਾ ਇਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਇਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰਕਰਦੀ ਹੈ।¹⁰⁶

“ਦ੍ਰਿੜਤਾ” ਦੇ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ὑπομονή* (*ਹੁਪਮੋਨੇ*) ਜੋ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੀ ਸਮੱਰਥਾ ਦਾ, ਸਹਿਣ ਦੀ ਸਮੱਰਥਾ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡੇ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 5:3 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ “ਉਸ ਦੌੜ ਵਿੱਚ

ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ ਸਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੌੜੀਏ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:1)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਸਹੇਗਾ ਸੋਈ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ” (ਮੱਤੀ 10:22)।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕੁਝ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ- ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਵੀ ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਕਦੀ ਕਦੀ, ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਦਾ ਪਰਤਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:25 ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦ੍ਰਿੜ ਬਣੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹੀਏ-ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਡੀ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਮਦਦ (8:26, 27)

²⁶ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸ ਵਸਤ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਆਤਮਾ ਆਪ ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ²⁷ਅਤੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਂਚਣ ਵਾਲਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੀ ਮਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 26. ਇਹ ਆਇਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ” ਅਤੇ “ਵੀ” ਪਹਿਲਾਂ ਕਹੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਿਆਂ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਆਇਤ 26 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ “ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ [8:16], ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਦੁਰਬਲਤਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਸ਼ਾਇਦ, ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਰਥਾਂ, ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਚਰਚਾ ਹੈ, “ਜਿਵੇਂ ਆਸ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ [8:24, 25], ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀਆਂ ਦੁਰਬਲਤਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਸਟੀਕ ਵਿਸ਼ੇ ਇੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਸੱਚਾਈ ਹੈ: “ਆਤਮਾ . . . ਸਾਡੀਆਂ ਦੁਰਬਲਤਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ!” ਪੜਨਾਂਵ “ਸਾਡੀ” ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਇੱਕ ਸੁਪਰ ਸੰਤ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ। ਰਸੂਲ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਦੁਰਬਲਤਾ ਸੀ? ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਰਬਲਤਾ: ਸਰੀਰਕ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ, ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ। ਮੂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਦੁਰਬਲਤਾਵਾਂ” “ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹਾਲਤ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।”¹⁰⁷ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਕਮਜ਼ੋਰ” ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ- ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਈਮਾਨਦਾਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ:

ਸਥਿਰ, ਸਖਤ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਵੱਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੀ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਅਦਭੁਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ? “ਆਤਮਾ . . . ਸਾਡੀਆਂ ਦੁਰਬਲਤਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ σὺνἄντιλαμβάνομαι (ਸਨਐਂਟਲੈਂਬਾਨੇਮਾਈ)¹⁰⁸ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪਰ ਸਿਖਿਆਦਾਇਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ: σὺν (ਸਨ, “ਨਾਲ”), ἄντι (ਐਂਟੀ, ਵਿਰੋਧੀ, “ਖਿਲਾਫ, ਉਲਟੇ ਪਾਸੇ”), ਅਤੇ λαμβάνω (ਲੈਂਬਾਨੇ, “ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਪਤ”)। ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਆਕਰਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕਵਿੱਚ, ਏ. ਟੀ. ਰੋਬਰਟਸਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ “ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ [ਸਨ] ਸਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ [ਐਂਟੀ] ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਬੋਝ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦੋ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਲੱਠੇ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ।”¹⁰⁹

ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਦੁਰਬਲਤਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ:

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬਖੇਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਿਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।” ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਬਲਤਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਅੱਤ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਅਭਮਾਨ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਯਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਬਲਤਾਈਆਂ ਉੱਤੇ . . . ਪਰਸੰਨ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਿਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਦੋਂ ਹੀ ਸਮਰੱਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:9, 10)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਕ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ “ਆਤਮਾ . . . ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦੁਰਬਲਤਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਖਾਸ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਹਿਰਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉਤੇ ਫਤਹਿ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ? ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉਸ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਇੱਕ ਕਮੀ- ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ: ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸ ਵਸਤੂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਜੀਵਨ ਰੇਖਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਲੇਖ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਜੀਵਨ ਰੇਖਾ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਕਿਉਂ ਜੇ ਕਿਸ ਵਸਤ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ” (ਜੇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। KJV ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।” “ਕਿਵੇਂ” ਅਤੇ “ਕੀ” ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਾਚਕ ਪੜਨਾਂਵਾਂ (ਟਿਸ) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਕਸਰ “ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,” ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਕੌਣ,” “ਕਿਹੜਾ (ਵਾਲਾ),” “ਕਿਉਂ” ਜਾਂ “ਕਿਵੇਂ” ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹⁰ ਰੋਮੀਆਂ 8:26 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਵਾਦ ਕਾਫੀ ਸਮਾਨ ਰੀਤਿ ਦੇ ਨਾਲ “ਕਿਉਂ” ਅਤੇ “ਕਿਵੇਂ” ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਟਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਕਮੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, AB ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: “ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ ਨਾ ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੀਏ”।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਆਪ ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ὑπερευχύνω (ਹਿਉਪਰਾਐਨਟਨਚਾਨੇ) ਤੋਂ ਹੈ; ਇਹ ਹਿਉਪਰ, “ਵਲੋਂ” ਅਤੇ ἐντυγχάνω (ਐਨਟਨਚਾਨੇ, “ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ”) ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ “ਸਫ਼ਾਰਸ਼” ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰੋਮੀਆਂ ਅਧਿਆਇ 8 ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (8:34; ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 7:25)। ਆਇਤ 26 ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਤਰਵਾਸੀ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਈ ਲੋਕ ਰੋਮੀਆਂ 8:26 ਦੁਆਰਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਪਰ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:5 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਵਿਚੇਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਹੈ।” ਇਕੋ ਵਿਚੇਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਰੱਬੀ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ “ਸਫ਼ਾਰਸ਼ੀ” ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ 15:30; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:1, 2)। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੋਵੇਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨੇ ਕਿਹਾ

ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਲਈ “ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ” ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ” ਸ਼ਬਦ ἀλαλήτος (ਆਲਾਲੇਟੋਸ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ (λαλέω, ਲਾਲੇਓ) ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਨੀ” ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ (α, ਆ) ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਲਾਲੇਟੋਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹¹¹ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਇੰਨੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਲਾਲੇਟੋਸ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਭਰ ਕੇ” ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਇਤ 26 ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਇੱਕ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸਰਿਸਟੀ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੀ ਹੈ” (8:22) ਅਤੇ ਅਸੀਂ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੇ ਹਾਂ” (8:23), ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦਾ ਹੈ।”¹¹² ਪਰ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ 26 ਦਾ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ” ਆਇਤ 23 ਦੇ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ” ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (8:26) ਆਇਤ ਇਸ ਗੱਲ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਆਇਤ (8:23) ਇਸ ਗੱਲ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ ਮਸੀਹੀਆਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਰਿਸਮਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ “ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ” ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਅਤੇ “ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ” ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਿਆਂ, ਜੁਬਾਨਾਂ ਅਤੇ ਜੀਭਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਨਿੱਕਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ “ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ” ਕਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ “ਗੈਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ” ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ।¹¹³ ਇਹ “ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ” ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ ਕਥਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ,¹¹⁴ ਇਸ ਕਰਕੇ ਲੋਕ “ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਭਾਸ਼ਾ” ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ:

1. “ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ” ਬੋਲੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਜਾਂ ਬੋਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਜਦਕਿ “ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ” ਬੋਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਟੇਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ: “ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਹੁਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਨਾਲ ਗਲੇਸੋਲਾਲੀਆਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,¹¹⁵ ਜਦਕਿ ਉਹ ‘ਜੁਬਾਨਾਂ’ ਜਾਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।”¹¹⁶

2. ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ (“ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ”) ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ

ਗੈਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:30); ਪਰ ਰੋਮੀਆਂ 8:26 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗੈਰ ਜ਼ਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

3. ਇਹ ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨ” ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਇਆ ਹੈ (8:22, 23, 26)। ਪਿਛਲੇ ਦੋਵਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨ” ਦਾ ਅਰਥ “ਗੈਰ ਜ਼ਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ” ਜਾਂ “ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਖਾਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ” ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਕਿਉਂ ਹੋਵੇਗਾ?

4. ਲਿਖਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ “ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ” ਸੀ। ਇਹ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕਰਿਸ਼ਮਾਈ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਇੰਨੇ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ” ਵਾਕ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਹਟਾ ਲਈਏ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੋਣਾ ਸੀ-ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਤੇ, ਪੌਲੁਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ” ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:18; ਵੇਖੋ ਯਹੂਦਾਹ 20)।

ਆਇਤ 27. ਕੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ। ਇਹ ਆਇਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਚਣ ਵਾਲਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਈ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕੀ ਮਨਸ਼ਾ ਹੈ। “ਹਿਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਚਣ ਵਾਲਾ” ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:24; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:5; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:4; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 2:23)। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਇਹ ਵਰਣਨ ਡਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ: ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਲਈ ਡਰਾਉਣਾ, ਪਰ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਡਟੇ ਹੋਏ ਸੰਤ ਦੇ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਦੋਵੇਂ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਇਤ 27 ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ [ਆਤਮਾ] ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਿਰਫ “ਸੰਤਾਂ” ਦੇ ਲਈ

ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਹਨ। ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਕ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ”¹¹⁷ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਇੱਕ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਰਸੂਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲੇਰੀ ਹੈ ਸੇ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਕੁਝ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਮੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸਾਂ ਓਸ ਤੋਂ ਮੰਗੀਆਂ ਹਨ ਓਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:14, 15)।

ਲੋੜ ਵੇਲੇ ਮਦਦ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ (8:28-30)

²⁸ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ। ²⁹ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਨ ਭਈ ਉਹ ਬਹੁਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ ਹੋਵੇ। ³⁰ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਭੀ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਭੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਭੀ ਦਿੱਤੀ।

ਆਇਤ 28. ਪੌਲੁਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਮਿਹਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਆਇਤ 26 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ: “ਕਿਉਂ ਜੇ ਕਿਸ ਵਸਤ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।” ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: **ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।** ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਟੈਟ ਲਿਖਦਾ ਸੀ, “ਇਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹਰ ਉਮਰ ਅਤੇ ਹਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਟਿਕਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਰਹਾਣੇ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਿਰ ਅਰਾਮ ਕਰ ਸਕਣ।”¹¹⁸

ਮੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 “ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹਾਨ ਵਾਇਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ,” ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਜੋੜਿਆ ਕਿ “ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਲਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।”¹¹⁹ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ,

ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਸ਼ਾਵਾਦ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ “ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਭਲੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।” ਆਇਤ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ?

ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਪੁਰਾਣੇ ਖਰੜੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕਤੌਰ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ” (KJV)। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ NASB ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ KJV ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੁਣ ਤੀਰੁਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ” (ਯੂਹੰਨਾ 5:17)। ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ (ਉਤਪਤ 2:2), ਪਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਾਇਨਾਤ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੰਦਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 6:32; 7:11)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:13 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਓਂ ਬਾਹਰ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ “ਪੈਣ ਦੇਵੇਗਾ ਸਗੋਂ ਪਰਤਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚ ਜਾਣ ਦਾ ਉਪਾਓ ਵੀ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗਾ।”

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਭਰਪੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਗੁਆ ਲਵਾਂਗੇ। ਪੌਲੁਸ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ (8:26, 27)। ਦੂਸਰਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਪੂਰਣ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ (8:28)। ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦ ਆਇਤ 28 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸੰਬੰਧ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਆਇਤ 27 ਅਤੇ 28 ਵਿੱਚ, NEB ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ [ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ] ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”

ਇਹ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੋਚੀਏ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਫਿਰ, ਜੇ ਇੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਕਰਨ

ਦੇ ਲਈ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ਉਹ ਨਿਰੰਤਰ, ਉਤਸਾਹ ਪੂਰਣ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਣ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਹੈ।”¹²⁰

ਦੂਸਰਾ, ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ-ਭਾਵੇਂ ਚੰਗਾ ਭਾਵੇਂ ਬੁਰਾ-ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਕੀ “ਅਰਥ ਹੈ”: “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਭਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ।” ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ” ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ “ਬਿਪਤਾ, ਜਾਂ ਕਸ਼ਟ, ਜਾਂ ਹਨੇਰ, ਜਾਂ ਕਾਲ, ਜਾਂ ਨੰਗ, ਜਾਂ ਭੰਜਲ, ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ,” ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, “ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ” (8:35, 37; ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ।”

ਹੋਰ ਲੋਕ “ਭਲਾਈ” ਬਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹਨ; ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਭਲਾਈ” ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਇਤ 29 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ “ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਨ।” ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੱਧ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ “ਭਲੀ” ਹੈ, ਜਦਕਿ ਜਿਹੜੀ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ “ਬੁਰੀ” ਹੈ। ਆਇਤ 30 ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਸ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਦੇਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ “ਭਲੀ” ਹੈ, ਜਦਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਵਿਚਲਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ “ਬੁਰੀ” ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ”? ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਅਮ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ “ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਡਾ ਚੋਭਿਆ ਗਿਆ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:7), ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਰੋਗ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਫੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਲਈ “ਬੁਰਾ” ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਚੰਗਾਈ ਦੇ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:8); ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬਖੇਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮੱਰਥਾ ਨਿਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:9)। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ “ਭਲਾਈ” ਨਿਕਲ ਆਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਬਲਤਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਅੱਤ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਅਭਮਾਨ

ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਾਯਾ ਕਰੇ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:9)।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਉਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:23, 24)। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਉੱਤੇ “ਬੁਰੇ” ਦਾ ਲੇਬਲ ਲਗਾਉਣਗੇ- ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ “ਭਲਾਈ” ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ: ਦਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਗਏ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:30-34)। ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਰੋਮ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਰ-ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਰੋਮੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਉਸ ਦੀ ਰਾਖੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ “ਬੁਰਾ” ਲੱਗਦਾ ਹੈ-ਪਰ, ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਗਾ ਪਰਿਣਾਮ “ਭਲਾਈ” ਸੀ। ਉਹ ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ,

... ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜੋ ਬੀਤਿਆ ਸੇ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਫੈਲਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ। ਐਥੋਂ ਤੋੜੀ ਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਲਟਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਜਾਗਰ ਹੋਇਆ ਭਈ ਮੇਰੇ ਬੰਧਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਮਿੱਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਹਨ ਮੇਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਕੜੇ ਹੋ ਕੇ ਨਿਯਤਕ ਬਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲੇਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:12-14)।

ਕਈ ਵਾਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ “ਭਲਾਈ” ਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ,

... ਅਸੀਂ ਹੌਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਰਦੇ ਸਗੋਂ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੀ ਬਾਹਰਲੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨਾਸ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅੰਦਰਲੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਿਨੇ ਦਿਨ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡਾ ਹੌਲਾ ਜਿਹਾ ਕਸ਼ਟ ਜਿਹੜਾ ਫਿੰਨ ਭਰ ਦਾ ਹੈ ਭਾਰੀ ਸਗੋਂ ਅੰਤ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਵਡਿਆਈ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦਿੱਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਦਿੱਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਨਿੱਤ ਹਨ ਪਰ ਅਣਡਿੱਠ ਵਸਤਾਂ ਨਿੱਤ ਹਨ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:16-18; ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:8)।

ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:11 ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ *ਓਸ ਵੇਲੇ* ਅਨੰਦ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁੱਝਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, *ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ* ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਇਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪਰਿਣਾਮ ਚੰਗਾ ਨਿਕਲੇ- ਪਰ, ਤੀਸਰੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, ਆਇਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ *ਸਿਰਫ* ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰ

ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਜੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।” ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਸਨੇ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ: ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਦਾ ਵਾਇਦਾ: “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਹਨ।” ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ “ਮਨੁੱਖੀ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ (‘ਉਹ ਜੋ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ)’ ਅਤੇ ਫਿਰ “ਰੱਬੀ ਧਾਰਾ ਤੋਂ (‘[ਉਹ] ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼’ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਹਨ)।”¹²¹

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਭੁਤ ਵਾਇਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ “ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।” ਰੋਮੀਆਂ 8 ਦਾ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਓਸ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਅੱਡ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕੇਗੀ” (8:39)। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੀਏ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:19; KJV) ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:15; 1 ਯੂਹੰਨਾ 5:3)।

ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਸੱਦਿਆ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ: “ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।” ਸ਼ਬਦ “ਸੱਦਿਆ” ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ 8:30 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ)। ਇੱਥੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:14) ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਦਿਆ” ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਸ਼ਾਇਦ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗ ਵਾਕ ਹੈ “ਉਸ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ”: “ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ “ਸਦੀਪਕ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਧਾਰੀ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:11)। ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ “ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ . . . ਆਪਣੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:9)। “ਮਨਸ਼ਾ” $\pi\rho\acute{o}\theta\epsilon\sigma\iota\varsigma$ (ਪ੍ਰੋਥੇਸਿਸ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜੋ $\pi\rho\acute{o}$ (ਪ੍ਰੋ; “ਪਹਿਲਾਂ”) ਅਤੇ $\theta\acute{\epsilon}\sigma\iota\varsigma$ (ਥੇਸਿਸ, “ਉਹ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ”) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਥੇਸਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਅਨੰਤ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਗਲੀਆਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 29, 30. ਆਇਤ 28 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਇਤ 29 ਅਤੇ 30 ਵਿਚਲੇ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਦੀ ਇੱਕ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੇਵੇ। ਸਟੋਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ,

... [ਪੌਲੁਸ ਦੇ] ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਮਨ ਨੇ ... ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਿਛਲੇ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਤੱਕ ਜੋ ਅਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੂਰਵ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹²²

ਰੋਮੀਆਂ 8:29, 30 ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਦੇ “ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬੰਦਾਂ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ”¹²³ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਧਾਰਮਿਕ ਬਹਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੋਜਸ ਈ. ਲਾਰਡ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦ ਨੇ [ਰੋਮੀਆਂ 8:28-30]।¹²⁴ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਬੰਦ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਵੱਧ ਵਿਸਤਰਿਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਇਤ 29 ਅਤੇ 30 ਨੇ “ਕੈਲਵਿਨਵਾਦ ਦੇ ਪੰਥ”¹²⁵ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੇ ਜਾਨ ਕੈਲਵਿਨ ਦੇ ਕਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ:

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ [ਪੂਰਵ ਨਿਰਧਾਰਤ] ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੇਖਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਭੇਜ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਲਾਇਆ (ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ) ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿਲਾਇਆ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਬਚਾਇਆ (ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ)।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਗੁਆਚਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰੇਗਾ (ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ)।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਰੋਮੀਆਂ 8:29, 30 ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜੇਕਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਦੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਪਹਿਲੀ, ਬੰਦ ਨੂੰ ਰੂਬਰੂ ਨਹੀਂ ਪੜਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਰਕਲੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ: “ਇਹ ਇੱਕ ਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ

ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕਦੇ ਵੀ [ਇੱਕ ਗਹਿਰਾ] ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।¹²⁷ 8:29, 30 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (8:28)। ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਭਰਿਆ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਤਾਂ ਵੀ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ; ਇਹ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਲੈਣ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੇਤੂ ਹੋਣਗੇ (ਵੇਖੋ 8:37)।

ਇਹ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੁਢਲੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ 8:29, 30 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਆਓ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸ ਬੰਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ। ਸਾਡਾ ਅਧਿਐਨ ਤਿੰਨਾਂ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ।

ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਲ ਪਾਠ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਇਤ 29 ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ [ਪਰਮੇਸੁਰ] ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ। “ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ” προγινώσκω (ਪ੍ਰੋਜਿਨੋਸਕੋ) ਤੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ γινώσκω (ਜਿਨੋਸਕੋ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਨਣ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੱਗੇ πρό (ਪ੍ਰੋ, “ਪਹਿਲਾਂ”) ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੂਰਵ ਗਿਆਨ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਥਾਹ ਭੇਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ, “ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ?” ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੇ, ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪੌਲੁਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਤੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ (ਅਜ਼ਾਦ ਮਰਜ਼ੀ

ਦਾ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ)। ਸਾਰੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ (ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ) ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ “ਜੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਹ ਸਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੀਕ ਪਹੁੰਚਣ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:4; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:34, 35; 2 ਪਤਰਸ 3:9)। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 8:29 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਸੱਦਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਪੌਲੁਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਕਾਫੀ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੂਰਵ ਗਿਆਨ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਦੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚਾਹਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ ਕਿ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ। ਹੋਰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਬਚਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੁਆਚੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਜਿਮੀ ਐਲਨ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੱਤਾ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ “ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ।”¹²⁸

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਆਇਤ 30 ਦੇ “ਸੱਦਿਆ” ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਭੀ। “ਸੱਦਿਆ” καλέω (ਕਾਲੇਓ, “ਬੁਲਾਉਣਾ”) ਦਾ ਅਲੰਕਾਰੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ “ਇਕੋ ਦੇਹ ਹੋ ਕੇ ਸੱਦੇ ਵੀ ਗਏ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:15)। “ਇੱਕ ਦੇਹੀ” ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:18)। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਕਲੀਸਿਆ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ἐκκλησία (ਏਕਲੇਸੀਆ) ਹੈ, ਜੋ καλέω (ਕਾਲੇਓ, “ਬੁਲਾਉਣਾ”) ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਕ ἕκ (ਏਕ, “ਬਾਹਰ”) ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਏਕਲੇਸੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸੱਦੇ ਗਏ ਹਨ (ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 2:9)। ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅਨੰਤ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:10, 11, 21)। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਉਹ ਬਚਾਇਆਂ ਹੋਇਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੋਵੇਗਾ, “ਬੁਲਾਏ ਗਏ” ਲੋਕ ਜੋ “ਕਲੀਸਿਆ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ।

ਇੱਕ ਅਨੁਪੂਰਕ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ “ਜਾਣਦਾ” (ਗਿਨੇਸਕੋ) ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ “ਅਕਸਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ‘ਜਾਣਨ’ ਅਤੇ ਜਾਣੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ[ਯ] ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।”¹²⁹ AB ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਰੋਮੀਆਂ

8:29 ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਕ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ।” ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ” ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਉੱਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜੋ ਲਿਖਤ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਕਿ “ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗਾ?” ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਰਬ-ਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (ਸਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ), ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਜਰੂਰ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:10)।

ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਿਹੜਾ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਉਤੇਜਕ ਸਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਫੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:23, 24, 36; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:10, 11, 21)। ਆਓ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿੱਜੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਗਿਆਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਗਿਆਨ [ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ] ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਕੀ ਸੀ?” ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸੀ,” ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ

ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਸਰੂਪ [ei/kw/n, eikōn, ਈਕੋਨ] ਉੱਤੇ ਬਣਨ। “ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ $\pi\rho\omicron\omicron\rho\iota\acute{\omega}$ (ਪਰੂਰੀਜ਼ੇ) ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਜਿਹੜਾ $\pi\rho\acute{o}$ (ਪਰੇ, “ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ”) ਅਤੇ $\omicron\rho\iota\acute{\omega}$ (ਹੋਰੀਜ਼ੇ, “ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕਰਨਾ, ਠਹਿਰਾਉਣਾ”) ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।¹³⁰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ।” “ਸਰੂਪ” ਸ਼ਬਦ $\sigma\acute{\upsilon}\mu\mu\omicron\rho\omicron\varsigma$ (ਸਮੇਰਫੇਸ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ $\sigma\acute{\upsilon}\nu$ (ਸਨ, “ਨਾਲ”) ਅਤੇ $\mu\omicron\rho\omicron\eta\acute{\iota}$ (ਮੋਰਫੇ, “ਰੂਪ”) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਰਗਾ “ਰੂਪ” ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਉਤਪਤ 1:26); ਪਰ, ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਰੂਪ ਇੱਕ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਰੂਪ ਬਣ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਯਿਸੂ “ਅਲੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰੂਪ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:15; ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:4), “ਉਸ ਦੀ ਜਾਤ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:3) ਸੀ। ਹੁਣ, ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਯਿਸੂ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਦੀ ਹੈ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:5; 1 ਪਤਰਸ 2:21; ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:4)। Phillips ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਬਣਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।” ਇਹ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਤੇ ਉਦੋਂ ਪਹੁੰਚੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ। ਪੈਲੋਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ “. . . ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਤੇਜ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਤੇਜ ਤੋਂ ਤੇਜ ਤੀਕ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:18)। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਕਿ “ਜਦ ਉਹ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਵਰਗੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2)।

ਲਿਖਤ ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, **ਭਈ ਉਹ** [ਯਿਸੂ] **ਬਹੁਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ ਹੋਵੇ।**¹³¹ ਜੇਠਾ ਸ਼ਬਦ $\pi\rho\omega\tau\acute{o}\tau\omicron\kappa\omicron\varsigma$ (ਪਰੋਟੋਟੋਕੋਸ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ $\pi\rho\acute{\omega}\tau\omicron\varsigma$ (ਪਰੋਟੋਸ, “ਪਹਿਲਾ”) ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ $\tau\acute{\iota}\kappa\tau\omega$ (ਟਿਕਟੇ, “ਜੰਮਣਾ”) ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਠੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪਸੰਦੀਦਾ ਰੁਤਬਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।¹³² “ਜੇਠਾ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਮਹੱਤਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ NIRV ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ “ਮਸੀਹ ਬਹੁਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਆਦਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਆਪਣੀ ਸਦੀਪਕ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਆਤਮਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ (ਕਲੀਸੀਆ; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:15), ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਸਾਡਾ “ਵੱਡਾ ਭਰਾ” ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿੰਨਾ ਅਦਭੁਤ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਾਨੂੰ “ਭਰਾ” ਆਖਣ ਤੋਂ “ਨਹੀਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:11)।

ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹੋ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ

ਅਤੇ ਇਹੋ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ? ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੇ ਅੱਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਉਸ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਭੀ।” ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਸੱਦੇ ਗਏ ਸਾਂ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:9)। ਅਸੀਂ “ਸੱਦੇ ਗਏ” ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੁਝ ਹੀ ਵਾਧੂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ ਹਨ।

ਇੱਕ ਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸੱਦਦਾ (ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ) ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਸਾਰੇਥੱਕੇ ਹੋਇਓ ਅਤੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਦੱਬੋ ਹੋਇਓ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦਿਆਂਗਾ” (ਮੱਤੀ 11:28; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:14 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੱਦਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16:15)। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 10:16, 17)। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ “ਸੱਦਿਆ” ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1:6; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:24; ਯਹੂਦਾਹ 1; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 17:14)।

ਅੱਜ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੱਦ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਪਰ ਉਹ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, **ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸੱਦਿਆ** [ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ], **ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਭੀ ਠਹਿਰਾਇਆ**। “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ” ਸ਼ਬਦ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਅੱਧੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਤੇ ਬਿਤਾਈ। ਸਲੀਬ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਧਰਮੀ ਗਿਣਦਾ ਹੈ।

29 ਅਤੇ 30 ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਰੱਬੀ ਕੰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਜੰਜੀਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜੰਜੀਰ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਕੜੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ: ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਨਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ, ਸੱਦਣਾ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਜੰਜੀਰ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕੜੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ: **ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਭੀ ਦਿੱਤੀ**। ਕਿਉਂਕਿ “ਵਡਿਆਈ ਦਿੱਤੀ” ਸ਼ਬਦ ਭੂਤਕਾਲ (ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸਚਤ ਭੂਤਕਾਲ) ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਤੇਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਤੇਜ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:18; 1 ਪਤਰਸ 1:8)। ਫਿਰ ਵੀ, ਸੰਦਰਭ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹ “ਵਡਿਆਈ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ” ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ (8:18; ਵੇਖੋ 8:17, 21)। ਰਸੂਲ ਨੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, “ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਜੇ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ ਵਿੱਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:4; ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 1:7)। ਜੇਕਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਭੂਤਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਸ਼ਾਇਦ

ਪੋਲੁਸ ਉਹ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ “ਨਬੂਵਤੀ ਭੂਤਕਾਲ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ “ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਬੂਵਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇੰਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।”¹³³

ਕੀ ਪੋਲੁਸ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕਾਲ ਤੀਕ ਵਡਿਆਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਨਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਪੋਲੁਸ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਸਦੀਪਕ ਖਾਕਾ - ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਚਾ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ 8:13)।

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਫਿਟ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੀ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਂ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਤੇ ਪੱਕੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਅਫਰਾਤਫਰੀ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸ੍ਰੋਤ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਅਟੱਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਜੇਤੂ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰੋਮੀਆਂ 8:29, 30 ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਲਿਖਤ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ,

... ਸਾਨੂੰ ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਜੋ ਸਾਡੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਕ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਰ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਭਾਵ ਨਾਲ ਛੱਡੀਏ: ਇਹ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੁਭ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋੜੀ ਉਹ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੇਗਾ (ਫਿਲਿਪੀਆਂ 1:6)¹³⁴

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਾ ਹੋਣਾ (8:31-39)

³¹ਉਪਰੰਤ ਅਸੀਂ ਏਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਖੀਏ? ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ? ³²ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਵੀ ਸਰਫ਼ਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਕਰ ਨਾ ਬਖ਼ਸ਼ੇਗਾ? ³³ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੇਣ ਦਾਵਾ ਕਰੇਗਾ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ³⁴ਉਹ ਕੇਣ ਹੈ ਜੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ? ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਰ ਗਿਆ। ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ³⁵ਕੇਣ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰੇਗਾ? ਕੀ ਬਿਪਤਾ ਯਾ ਕਸ਼ਟ ਯਾ ਅਨੁਰ ਯਾ ਕਾਲ ਯਾ ਨੰਗ ਯਾ ਭੈਜਲ ਯਾ ਤਲਵਾਰ? ³⁶ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,

ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਦਿਨ ਭਰ ਜਾਨੇਂ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ,

ਅਸੀਂ ਕੋਹੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਤੁੱਲ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

³⁷ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ³⁸ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਭਈ ਨਾ ਮੌਤ, ਨਾ ਜੀਵਨ, ਨਾ ਦੂਤ, ਨਾ ਹਕੂਮਤਾਂ, ਨਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ³⁹ਨਾ ਉਚਿਆਈ, ਨਾ ਡੂੰਘਿਆਈ, ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਓਸ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਸੱਕੇਗੀ।

ਅਸੀਂ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਪੂਰਣ ਬੰਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਚਰਮਸੀਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ: ਰੋਮੀਆਂ 8:31-39. ਸਟੈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, “ਰਸੂਲ ਵੱਡੀਆਂ ਉਚਾਈਆਂ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।”¹³⁵ ਮੂ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 8 ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਭਾਗ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਦੀਪਕ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਸ਼ਨ” ਕਿਹਾ ਹੈ।¹³⁶

8 ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਸੰਬੰਧੀ ਤਿੰਨ ਸਥਿਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਨ (8:28): ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਕੋਲੋਂ ਰਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਗਲੀ ਗੱਲ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਤਿੰਨ ਅਟੱਟ ਸਿੱਟੇ ਹਨ (8:29, 30): ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ; ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੱਦ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਖ਼ੀਰ ਵਿੱਚ, 8:31-39 ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤਰਸ ਸੰਬੰਧੀ ਤਿੰਨ ਨਾ ਭੁੱਲਣਯੋਗ ਸਵਾਲ ਹਨ: “ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਵੱਲ

ਰੈ ਤਾਂ ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ?" (8:31); "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੋਣ ਦਾਵਾ ਕਰੇਗਾ?" (8:33) ਅਤੇ "ਕੋਣ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰੇਗਾ?" (8:35)। ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸਵਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੁਣੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਇਤ 31. ਸਾਡੀ ਲਿਖਤ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, **ਉਪਰੰਤ ਅਸੀਂ ਏਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਖੀਏ?** ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਆਖੀਏ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ?"¹³⁷ ਤਤਕਾਲੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ (8:26, 27), ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਲਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਾਉਣਾ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ (8:28) ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਸਦੀਪਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ (8:29, 30) ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। "ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਹੀਏ?" (NEB)। ਅਸੀਂ ਕਿਹੜੇ ਸਿੱਟੇ (ਜਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ) ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਏ?

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਕਸਰ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਹੈ: ਅਰਥਾਤ ਜਵਾਬਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਅਲੰਕਾਰਤ ਸਵਾਲ" ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਖਿਕ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ, ਪਰ ਸਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ: **ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ¹³⁸ ਤਾਂ ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ?** ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਿਰਫ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ - "ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ? - ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ "ਵਿਰੁੱਧ" ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜੀਅ, ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ, ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਮੁਸੀਬਤ ਖੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਬੇਰਹਿਮ ਰੋਮੀ ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿਹੜੇ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਲਈ ਜੀਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸਾਡੇ ਜਤਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸੁਰ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: "**ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ?**" ਇਸ ਵਾਕ ਵਿੱਚ, "ਜਦੋਂ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਿਉਂਕਿ": "**ਕਿਉਂਕਿ** ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ। . . ." "ਸਾਡੀ ਵੱਲ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸਾਡੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ" (ਮੈਕੋਰਡ)। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਰਥਾਤ ਜਵਾਬ ਹੈ "ਕੋਈ ਨਹੀਂ!" ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਯਹੋਵਾਹ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਡਰਾਂਗਾ, ਆਦਮੀ ਮੇਰਾ ਕੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?" (ਜ਼ਬੂਰ 118:6)।

ਆਇਤ 32. ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਨਿਰਾ ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ “ਸਾਡੀ ਵੱਲ” ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ। ਆਇਤ 32 ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਇਸ ਵਰਣਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: **ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਵੀ ਸਰਫਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।**¹³⁹ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸਰਫਾ” (φειδόμεαι, *ਫਿਡੋਮਾਈ*) ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ LXX ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿਖਾਈ ਸੀ: “ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਾਣ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਭੈ ਖਾਂਦਾ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਵੀ ਮੈਥੋਂ ਸਰਫਾ [φειδόμεαι, *ਫਿਡੋਮਾਈ*] ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ” (ਉਤਪਤ 22:12)। ਜੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਛੁਕ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ, ਹਾਂ, ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਵੀ ਸਰਫਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।¹⁴⁰

ਬਲਕਿ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ “ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।” ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ? ਉਸ ਨੇ ਇਹ “ਸਾਡੇ ਲਈ” ਕੀਤਾ! ਓਕਟੋਵੀਅਸ ਵਿਨਸਲੋਅ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਕਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ? ਪੈਸਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਯਹੂਦਾ ਨੇ ਨਹੀਂ; ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਨਹੀਂ; ਈਰਖਾ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ; - ਪਰ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪਿਤਾ ਨੇ!”¹⁴¹ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਕਲੋਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)।

ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ “ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਵੀ ਸਰਫਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ,” ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ: **ਸੋ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ**¹⁴² **ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਕਰ ਨਾ ਬਖਸ਼ੇਗਾ?** ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਹੈ: ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਵੱਡੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਯਕੀਨਣ ਛੋਟੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌ ਡਾਲਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀਹ ਸੈਂਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੇਹਫਾ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਛੋਟੇ ਤੇਹਫੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕੇਗਾ।

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ” ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। (ਅਕਸਰ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।) ਬਲਕਿ, ਇਹ ਸੱਚੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰੇਕ ਬੁੜ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੇਗਾ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:19)। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਲੋੜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਲੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ” (ਮੱਤੀ 6:33)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਲੋੜਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਬਣਨ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 33, 34. ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜਿਹੜਾ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਇਹ ਹੈ: **ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੌਣ ਦਾਵਾ ਕਰੇਗਾ?** “ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆਂ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ *ἐκλεκτός* (*ਏਕਲੇਟੋਸ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਜਿਹੜੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਹਨ” ਜਾਂ “ਚੁਣੇ ਹੋਏ।”¹⁴³ “ਚੁਣੇ ਹੋਏ” ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਅੰਗਿਓਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਸੱਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ (8:29, 30)। SEB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ” ਹੈ।

“ਦਾਵਾ ਕਰੇਗਾ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ἐγκαλέω* (*ਏਨਕਾਲੀਓ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਜਾਂ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।¹⁴⁴ ਇੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਕਸਰ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। 34 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਜ਼ਾ ਸੰਬੰਧੀ ਇਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ 33 ਆਇਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਸਾਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:20, 21) ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰਕਰਨ (2:15) ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਸ਼ਤਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧੂਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ “ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ . . . , ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਓਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੇਸ਼ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ” (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:10; ਵੇਖੋ ਜ਼ਕਰਯਾਹ 3:1) ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ ਕਿ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੌਣ ਦਾਵਾ ਕਰੇਗਾ?” ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ: **ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ?** “ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *κατακρίνω* (*ਕਾਟਾਕਰੀਨੋ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ *κρίνω* (*ਕਰੀਨੋ*, “ਨਿਆਂ ਕਰਨਾ”) ਅਤੇ *κατά* (*ਕਾਟਾ*) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਦੇਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣਾ।”¹⁴⁵ ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ “ਜਿਵੇਂ ਕਿ” ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਪਾਪ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕੌਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਫੇਰ, ਇਸ ਦਾ ਤਤਕਾਲੀ ਜਵਾਬ ਹੈ “ਕੋਈ ਨਹੀਂ!”

ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ “ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ?” ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਰ ਗਿਆ। ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।** ਵਿਦਵਾਨ 33 ਅਤੇ 34 ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ “ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ

ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਯੂਨਾਨੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।¹⁴⁶ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨੁਵਾਦ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਇਤ 33 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਸਵਾਲਾਂ, ਕਥਨਾਂ ਅਤੇ ਸਗੋਂ ਇਨਕਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

34 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲੱਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਿਆਂ ਕਰੇਗਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:31)। ਮੈਕਗਿਉਗਨ ਨੇ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ: “ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ, ਪੈਰਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖੀ ਨੂੰ ਟੋਹੋ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜਖਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿਓ!”¹⁴⁷ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 7:21-23; 25:31, 32, 41, 46; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:10) - ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਆਓ ਰੋਮੀਆਂ 8:34 ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ:

ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ “ਮਰਿਆ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3)।

ਉਹ ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 1:4) ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:20) ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ “ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ।”

ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ “ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ” (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 110:1; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:33, 34), ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 28:18) ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ।

ਉਹ “ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ” (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:14-16; 7:25)। “ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਮਿੰਨਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। NEB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਮਸੀਹ . . . ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਿੰਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਆਇਤ 35. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: **ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰੇਗਾ?** “ਕੌਣ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨਵਾਚਕ ਪੜਨਾਵ *τίς* (*ਟਿਸ*) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੋ ਸ਼ਬਦ ਜਿਹੜਾ 33 ਅਤੇ 34 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ “ਕੌਣ” ਸ਼ਬਦ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ; ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ *ਟਿਸ* ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਕੌਣ” ਦੀ ਬਜਾਏ “ਕੀ” ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (NEB; REB)। ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਸਟ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਰਿੰਦਾ ਲੋਕ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, “ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ” ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਬਜਾਇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 5 ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਰਬਲ ਹੀ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਮਸੀਹ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਕੁਧਰਮੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੋਇਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਐਥੀ ਹੈ ਜੇ ਧਰਮੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਰੇ ਪਰ ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਭਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਰਨ ਨੂੰ ਭੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਉਂ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਪਾਪੀ ਹੀ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੋਇਆ (5:6-8)।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਕਿ “ਕੌਣ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰੇਗਾ?” ਪਿਛਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਥਵੇਂ ਜਵਾਬ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ: “ਕੋਈ ਨਹੀਂ!” ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ!” ਸਟੋਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ “ਸਾਡੀ ਮਸੀਹੀ ਆਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕਦੀ ਨਾ ਡਗਮਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ।”¹⁴⁸

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ “ਕਸਟ” ਦੇ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਪਰ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। **ਬਿਪਤਾ** ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *θλιψις* (*ਥਲਿਪਸਿਸ*) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ “ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਦਬਾਉਣਾ, ਦਬਾਅ’”¹⁴⁹ ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਧ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਸ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਸਟ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ? ਕੀ ਜੀਵਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਈ ਹੈ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ *ਥਲਿਪਸਿਸ* ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਸਟ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *στένοχωρία* (*ਸਟੇਨੋਚੋਰੀਆ*) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੰਗ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ *στένος* (*ਸਟੇਨੋਸ*, “ਤੰਗ”) ਅਤੇ *χώρα* (*ਚੋਰਾ*, “ਇੱਕ ਥਾਂ”) ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ।¹⁵⁰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸਿਕੰਜੇ ਵਿੱਚ ਫਸਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ *ਸਟੇਨੋਚੋਰੀਆ* ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ *ਥਲਿਪਸਿਸ* ਅਤੇ *ਸਟੇਨੋਚੋਰੀਆ* ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ “ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਬਾਹਰੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਸਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।”¹⁵¹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਾਸ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ **ਅਨੁਰ** (*διωγμός*, *ਡੀਓਗਮੋਸ*) ਸ਼ਬਦ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ¹⁵² ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। LB ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।” ਇਹ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਸੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਹਾਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ। **ਕਾਲ** (καλός, *ਲਿਮੇਸ*, ਭੋਜਨ ਦੀ ਘਾਟ) ਅਤੇ **ਨੰਗ** (γυμνότης, *ਗੁਮਨੇਟਸ*, ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ) ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਭੋਜਲ (κίνδυνος, *ਕਿਨਡੁਨੋਸ*) “ਖਤਰੇ” ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ **ਤਲਵਾਰ** (μάχαιρα, *ਮਛਾਈਰਾ*) ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਅਸ਼ੁੱਭ ਭਾਵ ਅਰਥ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਯਾਕੂਬ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਸਹੀਦੀ ਮੌਤ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਰਸੂਲ ਸੀ “ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ” ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 12:2)। ਰੋਮ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਇਸ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਖਤਰਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ “ਤਲਵਾਰ” ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਬੂਵਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਤਲਵਾਰ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਚਮਕੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰੋਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਖਾੜੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਚੂਸ ਲੈਣਗੇ।

ਇੱਥੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਬਿਪਤਾ, ਕਸ਼ਟ, ਅਨੁਰ, ਕਾਲ, ਨੰਗ, ਭੋਜਲ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ - “ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਕੋਮਲ ਲਾਡਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।”¹⁵³ ਦਰਅਸਲ, ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੇ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਤਿਆਗਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪੇਗਾ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਮਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰ ਕੇ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:4, 5; 11:26, 27; 12:10)। ਰੋਮੀਆਂ 8:35 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹਰ ਕਸ਼ਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - “ਤਲਵਾਰ” ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ - ਸਾਰੇ ਕਸ਼ਟ। ਤਲਵਾਰ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਆਰੰਭਕ ਕਲੀਸੀਆਈ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ।¹⁵⁴ ਕੀ ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਤਿਆਗਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਨਹੀਂ, ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “. . . ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜੀਉਂਦਾ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਿਹੜਾ ਜੀਵਨ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਭੋਗਦਾ ਹਾਂ ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਭੋਗਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 2:20)।

ਆਇਤ 36. ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਤਾਅ ਸੁਭਾਵਕ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਜੀਉਣ ਵਾਸਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਭਾਗ ਹਨ (ਵੇਖੋ 5:3; 8:17; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 14:22)। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ: **ਜਿਵੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਦਿਨ ਭਰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕੋਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਤੁੱਲ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ** (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 44:22)।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਬੂਰ 44 ਬਾਬਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੌਰਾਨ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 44:11, 14)। ਇਹ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਿੰਨਤ ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰ 44:26) ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਬੀਤੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਸੀ (ਜ਼ਬੂਰ 44:1-8)। ਜ਼ਬੂਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਦੁਹਾਈ ਹੈ: “ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਦਿਨ ਭਰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕੋਹੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਤੁੱਲ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ” (ਜ਼ਬੂਰ 44:22)। “ਤੇਰੇ ਲਈ” ਵਾਕ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਦੁੱਖ ਭੋਗ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਸਨ।¹⁵⁵

“ਦਿਨ ਭਰ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ [ਮਰਦੇ] ਹਾਂ” ਸੰਬੰਧੀ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:37 ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਟੀਕਾ-ਟਿੱਪਣੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: “ਓਹ ਪਥਰਾਉ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚੀਰੇ ਗਏ, ਪਰਤਾਏ ਗਏ, ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵੱਢੇ ਗਏ, ਕੰਗਾਲ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਬਰੀ ਝੱਲਦੇ ਹੋਏ ਭੇਡਾਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਖਲੜੀਆਂ ਪਹਿਨੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ।” ਵੱਢੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਅਲੰਕਾਰ ਬੇਵੱਸੀ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪੈਲੂਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਬੁਰੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਬੂਰ 44 ਵਿੱਚੋਂ ਬੰਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਆਇਤ 37. ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਆਇਤ 37 ਵਿੱਚ, ਪੈਲੂਸ ਨੇ 35 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: **ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ** - ਬਿਪਤਾ, ਕਸ਼ਟ, ਅਨੁਰ, ਕਾਲ, ਨੰਗ, ਭੰਜਲ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ - **ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।** “ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ” ਵਾਕ ਇੱਥੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ: ὑπερνικῶω (ਹਿਉਪਰਨਿਕਾਓ)। ਇਹ ਦੁਰਲੱਭ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਬੰਧਸੂਚਕ ਸ਼ਬਦ “ਹੱਦੋਂ ਵਧ” (ὑπερ, ਹਿਉਪਰ¹⁵⁶) ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਫਤਹ ਪਾਉਣਾ” (νικῶω, ਨਿਕਾਓ¹⁵⁷)। “ਹੱਦੋਂ ਵਧ” ਜਾਂ “ਹੱਦੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ” ਲਈ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ *ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ*। CJB ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, “ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਫਤਹ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ।” ਪ੍ਰਸਿੱਧ KJV ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਅਸੀਂ ਫਤਹ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ ਹਾਂ।”

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ “ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ” ਹਨ। ਅਸੀਂ “ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ” ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾ ਬਚਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ “ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ” ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ - ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ - ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਬਣਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ, ਅਸੀਂ “ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ” ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ

ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਇਹ ਜਬਰਦਸਤ ਜਿੱਤ ਸਿਰਫ “ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ”¹⁵⁸ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਆਤਮ - ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹੀ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਥੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ” (ਯੂਹੰਨਾ 15:5)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:13)। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ “. . . ਪਰਮੇਸੁਰ . . . ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਫਤਹ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹੈ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:57)। ਸੰਸਾਰ ਫਤਹ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇਯੁੰਮਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਤਹ ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 38, 39. ਆਇਤ 35 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਕੋਣ [ਜਾਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼] ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰੇਗਾ?” 38 ਅਤੇ 39 ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਰਸੂਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, **ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ।** ਇਹ *περί* (ਪੇਰੀ, “ਮਨਾਉਣਾ”) ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਵਾਚ ਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। KJV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, “ਮੈਂ ਮੰਨ ਗਿਆ ਹਾਂ” ਅਤੇ NIRV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, “ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।”

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। “ਅੱਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ” ਸੰਭਾਵਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਸੂਚੀਪੱਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਦਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੋੜੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਚੀਜ਼, ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੋੜਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕਲੋਤਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ “ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ” ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ “ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾ” ਸਕਦੇ ਹਾਂ (8:37)।

ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੂਚੀ ਦਾ ਜਰੂਰਤ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਕਗਰਵੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਅਦਭੁਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜੇ ਸੂਚੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਭਾਵਕ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੇਭਾ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਨਾਂ [ਸੰਖਿਪਤ ਕੀਤੇ] ਅਤੇ ਗੁਆਏ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।”¹⁵⁹ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਹਰੇਕ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਭਵਤਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸੀ?

(1) **ਮੌਤ** ਅਤੇ (2) **ਜੀਵਨ**। “ਮੌਤ” (*θάνατος*, ਥਾਨਾਟੋਸ) ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਣਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਗੈਰ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ, ਮੌਤ ਅੰਤ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਪਿਆਰਾ ਜੈਨ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।” ਫਿਰ ਵੀ,

ਮੌਤ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਹੈ।” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚੇ ਲਈ, ਮੌਤ ਇੱਕ ਕੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਬੂਹਾ ਹੈ - ਉਹ ਬੂਹਾ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਕਿਉਂਕਿ ਜੀਉਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਨਾ ਲਾਭ ਹੈ” (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:21)। ਉਸ ਨੇ ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ “ਮੌਤ ਫਤਹ ਦੀ ਬੁਕਰੀ ਹੋ ਗਈ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:54)।

ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਗਲਾ ਸ਼ਬਦ “ਜੀਵਨ” (ζωή, ਜ਼ੋਈ) ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਨਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ, ਬਿਮਾਰੀ, ਧੋਖੇ, ਮੂਰਖ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਜੇਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕੈਦ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜੀਵਨ ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਫਿਕਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ਓਸ ਉੱਤੇ [ਸੁੱਟ] ਛੱਡੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਿਕਰ ਹੈ” (1 ਪਤਰਸ 5:7)। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:13 ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਆਇਤ ਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ:

. . . ਮੈਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ ਭਈ ਜਿਸ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂ ਓਸੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੋਖ ਰੱਖਾਂ। ਮੈਂ ਘਟਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਨਾਲੇ ਵਧਣਾ ਭੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਰੱਜਣਾ ਕੀ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿਣਾ, ਕੀ ਵਧਣਾ ਕੀ ਬੁੜਨਾ, ਮੈਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹਾਂ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:11-13)।

(3) ਦੂਤ ਅਤੇ (4) ਹਕੂਮਤਾਂ। “ਦੂਤ” (ἄγγελος, ਏਂਜਲੋਸ ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ) ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ,” ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ (ਲੋਕਾਂ)¹⁶⁰ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ (ਦੂਤਾਂ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। “ਹਕੂਮਤਾਂ” ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਜੋੜੀ ਬਣਾਉਣਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਠੀਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ “ਦੂਤਾਂ” ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:18)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਾਈਬਲ ਬੁਰੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਦੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 25:41; 2 ਪਤਰਸ 2:4; ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 12:7)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, “ਪਰ ਜੇਕਰ . . . ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦੂਤ ਉਸ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਜਿਹੜੀ ਅਸਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਾਪਤ ਹੋਵੇ!” (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:8)। ਰੋਮੀਆਂ 8:38 ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਦੂਤ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਕੋਈ ਵੀ ਦੂਤ ਜਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ - ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ - ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ “ਹਕੂਮਤਾਂ” ਸ਼ਬਦ ἄρχή (ਆਰਚੇ) ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ

ਦਾ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ “ਸ਼ੁਰੂਆਤ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ” ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਤੀਤੁਸ 3:1), ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:21; 3:10; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:16)। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤਾਨੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:12)। NIV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ 38 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ,” ਜਦ ਕਿ NEB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਅਲੈਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ” ਹੈ। ਇਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਭਿਆਣਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਫਤਹ ਪਾਈ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:14, 15; ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 3:22); ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:24)।

ਇਸ ਕਥਨ ਵਿੱਚ “ਦੂਤ” ਅਤੇ “ਹਕੂਮਤਾਂ” ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, “ਨਾ ਹੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।” ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ. ਐਸ. ਲੂਇਸ ਵਾਇਜਲੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਰੁਚੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਭਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।¹⁶¹

(5) ਵਰਤਮਾਨ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ (6) ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਅੱਜ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬੇਹਬਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਕੁਝ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਕੱਲ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਐਵਰੈਟ ਐਫ. ਹੈਰੀਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਕਤੀਗੀਣ ਹੈ, “ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਹਾਂ ਭਵਿੱਖ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਨਿਸ਼ਚਤਤਾਵਾਂ ਨਾਲ।”¹⁶² ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਨਾ ਡਰ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਜੇ ਜਾਂ, ਨਾ ਘਾਬਰ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਤਹਮੰਦ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਾਂਗਾ” (ਯਸਾਯਾਹ 41:10)। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡਾ ਹੱਥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ “ਇਸਥਿਰ, ਅਡੋਲ” ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:58)। ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ” (ਰੋਮੀਆਂ 8:28)। ਇਸ ਲਈ, “ਨਾ ਹੀ ਅੱਜ ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੱਲ੍ਹ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ” (Phillips) ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(7) ਸ਼ਕਤੀਆਂ। “ਸ਼ਕਤੀਆਂ” ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਉਹ *δύναμις* (ਡੁਨਾਮਿਸ) ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਤੇ ਵੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:24; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:21), ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਨੂੰ “ਦੂਤ” ਅਤੇ “ਹਕੂਮਤਾਂ” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ

ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਹਨ: ਮਨੁੱਖੀ ਹਾਕਮ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਜੁਲਮ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ “ਕਦੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਨਾ ਕੂਣ ਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰੱਤਬ 4:18) ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਖਰਕਾਰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਪਰਬਲ ਜੁਲਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਣਿਆ। ਅੱਜ ਵੀ, ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਤਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਉਚਿਆਈ ਅਤੇ (9) ਡੂੰਘਿਆਈ। “ਉਚਿਆਈ” ਅਤੇ “ਡੂੰਘਿਆਈ” ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਇਸ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।”¹⁶³ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬੂਰ 139 ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜੀ ਉੱਚਾ ਚਲੇ ਜਈਏ ਜਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜੀ ਥੱਲੇ ਚਲੇ ਜਈਏ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ:

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਕਿੱਧਰ ਜਾਵਾਂ?
 ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਕਿੱਧਰ ਨੱਠਾਂ?
 ਜੇ ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵਾਂ, ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਹੈਂ;
 ਜੇ ਮੈਂ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰਾ ਵਿਛਾਵਾਂ,
 ਵੇਖ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਹੈਂ।
 ਜੇ ਮੈਂ ਫ਼ਜ਼ਰ ਦੇ ਖੰਭ ਲਾ ਲਵਾਂ,
 ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੱਸਾਂ,
 ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੇਰਾ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ,
 ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਵੇਗਾ (ਜ਼ਬੂਰ 139:7-10)।

ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ “ਉਚਿਆਈ” ਅਤੇ “ਡੂੰਘਿਆਈ” ਨੂੰ ਅਲੰਕਾਰਕ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ “ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੀ ਉਚਿਆਈ” ਅਤੇ “ਦੁੱਖ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ”¹⁶⁴ ਜਾਂ ਅਨੰਦ ਦੀ ਉਚਿਆਈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ ਜਾਂ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਉਚਿਆਈ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਡੂੰਘਿਆਈ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਲੇਖਕ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਉਚਿਆਈ” (ὕψωμα, ਹੁਪਸੋਮਾ) ਅਤੇ “ਡੂੰਘਿਆਈ” (βύθος, ਬਾਥੋਸ) ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਰਹਿਤ ਜੋਤਸ਼ ਫਲਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। “ਉਚਿਆਈ” ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਰੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਦਾ ਅਤੇ “ਡੂੰਘਿਆਈ” ਇਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਵੀਂ ਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਰਿਆਂ

ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਲਪਨਕ ਬਕਵਾਸ ਨੂੰ “ਉਚਿਆਈ” ਅਤੇ “ਡੁੱਖਿਆਈ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਸਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਭਰਿਸ਼ਟ ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ। *ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।*

(10) *ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਿਸ਼ਟੀ।* ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਪੌਲੁਸ ਦੇ “ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹੋ ਜੇਹੇ ਕੰਮ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:21; ESV) ਅਤੇ ਸਾਡੇ “ਆਦਿ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਗੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਰੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ, “ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਕ ਨਾਲ ਢੱਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: ‘ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਿਸ਼ਟੀ।’” NCV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼” ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਈਏ, ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ **ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਓਸ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਸਕੇਗੀ।**

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮਜ਼ੇ ਲੁੱਟਣਾ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ! ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਲਈ ਨਾਸ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਸ਼ਬਦ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। 38 ਅਤੇ 39 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਉਹ ਹਨ ਪਾਪ ਅਤੇ ਆਪ।¹⁶⁵ ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 59:1, 2) ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਪਾਪ ਭਰੀ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਜੀਉਣਾ ਚੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:1; ਯਾਕੂਬ 5:19, 20)। ਇਸ ਲਈ ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਨੇ ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ: “(ਚੇਲੇ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ) ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।”¹⁶⁶ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਖਣਾ, “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ” (ਯਹੂਦਾਹ 21; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਫਿਰ ਵੀ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਨਾ ਸੋਚੀਏ। ਬਲਕਿ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਕਰੀਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਨੇਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ!

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਆਤਮਾ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣਾ (ਅਧਿਆਇ 8)

ਰੋਮੀਆਂ 8 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ (*πνεῦμα*, ਨਿਉਮਾ) ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅੱਖਰ “s” ਨਾਲ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ “S” ਨਾਲ ਵੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ

ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ “S” ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਐਨ ਤਰਤੀਬ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। KJV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਪਵਿੱਤਰ ਰੂਹ” ਸ਼ਬਦ ਹੈ (5:5; 9:1; 14:17; 15:13, 16)। “ਰੂਹ” ਸ਼ਬਦ ਪੁਰਾਣੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਆਤਮਾ,” ਪਰ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ “ਰੂਹ” ਸ਼ਬਦ ਡਰ, ਰਹੱਸਮਈ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ “ਆਤਮਾ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ “ਭੂਤ ਦੇ ਮਾਸ ਅਰ ਹੱਡੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ” (ਲੂਕਾ 24:39)। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਤਮਾ ਹੈ” (ਯੂਹੰਨਾ 4:24)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਈਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਛਲਾਂਗ ਲਾਵੇਗੀ।

ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਚਿਤ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ (ਪਿਤਾ) ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਯਿਸੂ (ਪੁੱਤਰ) ਨੂੰ ਯਿਸੂ, ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ (ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਿੱਚ) ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਣਨਾਤਮਕ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਗੋਂ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ” ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਆਤਮਾ ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ [ἅγιος, ਹੇਗੀਓਸ] ਹੈ।” ਉਸ ਵਾਕ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਫੇਰ ਇਹ ਨਿਰੇ ਵਰਣਨਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ “ਇੱਕ ਨਾਂ” ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ; ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਖੇਪ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਵਾਂਗੇ।

ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 16:13, 14 ਵਿੱਚ, NASB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਵਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪੜਨਾਂਵ “ਉਹ” ਅਤੇ “ਉਸ ਦਾ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਪੜਨਾਂਵ ਜੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਕਵਚਨ ਵੀ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ,

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੱਬੀ “ਉਹ” ਵਜੋਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਪਰ ਪਰਤਾਪੀ "ਇਹ" ਵਜੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਨਿਰੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਬਜਾਇ ਇੱਕ ਜੀਉਂਦੇ, ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲਨਿਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਤਸੱਲੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:26; KJV)।

ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:26)।

ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 15:26; KJV)।

ਕਾਇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 16:8; KJV)।

ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 16:13)।

ਮਨੁੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:6, 7)।

ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:16)।

ਸਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:27)।

ਜਾਂਚਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:10)।

ਬੋਲਦਾ ਹੈ (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4:1)।

ਕੁਝ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ *ਸਾਡੇ ਵਰਗਾ* ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।¹⁶⁷ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅੰਦਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ:

ਮਨ (ਰੋਮੀਆਂ 8:27)।

ਗਿਆਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:11)।

ਇੱਛਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:11)।

ਜਜ਼ਬਾਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ (ਰੋਮੀਆਂ 15:30)।

ਭਾਵਨਾਵਾਂ। ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 7:51), ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:3), ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:29)। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਫਰ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 12:31)। ਉਸ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 4:30)।

ਕਾਸ਼ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ "ਕਿੱਦਾਂ ਦਾ ਦਿਸਦਾ" ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਕਫ ਹੋਣ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਝ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ KJV ਅਨੁਵਾਦ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਵ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 17:29; ਰੋਮੀਆਂ 1:20; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:9)। ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੋ ਕੁਝ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਉਹ ਜੀਵਨ ਹੈ (ਅੱਯੂਬ 33:4; ਯੂਹੰਨਾ 3:5, 6); ਉਹ ਚਾਨਣ ਹੈ (ਜਾਂ ਪਰਕਾਸ਼; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:9-11) ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 5:3-5; 15:30)। ਆਉ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਰੱਬੀ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ . . .

ਸਦੀਪਕ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:14)।

ਸਰਬਗਿਆਨੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:10, 11)।

ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ (ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੀਕਾਹ 3:8; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:8)।

ਸਰਬਵਿਆਪੀ (ਜ਼ਬੂਰ 139:7, 8)।

ਨੇਕ (ਨਹਮਯਾਹ 9:20)।

ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹਨ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੌਣ ਹੈ।

ਉਹ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ: ਤ੍ਰੀਏਕਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। “ਤ੍ਰੀਏਕਤਾ” ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। “ਤ੍ਰੀਏਕਤਾ” ਜਾਂ ਤਸਲੀਸ ਸ਼ਬਦ “ਤ੍ਰੀ” [ਤਿੰਨ] ਅਤੇ “ਏਕਤਾ” [ਇੱਕ] ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ।”

ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਹਨ (ਮੱਤੀ 3:16, 17; 28:19; ਯੂਹੰਨਾ 14:16, 17; ਰੋਮੀਆਂ 15:30; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:14)। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, “ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ!” (ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 6:4)¹⁶⁸ ਕੋਈ ਦੁਨਿਆਵੀ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸੰਬੰਧੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਾਹਰਣ ਵਰਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਤਿਕੋਨ ਦਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਤਿਕੋਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਾਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੱਕੋ ਆਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਜੇ ਕਈ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਿਆਹ। ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਜਣੇ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਉਤਪਤ 2:24; ਮੱਤੀ 19:5, 6; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:31)। ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਇੱਕੋ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਾਈ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਤੱਤ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪੁੱਤਰ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸੰਗਠਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੇਖਕ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਵਜੋਂ, ਪੁੱਤਰ

ਦਾ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਸਰੀਰਕ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਯਕੀਨਣ ਪਿਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ; ਪਰ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1:2 ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 1:3 ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਤਪਤ 1:2 ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੇ ਬੇਤਰਤੀਬੀ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 104:30)।

“ਆਤਮਿਕ ਰਚਨਾ” ਸੰਬੰਧੀ - ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ - ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:10, 11) ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 4:34; 5:19; 8:28; 12:49), ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ “ਸੰਗਠਤ ਕਰਨ” ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੁਆਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣ, ਸਿਮਓਨ ਅਤੇ ਆਂਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਬਿਯਾਨਾਂ, ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੰਮ, ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਣ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਣ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਚਿਆ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ।

ਸਿੱਟਾ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8 ਅੱਜ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਖਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਸ੍ਰੋਤ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਅਧਿਆਇ 8)

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾਨ ਵਜੋਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; 5:32; ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 4:6)। ਇਸ ਦਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਸਗੋਂ ਆਰੰਭਕ ਕਲੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। (ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਦਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ।) ਇਸ ਦਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ? ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਪਰੇ ਪਾਪੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ *ਸਭ ਕੁਝ* ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ *ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ* ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:19 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (ἐκπαύρισμα, *ਐਪੀਚੇਰੇਗੀਆ*) “ਸਹਾਇਤਾ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੀ ਭਰਪੂਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 8 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬੰਦ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੀਏ।

ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (8:1-10)। ਆਇਤ 1 ਦਾ “ਸੋ” ਸ਼ਬਦ 7 ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 7:15, 18, 19, 24)। ਫਿਰ ਵੀ, ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਤੱਤ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ (8:1, 2, 4, 5, 9)। ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਦੀ ਬਜਾਇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (8:11)। ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬੁਰੇ (ਯੂਹੰਨਾ 5:28, 29), ਰੋਮੀਆਂ 8:11 ਜਰੂਰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਰਤਾਵੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (8:13)। 7:24 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੌਣ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵੇਗਾ?” 8:13 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰਲੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਬਲਵੰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:16; ਵੇਖੋ 3:20)। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਜਿੰਨੀ ਦੇਤ ਤੱਕ ਮੈਂ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਬਣਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵਾਂਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣੇ ਬਿਨਾਂ - ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣੇ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ - ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦਾ।

ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੁਚਿੱਤੀ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (8:14)। ਪੂਰੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ “ਅਗਵਾਈ” ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:14 ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਕਠੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹਰੇਕ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਤ (ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ) ਤਰੀਕਾ ਵਚਨ ਰਾਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:17)। ਹੋਰਨਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:28), ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ” (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16:9)। ਉਹ ਸਾਡੇ ਅੰਤਰਕਰਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਧਰਮੀ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੱਟੜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਕਿ “ਕਿਵੇਂ” ਸਾਡੇ

ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 37:23)।

ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (8:14-17, 23)। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਹਨ। ਆਇਤ 23 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਲ” ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਫਸਲ ਦਾ “ਪਹਿਲਾ ਫਲ” ਬਾਕੀ ਦੀ ਫਸਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਈ ਸੀ। “ਪਹਿਲਾ ਫਲ” ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਅਫਸੀਆਂ 1:13, 14 ਅਤੇ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:21, 22; 5:5 ਵਿੱਚ “ਸਾਈ” ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਡੀ “ਸਾਈ” ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:16 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਉਹ ਆਤਮਾ ਆਪ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਥੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ।” ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (8:26, 27)। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਦੁਰਬਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। “ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਵਿਰੋਧੀ” ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ “ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ।” ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਭਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਰੀ ਹੈ - ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਆਇਤ 26 ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ: ਉਹ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਿੱਟਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕੇ, ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ “. . . ਆਤਮਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ” (8:4)। ਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ (8:9): ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤੇਹਫੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਦੇ ਮੰਜਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲਾ (8:1-13)

8:1-13 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਿਕ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। (1) *ਦੇ ਇਸ਼ਾਵਾਂ* ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਅਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਸਰੀਰ ਦਾ ਰਾਹ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰਾਹ (8:4)। (2) *ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ*

ਦੌਹਨ: ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਪਾਪ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮਾ ਵੱਸਦਾ ਹੈ (8:2, 9, 11)। (3) ਦਾ ਕਰਜ਼ੇਹਨ: ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਹੁਣ ਕਰਜ਼ੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਸਰੀਰ ਦੇ) ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਹਾਲੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ (ਆਤਮਾ ਦਾ) (8:12, 13)। (4) ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਿਉਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਮੰਜਿਲਾਂਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ: ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ (8:6, 11, 13)।

ਦੋ ਮੰਜਿਲਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਫੈਸਲਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿਚਕਾਰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਰੀਰ ਹੀ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਹੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ।

ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਾਸ (8:9, 11)

ਰੋਮੀਆਂ 8:9, 11 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਸਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਤਮਕ ਹੋ ਪਰ ਤਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੋਵੇ (8:9; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਜਿਹ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਿਹ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵਾਏਗਾ (8:11; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੱਸਣਾ ਇੱਕ ਬਰਕਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਕੀ? ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਖਾਸ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਪੁਨਰ ਅਵਲੋਕਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ। ਯੂਹੰਨਾ 7:38 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, “ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ‘ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵਗਣਗੀਆਂ!’” (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 44:3)। ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, “ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਖੇ ਆਖੀ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਰਾ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਅਜੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਤੇਜ ਅਜੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ” (ਯੂਹੰਨਾ 7:39)। ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ - ਯਿਸੂ ਦੇ “ਤੇਜ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ” ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫਨਾਉਣਾ, ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ)। ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ

ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਨਵੇਂ ਕਿਸਮ ਦਾ ਦੇਣਾ ਸੀ - ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਯੁਗ ਦੇ ਲਈ ਅਨੇਕਾ।

ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਰੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਘੱਲੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 14:16, 17, 25, 26; 15:26, 27; 16:7-14)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਕਹੀਆਂ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 14:26; 16:13), ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੇਵਾਈ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਯੂਹੰਨਾ 14:16 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮੰਗਾਂਗਾ ਅਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਾ⁶⁹ ਸਹਾਇਕ ਬਖ਼ਸ਼ੇਗਾ ਭਈ ਉਹ ਸਦਾਤੁਹਾਡੇ ਸੰਗ ਰਹੇ” (ਜ਼ੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। “ਸਹਾਇਕ” ਸ਼ਬਦ *παράκλητος* (*ਪਾਰਾਕਲੇਟੋਸ*) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਜਿਹੜਾ ਕਿ *παρα* (*ਪਾਰਾ*, “ਨਾਲ-ਨਾਲ”) ਅਤੇ *καλέω* (*ਕਾਲੀਓ*, “ਬੁਲਾਉਣਾ”) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ “ਪਾਰਾਕਲੀਟ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮਦਦ ਕਰਨ, ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ, ਤਕੜਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਲਈ “ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। AB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ “ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ (ਸਲਾਹਕਾਰ, ਮਦਦਗਾਰ, ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਵਕੀਲ, ਤਕੜਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਖੜਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ)” ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਉਠਾ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਯਹੂਦੀ ਤਿਉਹਾਰ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਹਾਇਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:9; 2:1-4, 33)। ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਟੀਕੇ “ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨੇਕਾ ਵਰਦਾਨ” ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:4; 3:1-8; 5:12)। ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੀਕੇ “ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਮ ਵਰਦਾਨ” ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਆਖਿਆ, “ਤੋਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਪਾਓਗੇ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; ਜ਼ੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

“ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ” ਵਾਕ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38 ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:32 ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1 ਖੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:8 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।”

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38 ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਬਾਰੇ ਦੇ ਸਚਾਈਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ *ਹਰੇਕ* ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ” ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਅੱਜ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ *ਹਰੇਕ* ਮਸੀਹੀ ਨੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸਨ - ਪਰ ਹਰੇਕ ਮਸੀਹੀ ਕੋਲ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ” ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ “ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨੇਕਾ ਵਰਦਾਨ” ਸਿਰਫ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ “ਆਮ ਵਰਦਾਨ” ਹਰ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣ ਤੱਕ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ” ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ “ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ,” ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ *ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ* ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ” ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ “[ਉਸ ਦੇ] ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ” ਮਿਲੀ ਹੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹੋ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 4:21; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:9; ਤੀਤੁਸ 1:2; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6:18)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ *ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ* ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸਿੱਧ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਣਤਾ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਿਲ” ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹ ਚੰਚਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਹਨ; ਜੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38 ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ *ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ* ਦਿੱਤਾ ਸੀ।” “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ” ਵਾਕ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂਤਰਿਕ ਗੁੱਝੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਜੋਂ

ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਖਾਸ ਵਰਦਾਨ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ "ਇੱਕ ਮੋਹਰ" ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਦੀਪਕ ਵਿਰਸੇ ਦੀ "ਇੱਕ ਸਾਈ" ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:21, 22 ਵਿੱਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਥਾਪਿਆ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਉਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਵੀ ਲਾਈ ਅਤੇ ਸਾਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਈ ਦਿੱਤੀ" (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:13, 14 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, "ਉਸ [ਮਸੀਹ] ਵਿੱਚ . . . ਨਿਹਚਾ ਭੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿੱਜ ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅਧਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ . . ." (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੋਹਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ: ਇਹ ਮਾਲਕੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਮਾਣਕਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਆਤਮਾ ਦੀ "ਮੋਹਰ" ਲੱਗਣਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, 20), ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਸੀਹੀ ਹਾਂ (8:9 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ) ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ 8:26-28, 37)। ਰੋਮੀਆਂ 8:9 ਵਿੱਚ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਰੱਬੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਓਹ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਗਲਾਤੀਆਂ 4:6 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਕਤਾ ਦੇ ਮਸਲੇ ਤੇ ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਲ ਦਿੱਤਾ ਜਿਹੜਾ 'ਅੱਬਾ', ਅਰਥਾਤ ਹੋ ਪਿਤਾ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ।" (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਘੱਲਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ।)

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ "ਇੱਕ ਸਾਈ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:5 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ "ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਈ ਦਿੱਤੀ।" "ਸਾਈ" ਸ਼ਬਦ ἀρραβών (ਅੱਰਾਬੋਨ) ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਉਸ "ਸਾਈ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੇਂਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।¹⁷⁰ ਬਾਉਰ ਲੈਕਸੀਕਨ "ਪਹਿਲੀ ਕਿਸਤ" ਅਤੇ "ਸਾਈ" ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹⁷¹ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਜੇ ਅੱਰਾਬੋਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ "ਪੇਸ਼ਗੀ" ਅਤੇ "ਸਾਈ"।¹⁷²

ਕਿਸ ਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ "ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਗੀ" ਹੈ? ਇਹ ਕਿਸ ਦੀ "ਸਾਈ" ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:13, 14 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਵਾਇਦੇ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿੱਜ

ਦਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਅਧਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:30 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ “ਮੋਹਰ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਾਰੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ “ਪੇਸ਼ਗੀ” ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਦੀਪਕ ਇਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰੱਬੀ “ਸਾਈ”!

ਅੱਰਾਬੇਨ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਗੌਰ ਕਰਨ ਲਾਇਕ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਆਦਮੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਚਣ ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਲਾ ਕੱਢ ਕੇ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅੱਰਾਬੇਨ ਵਜੋਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਘਰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਛੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਠੀਭਰ ਘਾਹ ਕੱਢ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣ ਲਈ ਅੱਰਾਬੇਨ ਵਜੋਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੇਖਤ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ “ਇੱਕ ਸਾਈ” ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਸਵਰਗ ਦੇ “ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ,” ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਅਨੁਭਵ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

ਆਤਮਾ ਦਾ ਵੱਸਣਾ। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:22 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਨੇ ਸਾਡਿਆਂ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਿੱਤਾ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਰੋਮੀਆਂ 5:5 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਾਡਿਆਂ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। “ਸਾਡਿਆਂ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ” ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੋਮੀਆਂ 8:9, 11 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੂਜੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:16 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੈਕਲ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ?” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:22)। ਫੇਰ, ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਉਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:14; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (οἰκῆω, ਓਇਕਿਓ) ਜਿਸ ਤੋਂ “ਵੱਸਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਾਸ ਕਰਨਾ।” ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਵੱਸਣ ਵਾਲਾ” ਹੁਣ “ਵੱਸਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ” ਤੇ ਕਾਬੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:16, 17; 6:19, 20)। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆ ਕੇ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਵੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ

ਘਰ ਵਿੱਚ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਓਗੇ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ - ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੰਮ ਅੱਧੇ ਮਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, “ਘਰ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨਾ” ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਮੰਜੇ ਥੱਲੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਸਣ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ: ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 8:13)।

ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿਵੇਂ, ਜਾਂ ਕਿਸ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ “ਕਿਵੇਂ” ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਬਸ ਇੰਨਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਜੀਉਣ ਵਾਸਤੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਵ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੋ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ। 1 ਯੂਹੰਨਾ 4:15 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, “ਜੇ ਕੋਈ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਭਈ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।” ਗਲਾਤੀਆਂ 2:20 ਵਿੱਚ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜੀਉਂਦਾ ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।”

ਉਸ ਬੰਦ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਗੌਰ ਕਰਨ ਲਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਅਕਸਰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਵੱਸਣਾ/ਰਹਿਣਾ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਯੂਹੰਨਾ 14:23 - ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਘੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ (ਯੂਹੰਨਾ 14:16, 17, 26) - ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:16, 17 ਵਿੱਚ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ “ਉਹ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰਲੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਬਲਵੰਤ ਬਣਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਸੇ।” ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦੇ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ] ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨੇ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:24)। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਪੱਤ੍ਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ

ਆਤਮਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦਾਨ ਜੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ" (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:12, 13)।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਾਂ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਤੌਰ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।¹⁷³ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹੀ ਲੇਖਕਾਂ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਦਾ "ਪਿਤਾ ਦਾ ਯੁਗ" ਵਜੋਂ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ "ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਯੁਗ" ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਯੁਗ ਦਾ "ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਯੁਗ" ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ।¹⁷⁴

ਤਰੀਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਸਣ ਵਾਲਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੱਸਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਲਿਖਤ ਰੋਮੀਆਂ 8 ਅਧਿਆਇ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਡਾ ਅਧਿਆਇ ਆਤਮਾ ਦੇ "ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣ" (8:2); ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ (8:11) ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਦੇਹੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (8:13) ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ (8:14), ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੇਣ (8:16) ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ (8:26) ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਫੇਰ ਵਿਵਾਦ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਫੇਰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ "ਕਿਵੇਂ" ਉਸ ਨੇ ਬਸ ਉਹੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਆਤਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਚਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:17 ਵਿੱਚ, ਵਚਨ ਨੂੰ "ਆਤਮਾ ਦੀ ਤਲਵਾਰ" ਕਿਹਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਵਚਨ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਿਹਚਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 10:17), ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 15:3; ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 15:9), ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 17:17, 19), ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:13) ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1:21; ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 1:22, 23)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ" ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22, 23) - ਪਰ ਬੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ "ਬੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ" (ਲੂਕਾ 8:11)।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਵਚਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਇਹ ਸੀਮਾ ਅਤਿਅੰਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਸੀਹੀ ਯੁਗ ਲਈ ਅਨੋਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਚਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਗੈਰ-

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਵਚਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਚੇਤੇ ਕਰਾਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ *ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ* ਦੇ ਆਤਮਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 5:16)?

ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਬੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤਵ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜੋ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ (ਵੇਖੋ 8:26, 27)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਬੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ “ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ . . . ਰਲ ਕੇ ਭਲਾ ਕਰਨ।”

ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਵੱਸਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਰੋਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਾ ਇਹ ਕਲਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: “ਹੁਣ ਆਸਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਮਰਥ ਨਾਲ ਆਸਾ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਜਾਵੋ” (15:13; ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: “ਭਈ ਉਹ [ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਆਪਣੇ ਪਰਤਾਪ ਦੇ ਧਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦਾਨ ਕਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰਲੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਬਲਵੰਤ ਬਣੋ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:16; ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਉਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਕਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਲਮਾ ਹੈ:

ਹੁਣ ਉਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਯਾ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਅੱਤ ਵਧੀਕ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪੋਰਦੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੀਕੁਰ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗੇ ਉਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ। ਆਮੀਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:20, 21; ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਕਿਵੇਂ।”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਸਿਖਾਉਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਅਦਭੁਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਏ ਹਨ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਹੜਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਸੁੱਟੀ ਗਈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ

ਬਚੇ ਹੋਏ ਦਿਨ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਘਰ ਖਾਨਾਬਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਂਗ ਬਿਤਾਏ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 100,000 ਡਾਲਰ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ - ਪਰ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵਰਤਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਵਾਸ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38; ਰੋਮੀਆਂ 8:11)। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਨਪਸੰਦ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੇ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਹੈ।

1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:19 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਝਾਓ।”¹⁷⁵ ਇਹ ਮਿਸਾਲ ਅੱਗ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅੱਗ ਦੀ ਲੋੜ ਨਿੱਖੇ ਹੋਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਚਾਨਣ ਦਾ ਇਕਲੋਤਾ ਸ੍ਰੋਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅੱਗ ਬੁਝ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਠੰਡੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ “ਬੁਝਾਇਆ” ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ:

ਅਗਿਆਨਤਾ ਰਾਹੀਂ ਅਰਥਾਤ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ। ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਵਾਸਤਵਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਉਸ ਪੁਤਸਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੋਮੀਆਂ 8 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ।

ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਨੂੰ “ਬੁਝਾ” ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ “ਉਦਾਸ” ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਉਦਾਸ ਨਾ ਕਰੋ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:30)। ਕੀ ਕਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਦਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਝੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਦਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ “ਅਪਮਾਨ” ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ “ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:26) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ” ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:29)। ਮੈਂ ਅਪਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਨਾ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਪਮਾਨਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜੀਉਣ ਦੀ ਜਿੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੀਏਏ, ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲ ਵੱਲ ਚੱਲੀਏ: ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਨਪਸੰਦ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸਲੂਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਦਦ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:18 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਾਲ ਮਸਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੁੱਚਪੁਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਓ।” ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵੱਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ “ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਪੌਲੁਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ-ਤੋੜ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ (*πνεῦμα*, ਨਿਉਮਾ) ਲਈ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹੋ ਸ਼ਬਦ “ਪੌਣ” ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੋਝੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਪੌਣ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪੌਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਧੱਕਣ ਲਈ, ਬਾਦਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੌਣ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਤੁਰ ਸਕੇ। ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (8:5, 6)। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੌਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਦਬਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੇ

ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸਰਲ ਹੋ ਸਕੇ ਉੱਨਾ ਸਰਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ: ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ *ਮਨ ਦਾ ਮਿਜ਼ਾਜ* (ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ) ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਬਾਕੀ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਸਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝੀਏ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਬਾਗ ਲਗਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਬੀਜ ਕਿਵੇਂ ਪੁੰਗਰਦੇ ਅਤੇ ਉੱਗਦੇ ਸਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜਰੂਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਦ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਬਾਗ ਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਫਸਲ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਜੀਵਾਂ। ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਗਿਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਸਿੱਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਸੰਬੰਧੀ ਵਾਧੂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:

. . . ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਦਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਪੱਕੀ ਹੈ, ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਦਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ . . . ਇਸ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ [ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ]। ਸਾਰੀ ਦਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ [ਸਰੀਰਕ] ਸੰਵੇਦਨਾ ਲਈ ਸਰੀਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ [ਉਹ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ] ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬੋਝ . . . ਹਲਕੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਿ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਜਤਨ ਹੁਣ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿ [ਪਹਿਲਾਂ] ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।¹⁷⁶

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬੱਚਾ¹⁷⁷ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਆਤਮਾ

ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਖ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ “ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ” ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ: “ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰੇਮ, ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਧੀਰਜ, ਦਿਆਲਗੀ, ਭਲਿਆਈ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਨਰਮਾਈ, ਸੰਜਮ ਹੈ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22, 23)। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜੌਰਜ ਬੇਲੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ: “ਪਿਆਰਿਓ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗੀ ਟਿਉਲਿਪ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਬਲਬ ਮੰਗਵਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ।”¹⁷⁸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ” ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ!

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲੋਂ ਆਤਮਾ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਕੀਨਣ, ਇਸ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉੱਚਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਆਵੇ, . . . ਅਰਥਾਤ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਆਤਮਾ . . . , ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਦੇਵੇਗਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 15:26; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, “ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਾਂ।” ਬਲਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਗੋਂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਾਂ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:2)। ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਮੈਥੋਂ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਮੈਂ ਬਿਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਭਮਾਨ ਕਰਾਂ।” ਬਲਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਮੈਥੋਂ ਇਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਭਮਾਨ ਕਰਾਂ ਬਿਨਾ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਲੀਬ ਦੇ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 6:14)। ਆਓ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਿੱਖੀਏ, ਪਰ ਆਓ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਹਟਾਈਏ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਸਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ (8:9)

ਰੋਮੀਆਂ 8:9 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਪਰੰਤੂ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੇ ਉਹ ਓਹ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਜੌਰਜ ਟਿੱਪਸ ਨੇ ਇਸ ਬੰਦ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ “ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਤਮਾ” ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ, ਇਹ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਡਾਕਟਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਨੂੰ ਜਾਂਚਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟਿੱਪਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵਿਅਕਤੀ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ!¹⁷⁹

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਅਨੇਖਾ ਪ੍ਰੇਮ (8:14-17)

8:14-17 ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਵੱਡੇਪਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਸਦਾਏ ਜਾਣਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬਰਕਤ ਹੈ! ਸਟੈਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਇਸ ਪੈਰ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਝੱਟ ਗੌਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਲਕ ਜਾਂ ਪੁੱਤ੍ਰ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ 'ਧੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ), ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਇਹ ਹਰੇਕ ਅਹੁਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।¹⁸⁰

1 ਯੂਹੰਨਾ 3:1 ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ [τέκνον (ਟੈਕਨੋਨ) ਦਾ ਬਹੁਵਚਨ] ਸਦਾਈਏ! ਅਤੇ ਏਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਵੀ।” ਇਹ ਬੰਦ ਅਚੰਭੇ, ਸਗੋਂ ਹੈਰਾਨਗੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ! ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰਚਨ ਵਾਲਾ - ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ - ਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ। “ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ποταπός (ਪੋਟਾਪੋਸ) ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਥ “ਕਿਹੜੇ ਦੇਸ ਤੋਂ ਸੀ।”¹⁸¹ ਜੇ. ਡਬਲਿਯੂ. ਰੈਬਰਟਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਲਕ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਅਨੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।”¹⁸² ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ “ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ” ਦੱਸਿਆ।¹⁸³

ਮਸੀਹ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ (8:14-17)

8:14-17 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ: “ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਧਕਾਰੀ ਵੀ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਅਧਕਾਰੀ” (8:16, 17)। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ - ਪਰ ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ-ਅਤੇ-ਹੁਣ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਾਂ: “ਤਦੋਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੀਏ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਡਿਆਏ ਜਾਈਏ” (8:17; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਦੁਖ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਖ ਜੀਵਨ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾ ਨੇ ਉਹ ਫਲ ਖਾਧਾ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾਲੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 4:16)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ

ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਤਾਉਣਗੇ” (ਯੂਹੰਨਾ 15:20)। ਕਈਆਂ ਲਈ, ਮਸੀਹ ਲਈ ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੌਤ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਗਲਤਫੈਹਮੀ ਅਤੇ ਬਹਿਕਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਭਨਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਬੋਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 19:10)। ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੱਲ੍ਹ, ਦੁਖ ਯਿਸੂ ਲਈ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:12)।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਆਸ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ “ਤਦ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੀਏ” ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਡਿਆਏ ਜਾਈਏ” (8:17; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ (8:14-17)

ਹਾਥੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਐਫਐਫਏ¹⁸⁴ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੀ। ਹਰ ਪੱਤਝੜ ਨੂੰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਨੁਮਾਇਸ਼ ਲੱਗਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਐਫਐਫਏ ਜੈਕਟ ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਚੇਤੇ ਰੱਖੀ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ।”¹⁸⁵ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ।

ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਚੱਲਣਾ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੂਤਕਾਲ ਜਾਂ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਦੇਖਰੇਖ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:22; ਯਾਕੂਬ 5:16; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9) ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੋ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ (8:14)

ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਔਰਤ ਦੀ ਛੋਟੀ ਧੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਬੱਚਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ। ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮਾਂ ਡੈਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੈਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਇਕਲੋਤੀ ਧੀ ਹਾਂ।¹⁸⁶ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਹੋ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ!

ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਗੋਦ ਲਏ ਜਾਣਾ (8:15)

ਲੇਪਾਲਕਪਣ ਬਾਰੇ, ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਖਾਸ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੀ ਉਦੋਂ ਦੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਦਾ ਮੇਰੀ ਧੀ ਐਂਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਡੈਨ ਨੇ ਕੋਰੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮੁੰਡੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਐਲੀਜ਼ਾਹ ਰੇਅ ਲਵਜੋਏ ਸੀ, ਗੋਦ ਲਿਆ ਸੀ। ਐਂਗੀ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲੇਪਾਲਕਪਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਲੀ ਛਪੀ ਹੋਈ ਪੁਸਤਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ *ਏਲੀਜ਼ਾਹ 'ਸ ਸਟੋਰੀ* ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।¹⁸⁷ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਹਨ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਜਦੋਂ ਤੈਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਜਿਹੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਇਹ ਕੋਰੀਆ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਦੂਰ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਤੇ ਕਾਫੀ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੌ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਨੀਂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਰਹੀ!

ਕੋਰੀਆ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ . . . , ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਲਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਏਲੀਜ਼ਾਹ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ! . . .

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਬਣ ਕੇ ਧੰਨ ਹੋ ਗਏ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਏਲੀਜ਼ਾਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।” ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੇਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਐਂਗੀ ਅਤੇ ਡੈਨ ਨੇ ਏਲੀਜ਼ਾਹ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।¹⁸⁸ ਅਨੁਵਾਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਗੋਦ ਲਏ ਗਏ ਹਾਂ।” ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਪਲ ਕੱਢੋ।

ਲੇਪਾਲਕਪਣ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨਾ (8:15, 23)

ਰੋਮੀਆਂ 8:15 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ “ਲੇਪਾਲਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਮਿਲਿਆ,” ਜਦ ਕਿ 8:23 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ।” ਇੱਕ ਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੇਪਾਲਕ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲੇਪਾਲਕਪਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ

ਪੁੱਤਰ-ਪਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਲੇਪਾਲਕਪਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਤਦ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਸਮੇਂ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੀ ਉੱਠਦੇ।

ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਖਾਸ ਦਿਨ ਹਾਲੇ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦੇਹਤਰੇ ਏਲੀਜ਼ਾਹ ਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਏਲੀਜ਼ਾਹ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ *ਅਧਿਕਾਰਕ* ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਅਧਕਾਰੀ (8:17)

ਕਾਫੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੇਨਰੇਟਾ ਗਾਰੈਟ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਮਰ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਜਨਾਜੇ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੋਈ ਦਰਜਨ ਕੁ ਲੋਕ ਆਏ ਹੋਣਗੇ - ਪਰ ਫਿਰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ 17 ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਦੀ ਧਨ ਦੌਲਤ ਛੱਡ ਗਈ ਹੈ। ਅਚਾਣਕ, ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਦਾ ਅਧਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਕਾਨੂਨੀ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੱਧ ਕੇ 30 ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 26,000 ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ!¹⁸⁹ ਹੇਨਰੇਟਾ ਗਾਰੈਟ ਦਾ ਅਧਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਚੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪਰ *ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ* ਦਾ ਅਧਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰੋਮਾਂਚਕ ਗੱਲ ਹੈ!

ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਰਤਾਪ ਵਿਚਕਾਰ (8:17-25)

“ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਰਤਾਪ ਵਿਚਕਾਰ” (ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ) ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਠ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (1) “ਇੱਕ ਤੁਲਨਾ” - ਦੁਖ ਅਤੇ ਪਰਤਾਪ ਵਿਚਕਾਰ (8:17, 18); (2) “ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ” - ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿੱਚਕਾਰ (8:19-23) ਅਤੇ (3) “ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ” - ਉਮੀਦ ਦੇ ਕਾਰਨ (8:24, 25)।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੇਖਕ ਰੋਮੀਆਂ 8:19-22 ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੰਗੇ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ (ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਖਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ) ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ (8:18-25)

ਰੋਮੀਆਂ 8:18-25 ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। “ਉਮੀਦ” ਸ਼ਬਦ - ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਨਾਂਵ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਆ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਛੇ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (8:20, 24, 25)। ਆਇਤ 24 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ . . .।” ਉਮੀਦ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਨ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਾਂਗੇ: (1) ਬਾਈਬਲ

ਦੀ ਉਮੀਦ ਇੱਛੁਕ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ “ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਸ” ਹੈ ਅਤੇ (2) ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਉਸ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (8:24), ਪਰ ਉਸ ਤੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਪੈਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਹਾਲਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤੇ ਕਰਾਇਆ: “ਨਾਲੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਅੱਡ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਬਚਨ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਆਸਾ ਹੀਣ ਅਤੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਾਓ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:12; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। “ਆਸਾ ਹੀਣ” ਕਿੰਨੇ ਡਰਾਉਣੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ! ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾਅ ਵਿੱਚ, ਆਸ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਮਦਦ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਆਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਸੁਧਰ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਸ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਅੰਦਰ ਫ਼ਰਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ, ਵੀਏਨਾ ਤੋਂ ਵਿਕਟਰ ਏਮਿਲ ਫਰੈਂਕਲ ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਆਉਸਚਵਿਟਜ਼ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਜੀਉਣ ਲਈ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦ ਕਿ ਕੁਝ ਕੈਦੀਆਂ ਨੇ ਦੁਖਦਾਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ। ਫ਼ਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਟੋਲੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਆਸਹੀਣ ਸਨ, ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੀ ਟੋਲੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਉਹੋ ਇਸ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਬਚ ਕੇ ਨਿੱਕਲੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਰਥਪੂਰਨ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ।¹⁹⁰ ਆਸ ਨੇ ਫ਼ਰਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ? ਗੈਰ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਆਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਰੋਗ ਲਾਇਲਾਜ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ, “ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਗ ਨਾ ਰੋਣਾ ਨਾ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ” (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 21:4)। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਧਨ ਦੌਲਤ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ “ਧਨ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ” (ਮੱਤੀ 6:20) ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਨਿਰਰਥਕ ਵੱਡੀ ਆਫ਼ਤ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 14:1-3)।

ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਬਰਸਤਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਗੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਬਣੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਬਰਾਂ ਵੀ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਕਬਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਮ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ “ਆਸ” ਹੈ, ਪਰ ਗੈਰ-ਕੌਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਆਸ ਨੂੰ “ਜਾਨ ਦਾ ਲੰਗਰ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6:19) ਕਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਗਰ ਤੁਫ਼ਾਨ ਆਉਣ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤੀ ਦਾ ਅਠਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਬਿਨ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨ ਜੁਦਾਈ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,¹⁹¹ ਜਦ ਕਿ, ਅੱਧ ਵਿਚਾਲੇ, ਕੋਈ ਆਸਹੀਣਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।¹⁹² ਰੋਮੀਆਂ 8:18-25 ਬੰਦ ਦੁਖ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਕਗਿਉਗਨ ਨੇ “ਆਸ” ਦਾ “ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਹਵਾ” ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।¹⁹³ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਉਮੀਦ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਉਸ ਨੇ “ਮਸੀਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਤਾਪ ਦੀ ਆਸ” (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:27) ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਹੋ?

ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਲਈ ਆਸ (8:18)

ਰੋਮੀਆਂ 8:18 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੁਖ ਉਸ ਪਰਤਾਪ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਿਚਾਉਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ।” ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉਸ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਕੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਸਿਰਫ ਇਹੋ: ਸਭ ਤੋਂ ਬੱਦਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।” ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਲਈ ਆਸ ਹੈ।

“ਸਾਡੀ ਦੇਹੀ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ” (8:23)

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਜਸਟਿਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਨੁਵੰਸ਼ਕ ਵਿਕਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਸਰੀਰ ਝਮਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਦਵਾਈ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮਾਂ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਲੈ ਗਈ। ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਰੋਂਦੀ-ਰੋਂਦੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਜਸਟਿਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹੇਗਾ?” ਮਾਂ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?” ਉਸ ਨੇ ਹੱਥ ਪੁੰਝੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਾਂ।” ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਅਗਲੀ ਵਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਵੀ ਕਿ ਜਸਟਿਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ

ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਸਟਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਸਰੀਰ ਮਿਲੇਗਾ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ ਸਰੀਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।¹⁹⁴

ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰੀਰ ਦਰਦ ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਾਲਕ ਹੋ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ! ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਹੇ ਪਿਆਰਿਓ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਇਹ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਵਾਂਗੇ! ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਦ ਉਹ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਵਰਗੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤਿਹਾ ਹੀ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:2)!

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ (8:26-28)

ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਪਨਾਹ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਬਲ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਸਹਾਇਕ ਹੋਇਆ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰ 46:1)। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਨਾ ਡਰ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਜੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਘਾਬਰ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਬਖ਼ਸ਼ਾਂਗਾ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗਾ” (ਯਸਾਯਾਹ 41:10)। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ? “. . . ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ” (8:26)। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ? “ਆਤਮਾ ਆਪ ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ” (8:26)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਮਕਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (8:28): ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਨਾ ਬਣਾਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੇ. ਡੀ. ਥੋਮਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੁਕ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਾਸਤਿਕ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਕੈਂਸਰ ਨਾਲ ਖਾਧਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਕਿਸ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?”¹⁹⁵ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਕੁਝ ਮਰਜ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ - ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ “ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ” (8:28)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਹੋ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ

(1 ਯੂਹੰਨਾ 5:13)। ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੱਦਾ ਹੈ (2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:14) - ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3, 4)। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਹਾਂ ਕਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 11:28-30)। ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16:15, 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:38) ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਰ ਦਿਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:10)।

ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ (8:26)

ਰੋਮੀਆਂ 8:26 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਾਡੀ ਦੁਰਬਲਤਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।” ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ *συναντιλαμβάνομαι* (*ਸੁਨਾਨਟਿਲਾਮਬਾਨੋਮਾਈ*) ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੇੜ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ।” ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਾਰੀ ਫਰਨੀਚਰ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਸਵੀਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਾਫੀ ਵੱਡੇ ਸੇਫੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਖਲੋਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭਾਰਾ ਜਾਂ ਹਲਕਾ ਸੀ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ - ਕਾਫੀ ਤਕੜਾ, ਗਠੀਲਾ - ਆਇਆ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਸੇਫੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸੇਫੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੇੜ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਖਿੱਚ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਬੇੜ ਦੇ “ਭਾਰੀ ਸਿਰੇ” ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ।)

“ਕਿਵੇਂ” ਜਾਂ “ਕੀ” ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ (8:26)

8:26 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਕਿਉਂ ਜੇ ਕਿਸ ਵਸਤ ਲਈ ਸਾਨੂੰ [ਜਾਂ ‘ਕੀ’] ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।” ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਮੈਂ ਦੇਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਵੇ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਅਜੀਜ਼ ਦੇ ਬਿਸਤਰ ਦੇ ਲਾਗੇ ਬੈਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਭਿਆਣਕ ਦੁਖ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇਵੇ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ ਕਿ “ਮੈਂ ਬਸ ਇਹੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ‘ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।’”

ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਬਰਕਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਆਰਥੀਪਣ ਦੇ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਸ਼ਟਦਾਇਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਬੱਚੇ ਵਰਗੀ ਬੇਨਤੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: “ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ। ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ; ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ।”

ਆਤਮਾ ਦੀ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ (8:26)

“ਆਤਮਾ ਆਪ ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ” (8:26)। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਅਨੁਵਾਦਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋਤਾ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਇਤਾਲੀਅਨ, ਜਰਮਨ, ਜਪਾਨੀ, ਰੋਮਾਨੀ ਜਾਂ ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਹ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਅਨੁਵਾਦਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸੀਮਤ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਮਿਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਹੈ! ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਨਾਮਾਤਰ ਜਤਨਾਂ ਨੂੰ, ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਵਰਗੀ ਸਿੰਘਾਸਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰੁਝ ਲੋਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਡੇ ਜਤਨਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜਾਹਟ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦਾ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਰੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਕੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਦੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦੀ ਹੈ: “ਮੈਂ ਭੁੱਖਾ ਹਾਂ,” “ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ,” “ਮੈਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ,” ਜਾਂ “ਮੈਨੂੰ ਫੜੋ।” ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਉਦਾਹਰਣ ਸੰਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ (8:26)

ਰੋਮੀਆਂ 8 ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਰਤਾਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ

ਹੈ।¹⁹⁶ ਉਹ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਰਤਾਪ ਜੋ ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹਰ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਲਈ ਜੀਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਬਿਨਾਸ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਲਈ” (8:21) ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ (8:22) ਅਤੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦਾ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ (8:23)। ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੈ: ਆਤਮਾ ਦਾ “ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਅਕੱਥ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ” (8:26)। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਹਾਹੁਕਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਅਰਾਮ ਲਈ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਹ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ (8:28)

ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਭਗਤਣ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬਿਠਾ ਦੇਹ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰੱਖ।” ਉਹ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਰਸੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੀ ਅਰਾਮ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਹੈ: ‘ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ’ (KJV)।¹⁹⁷

ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ। ਇਹ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ ਹੈ। “ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ” ਸ਼ਬਦ ਅਕਸਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 24:2 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਪਰ ਰੱਬੀ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1. ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਕੀ ਹੈ। “ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ” ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ *ਪਰੇ* ਹੈ। ਅੱਜ, ਅਸੀਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ “ਪਰੇਫੈਸ਼ਨਲ” ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “ਪਰੇ” ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ; ਜਾਂ ਅਸੀਂ “ਪਰੇ” ਅਤੇ “ਕੋਨ” ਦੇ ਬਾਰੇ “ਪਰੇ” ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਲਈ।” ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ “ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ” ਵਿੱਚ *ਪਰੇ* ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। “ਪਰੇ” ਦੀ ਬਜਾਏ “ਪ੍ਰੀ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ: ਅਰਥਾਤ ਜਿਹੜਾ *ਪਹਿਲਾਂ* ਹੈ। ਦੂਜਾ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਵਿਡਾ* ਹੈ। “ਵੀਡੀਓ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ: ਅਰਥਾਤ ਜੋ *ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ* ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ “ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ” ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਹ ਵੇਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ *ਪਹਿਲਾਂ* ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ -

ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ। (“ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ,” “ਪਰਬੰਧ” ਅਤੇ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ।)

ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਮੇਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖਣਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?” ਕਲੇਅ ਬਰਾਇੰਟ¹⁹⁸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ “ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਾਂ ਖੇਤਰ” ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਲੇਕ ਸੀਐਸਟੀ - ਸੈਂਟਰਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਟਾਇਮ - ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਲੇਅ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਡੀਐਸਟੀ”: ਡਿਵਾਇਨ ਸਟੈਂਡਰਡ ਟਾਇਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ “ਸਮਾਂ ਖੇਤਰ” ਵਿੱਚ, ਭੂਤਕਾਲ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਹਨ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ? ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨਿਰਚਾ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣਿਆਂ ਲਈ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਮੈਂ ਦੋ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੈ; ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਦੂਜਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

2. ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣ ਲਈ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ, ਸਾਗ ਪੱਤ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਖਣਿਜ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਵੱਸ ਹੇਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਕਸ਼ਟ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਉਂ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡੇਗਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚੋਗੇ ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸੋਚੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸਫਲ ਸਮਝੋਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੋ ਸਹੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਮਨੁੱਖੀ ਤਰਕ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਰਕ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣਿਆਂ ਲਈ ਖਾਸ ਪਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ. ਡਬਲਿਯੂ. ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ “ਰੱਬੀ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ” ਤੇ ਦੋ ਪਾਠ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹਨ।¹⁹⁹ ਇੱਕ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਯੂਸੁਫ਼

ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

ਸੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਿਆ ਤਾਂ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਕੀਆ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਚਿਆ ਰਹੇ ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬਚਾਉ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰੱਖੇ। ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਐਥੇ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਉਨ ਲਈ ਪਿਤਾ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਅਰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਦਾ ਹਾਕਮ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ (ਉਤਪਤ 45:7, 8; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਦੂਜੀ ਕਹਾਣੀ ਰਾਈ ਅਸਤਰ ਦੀ ਹੈ - ਜਿਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅਸਤਰ ਦੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਮਾਰਦਕਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਕਿ ਤੂੰ ਅਜੇਹੇ ਵੇਲੇ ਲਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੀਕ ਪੁੱਜੀ ਹੈ?” (ਅਸਤਰ 4:14)।

ਇੱਕ ਕਾਰਣ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਰੱਬੀ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਣ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੰਦ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।²⁰⁰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਯਾਕੂਬ 1:17 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਹਰੇਕ ਚੰਗਾ ਦਾਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੂਰਨ ਦਾਤ ਉਤਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਤਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਤਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।” ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: “ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 3:16; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਫਿਰ ਵੀ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਪਸੰਦੀਦਾ ਬੰਦ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਹੈ: “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।”

ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਾਅਦਾ। KJV ਵਿੱਚ “ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ” ਹੈ, ਜਦ ਕਿ NASB ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਲ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।” ਮੂਲਪਾਠ ਵਿੱਚ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ” ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ “ਮਿਲ ਕੇ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।” ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਲਿਖਤ ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰੀਏ।

1. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਅਕਸਰ “ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ” (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:12) ਜਾਂ “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ” (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:1) ਕਹਿਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੈਟਸੈੱਲ ਬਾਰੈੱਟ ਬੈਕਸਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ,

ਕੁਝ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਬੰਦ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣਗੇ, “ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?” ਕੁਝ ਕਹਿਣਗੇ, “ਕਾਸ਼ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ।” ਹਾਲੇ ਵੀ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ, “ਮੈਂ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।” ਪਰ ਗ਼ੈਰ ਕਰੇ ਕਿ ਪੌਲੁਸ “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ” ਨਾਲ ਆਇਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀ ਇੱਕ ਆਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ . . .।”²⁰¹

2. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤਰਤਕਥਨ ਹੈ। “ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਲ ਕੇ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ . . .।” ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ “ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ” ਦਾ ਅਰਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ “ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼” ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:21; 13:7; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:18)। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਕਿ ਪਾਪ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:34; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:26; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:1)।²⁰² ਬੰਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੁਰਾ - ਆਖਰੀ ਭਲੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਉਪਰੰਤ ਅਸੀਂ ਏਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਖੀਏ? ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਵੀ ਸਰਫ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਿੱਕੁਰ ਨਾ ਬਖਸ਼ੇਗਾ? . . . ਕੋਣ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰੇਗਾ? ਕੀ ਬਿਪਤਾ ਯਾ ਕਸ਼ਟ ਯਾ ਅਨੁੱਕ ਯਾ ਕਾਲ ਯਾ ਨੰਗ ਯਾ ਭੇਜਲ ਯਾ ਤਲਵਾਰ? . . . ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਭਈ ਨਾ ਮੌਤ, ਨਾ ਜੀਵਨ, ਨਾ ਦੂਤ, ਨਾ ਹਰੂਮਤਾਂ, ਨਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਨਾ ਉਚਿਆਈ, ਨਾ ਡੂੰਘਿਆਈ, ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਓਸ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਸੱਕੇਗੀ (8:31-39)।

3. ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਚਨ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਜੋ “ਰਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ”: “ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ . . .।” ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ “ਭਲੇ ਲਈ ਰਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।”

ਇੱਕ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਰਕਾਨਸ ਤੋਂ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੈਨਰੀਏਟਾ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਾਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਲਈ ਰੁਕ ਗਏ। ਇੱਕ ਨੈਜਵਾਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਫਾਫੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਹੈਡ ਕੋਲਮੈਨ, ਇੱਕ ਇੰਜੀਲ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਉਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਬੜੇ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ

ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਂਡੀਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਖੜਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਟੇ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਟੇ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਆਟੇ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੈਡ ਨੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮੱਖਣ ਦਾ ਡੱਬਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਹੋ ਵਿਧੀ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹੋ ਵਿਧੀ ਲੂਣ, ਬੇਕਿੰਗ ਪਾਊਡਰ, ਅਨੇਕ ਸੁਆਦਾਂ, ਦੁੱਧ, ਖੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਪਕਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਖੰਡ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਲੱਗਾ, ਪਰ ਹੋਰਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਆਦ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਰੈਡ ਨੇ ਸਾਰੇ ਡੱਬੇ ਲਏ, ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਟੋਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ “ਬੁਰੀਆਂ” ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ “ਚੰਗੀਆਂ” ਵਸਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ “ਰਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ” ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਹਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੇਕ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਲਪਿਟ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਕ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਹਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ। ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੇ “ਰਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ,” ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ “ਚੰਗੇ” ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈਆਂ!

ਭਲੇ ਲਏ ਵਸਤਾਂ ਦੇ “ਰਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸਤਰ ਤੇ ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਸੀਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਵਰਤਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਥ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਰਿਹਾ। ਫਿਰਕੀਆਂ ਘੁੰਮ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਧਾਗਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਟ ਚੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ, ਮਸ਼ੀਨ ਖੜਖੜ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀਆਂ ਬੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਡੋਰੀਆਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ: “ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਡੋਰੀਆਂ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸਤਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ!”²⁰³

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅਜਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੇਤੂ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ 37 ਆਇਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ “ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।”

4. ਸਾਡਾ ਮੂਲਪਾਠ *ਤਸੱਲੀ ਦੋਣ ਵਾਲਾ* ਬਿਆਨ ਵੀ ਹੈ: “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ . . .” ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹੀਏ: ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀਏ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ

ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਵੇਗਾ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਭਲਾ ਹੀ ਹੋਵੇ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀ, ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ - ਨਾਲ ਜੱਦੋ - ਜਹਿਦ ਕਰਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਧਰਮੀ ਸਫਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, “ਅਸੀਂ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਪਰਿਣਾਮ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ?” ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਈ ਜਵਾਬ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ “ਭਲਾ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਾਡੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਧੋਖਾ ਖਾਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦਰ, ਧਨ ਦੌਲਤ, ਭੋਗ ਵਿਲਾਸ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਗੋਂ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ - ਵੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਸੇਟੀ ਨਾਲ ਗਲਤ ਮਾਪ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਕਾਫੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਰੇਟਰ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਰਲ ਮੈਥਿਊਜ਼ (ਸਾਡੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀ) ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ। ਅਰਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਬੰਦ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਫੀ ਬੰਦ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਖ ਲਏ ਤਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਬਕ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ।

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਸਦਾ ਤੀਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਂਗਾ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 86:12)।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣੀਏ, - ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇਲੋਂ ਡਰ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਂ
ਮੰਨ . . . (ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:13)।

“ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਨਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਭ ਕਰਮ
ਵੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ” (ਮੱਤੀ 5:16)।

ਹੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸੁਰ,
ਤੂੰ ਮਹਿਮਾ, ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਲੈਣ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈ,
ਤੈਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ
ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਹੀ ਇੱਛਿਆ ਨਾਲ
ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 4:11)।

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਪੂਰੇ
ਸਦੀਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਦਾ ਜਤਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਹੜੀ

ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ "ਬੁਰੀ" ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ "ਚੰਗੀ" ਹੈ।

ਇਸ ਬੋਧ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮਾਪ ਦੀ ਸੋਟੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਦੁਨਿਆਵੀ ਬਰਕਤਾਂ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, "ਖਬਰਦਾਰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਭ ਤੋਂ ਬਚੋ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜੀਉਣ ਉਹ ਦੇ ਮਾਲ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ" (ਲੂਕਾ 12:15)। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ "ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਉਠ ਦਾ ਲੰਘਣਾ ਏਸ ਨਾਲੋਂ ਸੁਖਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਧਨੀ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੜੇ" (ਮੱਤੀ 19:24)।

ਇਹੋ ਸਿਧਾਂਤ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਚਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਬਿਮਾਰੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਇਹ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, 20 ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਲਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਰਵੱਈਆ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਜਿਹੜਾ ਦੁਖ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਕਸਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਪਿੱਠ ਪਰਨੇ ਲੇਟਣਾ ਪਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੰਬੰਧੀ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਜ਼ਬੂਰ 119:71 ਵਿੱਚ ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਬਰਕਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ: "ਮੇਰੇ ਲਈ ਭਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ।" ਮੈਂ ਮੁਰਫਰੀਸਬੋਰੋ, ਟੈਨੇਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਭਰਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਟੀਬੀ ਦੇ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਸਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਏ। ਉਸ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬੰਦਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਜੁਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁਬਾਰਕ ਸਮਿਆਂ ਵਜੋਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੰਦ ਮੂੰਹ ਜੁਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਸਿਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਣਾ।"²⁰⁴

ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਫਾਇਦਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਇਹ ਅਕਸਰ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਵਧੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਮਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਅਗਨੀ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਫਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੇ ਰਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਹੱਥ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਇਦ ਸਾਨੂੰ “ਭਲੇ” ਦੀ ਸਾਡੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ “ਸਭਨਾਂ ਵਸਤਾਂ” - ਇੱਛਤ ਅਤੇ ਅਣਇੱਛਤ - ਨੂੰ ਰਲ ਕੇ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਮੂਲਪਾਠ ਇੱਕ *ਸ਼ਰਤੀਆ* ਬਿਆਨ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਾਅਦਾ ਹਰੇਕ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ “ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।”

ਜਦੋਂ ਮੈਂ “ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਮੈਨੂੰ “ਵੱਡੇ ਹੁਕਮ” ਸੰਬੰਧੀ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਆ ਗਈ: “ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ” (ਮੱਤੀ 22:36, 37)। ਮੈਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਚੇਤੇ ਆਏ: “ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਇਹ ਹੈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅੱਖੇ ਨਹੀਂ ਹਨ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:3; ਵੇਖੋ 2 ਯੂਹੰਨਾ 6)।

“ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ” ਸ਼ਬਦ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:14)। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਰੱਬੀ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:36-38) ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:47; KJV; ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13)। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ (ἐκκλησία, *ਏਕਲੀਸੀਆ*) “ਬਾਹਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ” ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ, *ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਮਨਸ਼ਾਵਾਂ* ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ *ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ* ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚਾਹਤ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਵਿੱਚ, ਪੈਲੂਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਿਆਂ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਉੱਠਣ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਕੁਝ ਵਿਹਾਰਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅੱਗੇ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮਨਪਸੰਦ ਬੰਦ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਹੈ: “ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।” ਇਹ ਆਇਤ ਸਮਝ ਤਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ: ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹਰੇਕ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ “ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ।”

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕੰਮ (8:28)

ਮੂਲਪਾਠ ਸੰਬੰਧੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੋਮੀਆਂ 8:28 ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ: (1) ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (“ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਲ ਕੇ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ”); (2) ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (“ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ”); (3) ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (“ਆਪਣੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ”)

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਠਾਉਣਾ (8:28)

ਪਰਮੇਸੁਰ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸੱਦਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। LB ਅਨੁਵਾਦ ਆਇਤ 28 ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਠਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।” ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਮਨਸ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ “ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਠਾਉਣ” ਦੇ ਚਾਰਵੰਦ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਅਨੇਕਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ: ਉਹ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇਵੇਗਾ!

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੂਰਵ ਗਿਆਨ (8:29, 30)

ਜੇਮਸ ਬੈਂਟਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੇਤਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਦਾ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਵੇਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨੇ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਉਹ ਵੀਡੀਓ ਟੇਪ ਵੇਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਫਿਲਮ ਮੂੰਹ ਜੁਬਾਨੀ ਯਾਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਦੱਸ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦੇ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਕਿ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇਮਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪੇਤਰੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਸੀ।” ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵੀਡੀਓ ਵੇਖ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।”²⁰⁵

ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਮਨਪਸੰਦ ਕਹਾਣੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਸੈਵੀਂ ਵਾਰ!), ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹਨ, ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਨਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ (8:31-39)

8:31-39 ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲਾਂ ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਾਠ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ: “ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?” (8:31); “ਕੋਣ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?” (8:33) ਅਤੇ “ਕੋਣ ਸਾਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?” (8:35)। ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਵਾਬ ਸਹੀ ਹੈ: “ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ!”

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਨਿਰਚਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣਾ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27)। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਣ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਜਵਾਬ ਹੈ, “ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ!” ਉਹ “ਰਾਹ,” “ਸਚਿਆਈ” ਅਤੇ “ਜੀਵਨ” ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 14:6)। “ਅਰ ਕਿਸੇ ਦੂਏ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਹੈ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 4:12)।

ਫਤਹ (8:31-39)

ਵਿਦਵਾਨ ਹੈਂਡਲੀ ਸੀ. ਜੀ. ਮਾਉਲੇ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਰੋਮੀ ਕੋਲੀਜੀਅਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੀ ਤੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?” “ਕੋਲੀਜੀਅਮ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੀ ਯੂੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਲੈ; ਇਹ ਸਾਰੀ ਯੂੜ ਸ਼ਹੀਦ ਹਨ।” ਜਦੋਂ ਚੰਦ ਤਾਰੇ ਨਿਕਲ ਆਏ, ਮਾਉਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 8 ਦਾ ਸਮਾਪਤੀ ਪੈਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “[ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ] ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ, ਦਰਿੰਦਿਆਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਫਤਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।”²⁰⁶

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਨੇਖਾ ਪ੍ਰੇਮ (8:32)

8:32 ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ “ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਾ ਭੀ ਸਰਫ਼ਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਨਿਸੁਆਥ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿੱਡਾ ਮਹਾਨ ਹੈ।

ਜੀ. ਸੀ. ਬਰਿਉਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਗਥਸਮਨੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮਿੰਨਤ ਕਰਦਿਆਂ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਈ, “ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਜੇ ਹੇ ਸੱਕੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਮੈਥੋਂ ਟਲ ਜਾਵੇ” (ਮੱਤੀ 26:39)। ਫਿਰ (ਉਸ ਦੇ ਮਾਨਵੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ),²⁰⁷ ਬਰਿਉਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ:

ਗਥਸਮਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੋਣ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਉੱਪਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗਈ ਅਤੇ ਦੂਤ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵੱਲ ਤੱਕਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ

ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਦੀ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਮੂੰਹ ਭਾਰ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਉ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਜ਼ਬਾਤ ਨਾਲ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਡਿੱਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੱਡੀ ਠੇਡੀ ਨੂੰ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੰਝੂ ਵਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਵਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਕੀਨਣ ਪਿਤਾ ਉਸ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵੇਗਾ! ਉਹ ਫੇਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਅਤੇ ਬੇਸਮਝ ਭੀੜ ਇੱਕ ਭੁੱਖੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਚੋਰੀ ਛੁਪੇ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਖਿੱਸਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੀੜਾ ਦੀ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਫੇਰ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਸੁੱਟਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਤ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਹੁਣ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ?

ਪਿਤਾ ਫੇਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਰਬਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਬੋਝਾਂ ਹੇਠ ਜੀਵਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਡਗਮਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦਿਆਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੁੱਟੇ ਅਤੇ ਲਹੂ ਵਹਿੰਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ, ਚਾਨਣ ਦੇ ਲਈ ਤਰਸਦਿਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕਬਰ ਦੇ ਲਾਗੇ ਖੜੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰੋਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ ਸਰਾਪ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ; ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭੇਜਦਿਆਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ।

“ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਇਹ ਪਿਆਲਾ ਨਹੀਂ ਪੀਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਬੇਚਾਰੇ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਲਈ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।” ਤਦ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦੀ ਸੁਣੀ ਗਈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5:7-9)।²⁰⁸

ਜਦੋਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਲਵਰੀ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਖ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਾਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ। ਸਲੀਬ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ!

ਯਿਸੂ ਸਾਡਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਦਾ ਹੈ (8:33, 34)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਵਰਤਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੋਣ ਦਾਵਾ ਕਰੇਗਾ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ; ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ?” (8:33, 34)। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ -

“ਜਿਹੜਾ ਮਰ ਗਿਆ,” “ਜਿਹੜਾ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ” ਅਤੇ “ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ” - “ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ” (8:34)।

ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਡੇਵਿਡ ਰੇਪਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣਾਉਂਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। “ਇਹ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ,” ਉਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। “ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਧੋਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਹ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਨਿਰਦੋਸ਼” ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਤਾਨ ਡਿੱਗ ਕੇ, ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਰ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਛੁਕ ਸੀ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਦੇ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਵਕੀਲ ਕਰਨਾ ਸੀ - ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਸਤਾ ਜਿਹਾ ਵਕੀਲ ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। (ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਡਰਾਵਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।)

ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿੰਨਾ ਅਦਭੁਤ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਿਕ ਪੱਧਰ ਤੇ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਵਕੀਲ ਹੈ: ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਸਾਡਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਦਾ ਹੈ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇਹ “ਮੁਫ਼ਤ” ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਲ ਹੋਵੇਗਾ! ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਾਰਨ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੌਣ ਦਾਵਾ ਕਰੇਗਾ?” ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ “ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ!”

ਸ਼ੋਕਮਈ ਦੁਖਾਂਤ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ (8:35-37)

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ੋਕਮਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ? ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਬਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਵੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ “ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ!” ਰੋਮੀਆਂ 8:37 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ” (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਫਰਿਟਜ਼ ਰਾਈਡਨੇਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਬਾਈਬਲ ਦੁਖ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਣਾ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਹਾਦਸਿਆਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰਿਆਂ, ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ।”²⁰⁹ (ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਗਲਤ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇਗੇ।) ਬਾਈਬਲ ਜੋ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ

ਹੋਵੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਲ ਕੇ ਸਾਡਾ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦੇਵੇਗਾ (8:28)।

ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਨੈਜਵਾਨ, ਗਰਭਵਤੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਜਿਹੜੀ ਇੱਕ ਭਿਆਣਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬੱਚਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਨਿਕਾਹ ਅਤੇ ਜਨਾਜ਼ਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਟੀਵੀ ਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਅਸੀਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?” ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।”²¹⁰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚੇ ਲਈ, ਸ਼ੋਕਮਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਦੇ “ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ” ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ।

“ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਫਤਹ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ” (8:37; KJV)

ਸੀ. ਈ. ਮੈਕਾਰਟਨੀ ਨੇ ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤਾ:

ਜਦੋਂ ਲਾਰਡ ਨੈਲਸਨ ਨੇ ਨੀਲ ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੈਂਚ ਜਲਸੈਨਾ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜਿੱਤ ਬਾਰੇ ਜਲਸੈਨਾ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ “ਜਿੱਤ” ਕਾਫੀ ਵੱਡਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਸ ਫਤਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸ਼ਬਦ “ਫਤਹ” ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਉਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਹੱਦੋਂ ਵਧ ਫਤਹਮੰਦ ਹਾਂ।”²¹¹

ਮੈਟਰਹੋਰਨ (8:38, 39)

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਮੈਟਰਹੋਰਨ ਜੋ ਉਚਾਈ ਵਿੱਚ 14,692 ਫੁੱਟ (4,478 ਮੀਟਰ) ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਿੱਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਅਤੇ ਇਟਲੀ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਰਡਰ ਤੇ ਪਹਾੜ ਦੀਆਂ ਟੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਸਵਿੱਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਭਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਇਕਦਮ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਟਲੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਚਬੂਤਰੀ ਕੱਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰੇ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ 14, 1865 ਵਿੱਚ ਤੱਕ ਇਟਲੀ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਚੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਫਤਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਗ - ਦਰਸ਼ਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵੀ ਗਲਤ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮੌਤ ਸੀ। ਮੈਟਰਹੋਰਨ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਟੀਸੀਆਂ ਜਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਕ ਅਨੋਖੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਠਾਠ ਬਾਠ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੀ ਗੂੜ੍ਹੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਚਮਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ “ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਾ ਹੋ

ਸਕੇ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਹਿੱਸੇ ਸਾਨੂੰ ਮੈਟਰ-ਹੋਰਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 33:27, ਯਸਾਯਾਹ 40:31 ਅਤੇ ਮੀਕਾਹ 6:8 ਵਰਗੇ ਬੰਦ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰੋਮੀਆਂ 8:38, 39 ਹਨ:

ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਭਈ ਨਾ ਮੌਤ, ਨਾ ਜੀਵਨ, ਨਾ ਦੂਤ, ਨਾ ਹਕੂਮਤਾਂ, ਨਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਨਾ ਉਚਿਆਈ, ਨਾ ਡੁੱਘਿਆਈ, ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਓਸ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਅੱਡ ਕਰ ਸੱਕੇਗੀ।

ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਬੰਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਸਾਹਿਤਕ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਘਰ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਤੇ ਛਾਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: "ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਜਾਵੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ!" ਹਰੇਲਡ ਹੇਜ਼ਲਿਪ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸੰਖੇਪ ਬੰਦਾਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਜੁਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"²¹² ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵਾਂਗਾ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੂੰਹ ਜੁਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵੀ ਬਣਾਓ।

"ਨਾ ਉਚਿਆਈ, ਨਾ ਡੁੱਘਿਆਈ" (8:39)

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਉਚਿਆਈਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ" ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜੇਮਸ ਏ. ਗਾਰਫੀਲਡ ਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਐਲਡਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗਾਰਫੀਲਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁੱਕਵੇਂ ਮੂਲਪਾਠ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਗਾਰਫੀਲਡ ਨੇ ਜ਼ਬੂਰ 17:15 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਾ ਉੱਠਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵਾਂਗਾ" (KJV)। ਕੁਝ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਹੀ, ਇੱਕ ਹਤਿਆਰੇ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨੇ ਗਾਰਫੀਲਡ ਨੂੰ ਇਸ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ "ਉਚਿਆਈਆਂ ਤੇ ਜਾਣ" ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਹ ਅਰਥਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ: "ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ ਡੁੱਘਿਆਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ" (ਜ਼ਬੂਰ 130:1)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਲੀਓਨ ਮੋਰਿਸ, ਦ ਏਪਿਸਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 299. ²ਜੌਨ ਆਰ. ਡਬਲਿਊ. ਸਟੈਟ, ਦ ਮੈਸੇਜ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼: ਗੈਂਡਸ ਗੁਡ ਨਿਊਜ਼ ਫਾਰ ਦ ਵਰਡ, ਦ ਬਾਈਬਲ ਸਪੀਕਿੰਗ ਟੁਡੇ (ਡਾਉਨਰਸ ਗਰੇਵ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਇੰਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1994), 216. ³ਆਰ. ਸੀ. ਬੈੱਲ; ਜੇ. ਡੀ. ਥੌਮਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਰੋਮਨਜ਼, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1965) 68 ਸਫ਼ੇ ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ⁴ਮੋਰਿਸ, 300. ⁵ਕੇਏ ਰੋਪਰ, “ਮੇਰ ਦੈਨ ਕੋਨਕਰਰਸ,” ਟਰੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ 9, ਨੰਬਰ 3 (ਅਗਸਤ 1988), 12. ⁶ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ, ਦ ਲੈਟਰ ਆਫ ਪੌਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼, ਦੂਜੀ ਜਿਲਦ, ਦ ਟਿੰਡਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1985), 151. ⁷ਗਲੈਨ ਪੇਸ, 30 ਮਾਰਚ 2003 ਨੂੰ, ਜਡਸੋਨੀਆ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਜਡਸੋਨੀਆ, ਅਰਕਾਨਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਪਦੇਸ਼। ⁸ਹਾਲਫੋਰਡ ਈ. ਲੱਕੋ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰੀਚਿੰਗ ਫੈਲੂਯਜ਼ ਇਨ ਦ ਏਪਿਸਲ ਆਫ ਪੌਲ, ਜਿਲਦ 1, ਰੋਮਨਜ਼ ਐਂਡ ਫਸਟ ਕੋਰਿਨਥੀਅਨਜ਼ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਬਰੱਦਰਜ਼, 1959) ਵਿੱਚੋਂ ਸਫ਼ਾ 51 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ⁹ਰੋਮੀਆਂ 8 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, “ਜੇ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕਿਉਂਕਿ”; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ “ਜੇ” ਇੱਕ ਸਰਤ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ¹⁰ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸਤਰਤ ਚਰਚਾ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਡੇਵਿਡ ਰੋਪਰ, ਜੀਸਸ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਐਂਡ ਹਿਮ ਕਰੂਸੀਫਾਇਡ (ਅਰਵਾਡਾ, ਕੋਲੋਰਾਡੋ: ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1976), 89-96.

¹¹ਡੌਗਲਸ ਜੇ. ਮੂ, ਰੋਮਨਜ਼, ਦ ਐਨਆਈਵੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜੋਨਡਰੇਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 2000), 258. ¹²ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ। ¹³ਕੁਝ ਲੇਖਕ “ਪਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਰਾ” ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ: “ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮਰਦੇ ਹੋ!” ਕੁਝ ਨਾਮੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ “ਪਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਰਾ” ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਸ “ਸਰਾ” ਵਜੋਂ ਸੋਚਣਾ ਬਿਹਤਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਾ/ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਹੇਠ ਸੀ। ¹⁴ਸਟੈਟ, 218; ਜਿਮ ਮੈਕਗਿਉਗਨ, ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼, ਲੁਕਿੰਗ ਇੰਟੂ ਦ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਲੱਬੋਕ, ਟੈਕਸਾਸ: ਮੋਨਟੈਕਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1982), 231. ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਕਸਰ “ਪਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਰਾ” ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ¹⁵ਜੇਕਰ “ਪਾਪ ਦੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਰਾ” ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸਰਾ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ¹⁶ ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ, ਟਰੱਥ ਇਨ ਲਵ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੇ, ਫੇਰਟ ਵਰਥ, ਟੈਕਸਾਸ ਵਿੱਚ ਡੇਵ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਪਦੇਸ਼। ¹⁷ਮੂ, 249. ¹⁸ਮੋਰਿਸ, 302. ¹⁹“ਡੋਸੀਟਿਕ” ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ δόκτω (ਡੋਕੀਓ, “ਜਾਪਦਾ”) ਤੋਂ ਹੈ। ਡੋਸਟਿਜਮ ਗਲਤ ਗਿਆਨ ਸੰਬੰਧੀ ਮੌਤ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਅਸਲ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਸਰੀਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ²⁰ਬਰੂਸ, ਰੋਮਨਜ਼, 152.

²¹ਮੈਕਗਿਉਗਨ, 233. ²²ਬਰਾਇਨ ਚੈਪਲ, ਇਨ ਦ ਗਰਿਪ ਆਫ ਗਰੇਸ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੋਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, (1992), 23. ²³ਚਾਰਲਸ ਸਪੌਰਜੀਅਨ, ਸਪੌਰਜੀਅਨਸ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਗ੍ਰੇਟ ਚੈਪਟਰਸ ਆਫ ਦ ਬਾਈਬਲ, ਰਚਨਾ ਟਾਮ ਕਾਰਟਰ) ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਕਰੀਗਲ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1998), 258. ²⁴ਡਬਲਿਊ. ਈ. ਵਾਈਨ ਮੈਰਿਲ ਐਫ. ਅੰਗਰ, ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਈਟ, ਜੂਨੀਅਰ, ਵਾਈਨਜ਼ ਕੰਪਲੀਟ ਇਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਓਲਡ ਐਂਡ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ (ਨੈਸਵਿਲੇ: ਥੋਮਸ ਨੈਲਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1985), 339. ²⁵ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹਿਦਨਾਮੇ (ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ) ਦਾ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਰੋਮੀਆਂ 8:4 ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਬਿਲਕੁਲ ਢੁੱਕਵੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ²⁶ਥੋਮਸ, ਰੋਮਨਜ਼, 56. ²⁷ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, ਏ ਗਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲਿਟਰੇਚਰ, ਤੀਜਾ ਸੋਧ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ। ਫਰੈਡਰਿਕ ਡਬਲਿਊ. ਡੈਂਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 2000), 1065. ²⁸ਮੂ, 250. ²⁹ਲੈਸਲੀ ਸੀ. ਐਲਨ, “ਰੋਮਨਜ਼,” ਨਿਊ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸੇਧ। ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਜੇਨਡੇਰਵਨ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1979), 1331. ³⁰ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਮੱਤੀ 16:23 ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਢਿੱੜਕ ਵੇਖੋ।

³¹ਸਪੱਰਜੀਅਨ, 259. ³²ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅੱਖਰ “s” ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇਸ “ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ” (ਮੈਕਰੋਡ) ਦੀ ਤੁਲਨਾ “ਸਰੀਰਕ ਗੱਲਾਂ” ਨਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ “ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ” “ਆਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ” ਹਨ (ਅਤੇ ਉਲਟ), ਇਸ ਦਾ ਜਿਆਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅੱਖਰ “S” ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਅੱਖਰ “s” ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ³³ਮੈਕਗਿਉਗਨ, 237. ³⁴ਸੀ. ਜੀ. ਵਿਲਕੀ ਅਤੇ ਵਿਲੀਬਾਲਡ ਗਰਿੱਮ, *ਏ ਗਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੇਧ ਜੋਜ਼ਫ਼ ਹੈਨਰੀ ਬੇਯਰ (ਐਡਿਨਬਰਗ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਖਲਾਰਕ, 1901; ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਣਾ, ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1977), 265. ³⁵ਮੋਰਿਸ, 306. ³⁶ਕੁਝ ਲੋਕ ਰੋਮੀਆਂ 8:7 ਨੂੰ ਸ਼ਰਾ ਤੇ ਪੋਲੁਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ 7:1 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ³⁷ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲਪਾਠ ਵਿੱਚ “ਤੁਸੀਂ” ਤੇ ਦੁਗਣਾ ਜੋਰ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ” ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਤੁਸੀਂ ਹੋ” (ὄψεσθε . . . ἐστὲ, *ਹਿਊਮੇਸ . . . ਏਸਟੇ*)। ਦੂਜਾ, “ਤੁਸੀਂ” ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਜੋਰ ਦੇ ਲਈ ਵਾਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ³⁸ਐਫ. ਐਫ. ਬਰੂਸ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ਼ ਦ ਐਕਟਸ*, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 71. ਡੇਵਿਡ ਐਲ. ਰੋਪਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਐਕਟਸ 1-14, ਟਰੱਬ ਫ਼ਾਰ ਟੁਡੇ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਸਰਸੀ, ਅਰਕਾਨਸ: ਰੀਸੋਰਸ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 2001) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 87-88 ਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ³⁹ਮੋਰਿਸ, 308. ⁴⁰ਰੈਡਲੀ ਸੀ. ਜੀ. ਮਾਉਲੇ, *ਦ ਏਪਿਸਲ ਆਫ਼ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, 10ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ, ਦੀ ਇਕਸਪੋਜਿਟਰਸ ਬਾਈਬਲ (ਲੰਡਨ: ਹੇਡਰ ਅਤੇ ਸਟੱਫਟਨ, 1894), 206.

⁴¹ਬਰੂਸ ਬਾਰਟਨ, ਡੇਵਿਡ ਵੀਰਮੈਨ, ਅਤੇ ਨੀਲ ਵਿਲਸਨ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਲਾਈਡ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਟਿੰਡੇਲ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1992), xxvi. “ਮਸੀਹੀ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਵਾਧੂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਡੇਵਿਡ ਐਲ. ਰੋਪਰ, *ਐਕਟਸ 1-14*, 429-30. ⁴²ਬੋਸਮ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 57. ⁴³ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਯੂਨਾਨੀ ਮੂਲਪਾਠ ਵਿੱਚ “ਆਤਮਾ ਜੀਵਨ [ਰੈ]” ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ “ਆਤਮਾ ਜੀਵਨ ਹੈ” (ਵੇਖੋ KJV)। ਫੇਰ, ਭਾਵੇਂ ਛੋਟਾ “s” ਜਾਂ ਵੱਡਾ “S” ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਆ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ: ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ⁴⁴ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਦੇਹ” “ਸਰੀਰ” ਕਹਿਣ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ: “ਸਰੀਰ [ਆਤਮਿਕ] ਮੌਤ ਹੈ।” ਫਿਰ ਵੀ, ਆਇਤ 10 ਬੜੇ ਹੀ ਨੇੜਿਓਂ ਆਇਤ 11 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ “ਸਰੀਰ” ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਮਰਨਹਾਰ ਦੇਹੀ ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ⁴⁵ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ δικαιοσύνη (*ਡਿਕਾਈਸਿਯੂਨ*) “ਧਾਰਮਿਕਤਾ” ਦਾ “ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਣਾ” ਅਨੁਵਾਦ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ⁴⁶ਸਟੈਟ, 227. ⁴⁷ਮੈਕਗਿਉਗਨ, 240 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ⁴⁸ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਸਬੰਧਸੂਚਕ ਹਾਲਤ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ⁴⁹ਜੇ. ਡਬਲਿਯੂ. ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ ਵਾਏ. ਪੈਂਡਲਟਨ, *ਬੈਸਾਲੋਨੀਅਨਜ਼, ਕੋਰਿਨਥੀਅਨਜ਼, ਗਲੋਸੀਅਨਜ਼ ਐਂਡ ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਸਿਨਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲਿਸਿੰਗ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), 360. ⁵⁰ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੋਲੁਸ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਾਡੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਾ ਜਾਂ ਗਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੀ ਉੱਠਾਂਗੇ। ਦੋਵੇਂ ਸਹੀ ਹਨ . . .” (ਮੋਰਿਸ, 311)।

⁵¹ਬਾਉਰ, 742. ⁵²ਚਿਚਰਡ ਰੋਜ਼ਰਸ, *ਪੇਡ ਇਨ ਫੁਲ: ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਲੰਬੋਕ, ਟੈਕਸਾਸ: ਸਨਸੈਂਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਪ੍ਰੈਸ, 2002), 122. ⁵³ਮੋਰਿਸ, 312. ⁵⁴ਆਰ. ਸੀ. ਐਚ. ਲੈਂਸਕੀ, *ਦੀ ਇੰਟਰਪਰਟੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਸੇਂਟ ਪੌਲ’ਸ ਏਪਿਸਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼* (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਲੂਬਰਨ ਬੁਕ ਕਨਸਰਨ, 1936; ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਣਾ, ਮਿਨੇਪੋਲਿਸ: ਐਂਗਸਬਰਗ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1961), 517. ⁵⁵ਬਾਉਰ, 443. ⁵⁶ਸਟੈਟ, 228. ⁵⁷ਬਾਈਬਲ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਦੇਹੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਰੈਕਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:28, 29)। ⁵⁸ਮੂ, 260. ⁵⁹ਜੇ. ਐਚ.

ਗਿਲਮੇਰ, "ਹੀ ਲੀਡਬ ਮੀ," *ਸੌਂਸ ਆਫ ਫੇਬ ਐਂਡ ਪਰੋਸ*, ਰਚਿਆ ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ। ਆਲਟਨ ਐਚ. ਹੋਵਾਰਡ (ਵੈਸਟ ਮੇਨਰੇ, ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ: ਹੋਵਾਰਡ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1994)। ⁶⁰ਜੇ. ਡੀ. ਥੋਮਸ, ਕਲਾਸ ਨੋਟਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਐਬੀਲੀਨ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਕਾਲਜ (1955)।

⁶¹ਮੋਰਿਸ, 314. ⁶²ਅਧਿਆਇ 6 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ "ਧਰਮ ਦੇ ਦਾਸ" (6:18) ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦਾਸਾਂ ਦਾ (ਸੁਭਾ) "ਆਤਮਾ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ। ⁶³ਜਿਮ ਟਾਉਨਸੈਂਡ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, *ਰੋਮਨਜ਼: ਲੈਟ ਜਸਟਿਸ ਰੋਲ ਡਾਉਨ* (ਐਲਗਿਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਡੇਵਿਡ ਸੀ. ਕੁਕ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988) ਵਿੱਚੋਂ ਸਫ਼ਾ 67 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ⁶⁴16 ਸਿਤੰਬਰ 1990 ਵਿੱਚ, ਓਵਰਲੈਂਡ ਪਾਰਕ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਓਵਰਲੈਂਡ ਪਾਰਕ, ਕਨਸਾਸ, ਕੈਸੇਟ, ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ ਆਰ. ਬੁਲਾਰਡ ਦੁਆਰਾ "ਨੇ ਕੰਡਮਨੇਸ਼ਨ, ਨੇ ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ" ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਚਾਰ। ⁶⁵ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ, NIV ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਆਇਤ 15 ਵਿੱਚ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪੁੱਤਰਤਵ" ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਇਤ 23 ਵਿੱਚ "ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲੇਪਾਲਕਪਣ" ਵਜੋਂ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ⁶⁶ਵਾਈਨ, 13-14. ⁶⁷ਪੁਰਾਣਾ ਨੇਮ ਯਹੂਦੀ ਲੇਪਾਲਕਪਣ (ਵੇਖੋ ਅਸਤਰ 2:7, 15) ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੰਥ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ (ਜੇਸੇਫਸ *ਵਾਰਜ* 2.8.2.). ⁶⁸ਬਰੂਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 157. ⁶⁹8:23 ਵਿੱਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਾਂ, "ਲੇਪਾਲਕਪਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ" ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ⁷⁰KJV ਵਿੱਚ "ਖੁਦ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਆਪ ਹੈ" "ਆਪ" ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਨੁਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ (*ਨਿਉਮਾ*) ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨਿਉਟਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, "ਆਪ" ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ "ਖੁਦ" (ਜਿਵੇਂ ਕਿ NKJV ਵਿੱਚ ਹੈ) ਜਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

⁷¹ਮੈਕਗਿਉਗਨ, 244-45. ⁷²ਇਸ ਨੂੰ "ਪਰਯੋਗਸਿੱਧ ਸਬੂਤ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਿਸ ਦਾ ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ⁷³ਥੋਮਸ, ਕਲਾਸ ਨੋਟਸ, *ਰੋਮਨਜ਼* ⁷⁴ਆਰ. ਸੀ. ਬੈਲ, *ਸਟੈਂਡੀਜ਼ ਇਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1957), 89. ⁷⁵ਮੈਕਗਿਉਗਨ, 246. ⁷⁶ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਕਸਰ "ਵੱਡਾ ਭਰਾ" ਵਾਕ ਸੁਣਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਵਿਅਰਥ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਰਿਹਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਰੋਮੀਆਂ 8:29 ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ। ⁷⁷ਬਰੂਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 150. ⁷⁸ਥੋਮਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 61. ⁷⁹ਚਾਰਲਸ ਸਪੱਰਜੀਅਨ, *ਸਪੱਰਜੀਅਨ'ਸ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਗ੍ਰੇਟ ਚੈਪਟਰਸ ਆਫ ਦ ਬਾਈਬਲ*, ਰਚਨਾ ਟਾਮ ਕਾਰਟਰ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਕਰੀਗਲ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1998), 263. ⁸⁰ਬਾਰਕਲੇਅ ਐਮ. ਨਿਊਮੈਨ ਅਤੇ ਯੂਜੀਨੀ ਏ. ਨਿਡਾ, *ਏ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਰ'ਸ ਹੈਂਡਬੁਕ ਆਨ ਪੌਲ'ਸ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਲਦ 14 (ਸਟੱਟਗਾਰਟ: ਯੂਨਾਈਟਡ ਬਾਈਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼, 1973), 157.

⁸¹ਵਾਈਨ, 217-18. ⁸²ਐਫ. ਗੇਡੈਟ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦੀ ਏਪਿਸਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਅਨੁਵਾਦ। ਏ ਕਿਉਸਿਨ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ ਟੈਲਬੇਟ ਡਬਲਿਊ. ਚੈਬਰਸ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਫੰਕ ਅਤੇ ਵੈਗਨਲ, 1883; ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਣਾ, ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਜੋਨਡੇਰਵਨ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1969), 313. ⁸³ਗਾਏ ਐਨ. ਵੁਡਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *ਹਾਉ ਟੂ ਗ੍ਰੀਡ ਦ ਗਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਮੈਮਫਿਸ: ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ, 1970) ਵਿੱਚੋਂ ਸਫ਼ਾ 21 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ⁸⁴ਏਕਡੇਮਾਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ἕκ (ਏਕ, "ਵਿੱਚੋਂ") ਅਤੇ δέχομαι (ਡੇਚੋਮਾਈ, "ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ")। ⁸⁵ਵਾਈਨ, 218, 663. ⁸⁶KJV ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ 19, 20 ਅਤੇ 21 ਆਇਤ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਾਈ" ਹੈ, ਪਰ 22 ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇਹ "ਸਰਿਸਟੀ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹੋ ਮੂਲ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਕਟਿਸਿਸ* ਚਾਰੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ⁸⁷ਵਾਈਨ, 137. ⁸⁸ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਚਰਚਾ ਮੇਜਜ਼ ਈ. ਲਾਰਡ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਪੌਲ'ਸ ਲੈਟਰ ਟੂ ਰੋਮਨਜ਼* (ਲੈਕਸਿੰਗਟਨ, ਕੈਂਟੱਕੀ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1875; ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਣਾ, ਡਿਲਾਇਟ, ਅਰਕਾਨਸ: ਗਾਂਸਪਲ ਲਾਇਟ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), 273-74 ਸਫ਼ੇ ਤੇ ਵੇਖੋ। ⁸⁹ਥੋਮਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 63. ⁹⁰ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਅਤੇ ਪੈਡਲਟਨ, 362.

⁹¹ਮੂ, 266. ⁹²ਲੈਰੀ ਡੀਸਨ, *ਦ ਰਾਇਚਸਨੈਂਸ ਆਫ ਗੈਡਾ: ਐਨ ਇਨ-ਡੈਪਥ ਸਟੱਡੀ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼*, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ) ਕਲਿਫਟਨ ਪਾਰਕ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਲਾਇਫ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1989), 222. ⁹³KJV ਵਿੱਚ "ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਹੇਠ ਕੀਤੇ ਗਏ" ਹੈ। "ਹੰਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ

“ਖਾਲੀ,” ਪਰ ਅੱਜ ਇਸ ਨੂੰ “ਅਮੰਡਾ” ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। NKJV ਵਿੱਚ “ਵਿਅਰਥਾ” ਹੈ।⁹⁴ ਵਾਈਨ, 657, 198. ⁹⁵NASB ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ “ਉਹਦੇ” (Him ਲਈ “ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰ “H” ਨਾਲ) ਹੈ। ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਉਹਦੇ” ਸ਼ਬਦ ਆਦਮ, ਸ਼ਤਾਨ ਜਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ “ਆਸ” ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਦਮ ਅਤੇ ਸ਼ਤਾਨ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਸ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ।⁹⁶ ਇੱਕ ਬੀਜ ਜੋ ਬੀਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਜੋ ਨਤੀਜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਬੀਜ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।⁹⁷ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਕ ਵਰਤੋਂ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 21 ਅਤੇ 22 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਹਿਰ ਦਾ ਰੂਪਕ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਨ ਆਤਮਿਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ, “ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ” ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਸਹਿਰ ਵਰਗੇ ਰੂਪਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ।⁹⁸ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਨਾ” ਅਤੇ “ਜਣਨ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਸਹਿਣਾ” ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਕ ਸਨ (“ਨਾਲ” ਜਾਂ “ਇਕੱਠੇ”) ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ ਕਿ ਸਰਿਸਟੀ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰਦੀ ਅਤੇ ਦੁਖ ਝੱਲਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪੈਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਰਿਸਟੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸੇ ਮਿਲ ਕੇ ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ।⁹⁹ ਜੀ. ਬਰਟਰਾਮ, “*ਓਡਿਨ*,” *ਬੀਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸੋਧ ਗਰਹਾਰਡ ਕਿਟਲ ਅਤੇ ਗਰਹਾਰਡ ਫਰੈਡਰਿਕ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਿਪਤ ਜੀਓਫਰੀ ਡਬਲਿਊ. ਬਰੇਮਿਲੀ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ ਈਡਰਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1985), 1353. ¹⁰⁰ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਜੈਨ ਕੈਲਵਿਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਮੌਰਿਸ, 323.)

¹⁰¹ ਡੀ. ਸਟੂਅਰਟ ਬਰਿਸਕੋ, *ਰੋਮਨਜ਼*, ਦ ਕਮਿਊਨੀਕੇਟਰ 'ਜ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਾਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1982), 172. ¹⁰² ਟਾਉਨਸੈਂਡ, 69. ¹⁰³ “ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ” ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਥ “ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ . . . ਸਾਡੇ ਅਧਕਾਰ ਦੀ ਸਾਈ ਹੈ” (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:13, 14; 8:9, 11 ਤੋਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ¹⁰⁴ 3:24 ਤੋਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ। ¹⁰⁵ ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ, *ਦ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1975), 110. ¹⁰⁶ ਈ. ਸੀ. ਮਕੈਂਜੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ *14,000 ਕਿਊਪਸ ਐਂਡ ਕੋਟਸ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਵਿੰਗਸ ਬੁਕਸ, 1980) ਵਿੱਚੋਂ ਸਫ਼ਾ. 242 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁰⁷ ਮੂ, 268. ¹⁰⁸ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਲੂਕਾ 10:40 ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ। ¹⁰⁹ ਏ. ਟੀ. ਰੈਬਰਟਸਨ, *ਏ ਗਰੈਮਰ ਆਫ ਦ ਗਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਇਨ ਦ ਲਾਇਟ ਆਫ ਹਿਸਟੋਰੀਕਲ ਰਿਸਰਚ* (ਨੈਸਵਿਲੇ: ਬਰੇਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1934), 573. ¹¹⁰ ਬਾਉਰ, 1006-7.

¹¹¹ ਈ *ਅੰਨਾਲਿਟੀਕਲ ਗਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ* (ਲੰਡਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸਨਜ਼, 1971), 14. ¹¹² ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦੁਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਮੈਂ ਬਸ ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ “ਹਾਹੁਕੇ ਭਰ” ਸਕਦਾ ਸੀ। ¹¹³ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ “ਜੀਭਾਂ” ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:4-6), ਨਾ ਕਿ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ। ¹¹⁴ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਓਵੈਨ ਡੀ. ਆਲਬ੍ਰਟ ਦੀ ਪੁਸਤਕ “ਮਿਰੇਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਹੋਲੀ ਸਪਿਰਿਟ,” *ਟਰੂਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ* 19, ਨੰਬਰ 18 (ਜਨਵਰੀ 1999) ਵਿੱਚੋਂ ਸਫ਼ਾ 31-36 ਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ¹¹⁵ *ਗਲੋਸੋਲੋਜੀਆ* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਬੋਲੀ-ਬੋਲਣਾ” ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗੈਰ ਜੁਬਾਨ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ¹¹⁶ ਸਟੈਟ, 245. ¹¹⁷ ਜਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ” ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਲੁਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸੀ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ”। ¹¹⁸ ਸਟੈਟ, 246. ¹¹⁹ ਮੂ, 277. ¹²⁰ ਸਟੈਟ, 247.

¹²¹ ਮੂ, 269. ¹²² ਸਟੈਟ, 246. ¹²³ ਜਿੰਮੀ ਐਲਨ, *ਸਰਵੇ ਆਫ ਰੋਮਨਜ਼*, 7 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ (ਸਰਸੀ, ਅਰਕਾਨਸ: ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ, 1994), 82. ¹²⁴ ਲਾਰਡ, 279. ¹²⁵ ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ। ¹²⁶ ਜੈਨ ਕੈਲਵਿਨ ਨਾਂ ਦਾ

ਇੱਕ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ (1509-1564) ਪਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦੇ ਸੁਧਾਰਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਨ।¹²⁷ਬਾਰਕਲੇਅ, 114. ¹²⁸ਐਲਨ, 82. ¹²⁹ਵਾਈਨ, 346 (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।¹³⁰ਵਾਈਨ, 165.

¹³¹“ਭਰਾਵਾਂ” ਸ਼ਬਦ ਜਿਨਸੀ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਹੈ। ¹³²ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰਸੇ ਦਾ ਦੁਗਣਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਿਆ (ਬਿਬਲਸਾ ਸਾਰ 21:17)। ¹³³ਬਰੂਕਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*, 168. ¹³⁴ਮੂ, 271. ¹³⁵ਸਟੈਟ, 246. ¹³⁶ਮੂ, 281. ¹³⁷ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਪੱਤਰੀ ਸੀ; ਕੁਝ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ 5 ਅਧਿਆਇ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ 8 ਅਧਿਆਇ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ। ¹³⁸ਪੂਰੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, “ਸਾਡਾ” ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ¹³⁹ਇੱਕ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਰਿਆ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਰਥ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ¹⁴⁰ਰੋਮੀਆਂ 8:32 ਵਿੱਚ, “ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸੰਬੰਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ,” ਉਹ ਸੰਬੰਧ ਜਿਹੜਾ “ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ” (ਮੋਰਿਸ, 335, ਨੰਬਰ 149)।

¹⁴¹ਉਕਟੋਵੀਯੁਸ ਵਿਨਸਲੇਅ, *ਨੈ ਕੰਡਮਨੇਸ਼ਨ ਇਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਜੀਸਸ* (ਲੰਡਨ: ਜੈਨ ਫਾਰਕੁਹਾਰ ਸਾਅ, 1853), 361. ¹⁴²ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਨਾਲੋਂ ਅੱਡ ਅਤੇ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਬਰਕਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ¹⁴³ਵਾਈਨ, 196. ¹⁴⁴ਬਾਉਰ, 273. ਲੂਕਾ ਨੇ ਪੋਲੁਸ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਲਾਉਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਏਨਕਾਲੀਏ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 19:38; 23:28, 29; 26:2, 7)। ¹⁴⁵ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 519. ¹⁴⁶ਮੂ, 282. ¹⁴⁷ਮੈਕਗਿਉਗਨ, 266. ਮੈਕਗਿਉਗਨ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 14 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੋਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ¹⁴⁸ਸਟੈਟ, 246. ¹⁴⁹ਵਾਈਨ, 17. ¹⁵⁰ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 27.

¹⁵¹ਵਿਲੀਅਮ ਹੈਡਰਿਕਸਨ, *ਇਕਸਪੋਜੀਸ਼ਨ ਆਫ ਪੋਲ'ਜ਼ ਇਪਿਸਲ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1981), 290. ¹⁵²ਵਾਈਨ, 468. ¹⁵³ਡੀਸਨ, 240. ¹⁵⁴ਯੂਸੇਬਿਉਸ *ਐਕਲੇਸੀਐਸਟੀਕਲ ਹਿਸਟਰੀ* 2.25 ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ¹⁵⁵ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਬੁਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਪਸਚਾਤਾਪ ਨਾਲ ਜਿੰਦੀ ਪਾਪ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਖਾਸ ਲੋਕ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ¹⁵⁶ਇਹ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਪਸਰਗ “ਗਾਈਪਰ” ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ¹⁵⁷ਨਿਕਾਓ ਨਾਵ vίκη (ਨਾਈਕ) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਜਿੱਤਾ” ਯੂਨਾਨੀ ਲੋਕ ਨਾਈਕ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਦੀ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅੱਜ, ਨਾਈਕ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਰੈਂਡ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਦੇ ਬੁਟਾ ਕਰਕੇ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁵⁸ਇੱਥੇ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਭੂਤਕਾਲ ਵਾਕ ਕਿਉਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ? ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਸਚਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ¹⁵⁹ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਅਤੇ ਪੈਂਡਲਟਨ, 371. ¹⁶⁰ਕੁਝ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੋਲੁਸ ਮਨੁੱਖੀ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਿਆਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਮੱਤੀ 24:11, 12 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ “ਦੂਤਾਂ” ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਮਿੱਤਰ ਕਰਕੇ ਪਛਾਨਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਲਈ ਜੀਉਣ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

¹⁶¹ਮੂ, 287. ¹⁶²ਐਵਰੈਟ ਐਫ. ਹੈਰੀਸਨ, *ਦ ਇਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰ 'ਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ* ਜਿਲਦ 10, ਵਿੱਚ “ਰੋਮਨਜ਼,” *ਰੋਮੀਆਂ-ਗਲਾਤੀਆਂ*, ਸੰਸਕਰਣ, ਫਰੈਂਕ ਈ. ਗਾਬੇਲਿਨ) ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸੀਗਨ: ਜੇਨਡੇਰਵਨ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1976), 100. ¹⁶³ਮੂ, 284. ¹⁶⁴ਜੈਨ ਲੋਕੇ; ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕੋਫਮੈਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਰੋਮਨਜ਼* (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1973) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 324 ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁶⁵ਕੋਏ ਰੋਪਰ, “ਮੇਰ ਦੈਨ ਕੋਨਕਰਰਸ (ਰੋਮੀਆਂ 8),” 14. ¹⁶⁶ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਅਤੇ ਪੈਂਡਲਟਨ, 371 (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ¹⁶⁷ਉਤਪਤ 1:26 ਵਿੱਚ “ਅਸੀਂ” ਸ਼ਬਦ (“ਆਓ ਅਸੀਂ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈਏ . . .”) ਪਰਮੇਸੁਰਤਾਈ (ਜਾਂ ਤ੍ਰੀਏਕਤਾ) ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ¹⁶⁸ਇਹ

ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ "ਨਾਮ" ਇੱਕਵਚਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੱਤੀ 28:19 ਵਿੱਚ ਤਰੈਰੂਪੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।¹⁶⁹ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ "ਦੂਜਾ ਸਹਾਇਕ" ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਸਹਾਇਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।¹⁷⁰ ਵਾਈਨ, 190.

¹⁷¹ਬਾਉਰ, 134. ¹⁷²ਜੇ. ਬੋਹਮ, *ਥਿਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, 80 ਵਿੱਚ "ਅੱਰਾਬੋਨਾ" ¹⁷³ਵੇਖੋ ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਅਤੇ ਪੈਂਡਲਟਨ, 359. ¹⁷⁴ਐਚ. ਲੀਓ ਬੋਲਸ, *ਦ ਹੋਲੀ ਸਪਿਰਿਟ: ਹਿਜ ਪਰਸਨੈਲਿਟੀ, ਨੇਚਰ, ਵਰਲਸ* (ਨੈਸਵਿਲੇ: ਗਾਸਪਲ ਐਡਵੇਕਟ ਕੰਪਨੀ, 1942), 51-53. ¹⁷⁵ਪਹਿਲਾ ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:19 ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਚਮਤਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਚਮਤਕਾਰੀ ਕੰਮ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, "ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਬੁਝਾਓ" ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ "ਆਤਮਾ" ਦਾ ਅਨੇਕਾ ਅਸਧਾਰਣ" ਜਾਂ "ਸਧਾਰਣ ਦਾਨ" ਹੋਵੇ। ¹⁷⁶ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਅਤੇ ਪੈਂਡਲਟਨ, 360. ¹⁷⁷ਇੱਥੇ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਾਲਕ" ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਕੋਲ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਸੰਭਵ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:22, 23 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜਰੇ ਬਿਨਾਂ "ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਣਾ" ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ¹⁷⁸ਜੌਰਜ ਬੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸੈਂਟਰਲ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਕਾਲਜ, ਬਾਰਟਲਸਵਿਲੇ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ (ਹੁਣ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਐਡਮੋਡ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲੈਕਚਰ। ¹⁷⁹8 ਜੁਲਾਈ 2003 ਵਿੱਚ, ਜੌਰਜ ਟਿੱਪਸ ਦੁਆਰਾ ਜਡਸੋਨੀਆ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਜਡਸੋਨੀਆ, ਅਰਕਾਨਸਸ ਵਿੱਚ "ਆਸਕ ਫ਼ਾਰ ਦੀ ਏਨਸੀਅੰਟ ਪਾਥਸ" ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਪਦੇਸ਼। ¹⁸⁰ਸਟੈਟ, 230.

¹⁸¹ਵਿਲਕੋ ਅਤੇ ਗਰਿਮ, 532-33. ¹⁸²ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਰੇਬਰਟਸ, *ਦ ਲੈਟਰ ਆਫ ਜੌਨ*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟਰੀ) ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਆਰ. ਬੀ. ਸਵੀਟ ਕੰਪਨੀ, 1968), 76. ¹⁸³ਵੈਰਨ ਡਬਲਿਊ. ਵਿਅਰਸਬੀ, *ਦ ਬਾਈਬਲ ਇਕਸਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਜਿਲਦ 2 (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989), 504. ¹⁸⁴ਫਿਊਚਰ ਫਾਰਮਰਸ ਆਫ ਅਮੈਰੀਕਾ (ਐਫਐਫਏ) ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ¹⁸⁵ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ "ਡੇਵਿਡ" ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ¹⁸⁶ਡੇਵਿਡ ਐਫ. ਬਰਗੈਸ ਦੀ ਰਚਨਾ, *ਇਨਸਾਈਕਲੋਪੈਡੀਆ ਆਫ ਸਰਮਨ ਇਲੂਸਟਰੇਸ਼ਨਜ਼* (ਸੇਂਟ ਲੂਇਸ: ਕੇਨਕੋਰਡੀਆ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1988), ਵਿੱਚੋਂ 131 ਸਫ਼ੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁸⁷ਇਹ ਪੁਸਤਕ MyPublisher.com ਦੁਆਰਾ 2004 ਵਿੱਚ ਛਾਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸੀ। ¹⁸⁸ਵੇਖੋ ਅਫਸੀਆਂ 1:4; ਕੁਲੁਸੀਆਂ 3:12; 2 ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:13; 2 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 2:10; ਤੀਤੁਸ 1:1; 1 ਪਤਰਸ 1:1. ¹⁸⁹ਲੋਕੋ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, 55. ¹⁹⁰ਹਾਰੇਲਡ ਟੀ. ਬਰਾਈਸਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਹੋਪ," *ਇਨ ਇਲੂਸਟਰੇਟਿੰਗ ਪੈਲੋਸ ਲੈਟਰ ਟੂ ਦ ਰੋਮਨਜ਼*, ਰਚਨਾ ਜੇਮਸ ਐਫ ਹਾਈਟਾਵਰ (ਨੈਸਵਿਲੇ: ਬਰੇਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1984) ਵਿੱਚੋਂ 61 ਸਫ਼ੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

¹⁹¹ਸਪੱਰਜੀਅਨ, 257. ¹⁹²ਸੀ. ਏ. ਫੈਕਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ; ਮੌਰਿਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 299 ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ¹⁹³ਮੈਕਗਿਊਗਨ, 258. ¹⁹⁴ਚੈਪਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਫ਼ਾ 57-58 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ¹⁹⁵ਥੋਮਸ, ਕਲਾਸ ਨੇਟਸ, *ਰੋਮਨਜ਼*। ¹⁹⁶ਬੁਲਾਰਡ, "ਨੇ ਕਨਡਮਨੇਸ਼ਨ, ਨੇ ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ।" ¹⁹⁷ਫਰੈਂਕ ਐਲ. ਕੋਕਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਆਈ ਈਜ਼ੀ ਚੇਅਰ," *ਟਵੰਟੀਅਥ ਸੈਂਚਰੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ* (ਮੇਅ, 1958) ਸਫ਼ਾ 17 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ¹⁹⁸ਕਲੇਅ ਬਰਾਯੰਟ ਮਿਡਵੈਸਟ ਸਿਟੀ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਈਸਟਸਾਇਡ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਬਾਲਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਕਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ। ¹⁹⁹ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਮੈਕਗਾਰਵੇ, *ਮੈਕਗਾਰਵੇ'ਸ ਸਰਮਨਜ਼* (ਲੈਕਸਿੰਗਟਨ, ਕੈਂਟਕੀ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਵਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1893; ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਣਾ, ਡਿਲਾਇਟ, ਆਰਕਾਨਸ: ਗਾਸਪਲ ਲਾਇਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ ਕੰਪਨੀ, 1975), 215-246. ²⁰⁰ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੰਦ ਹਨ। ਏਹ ਹਨ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣ: ਜ਼ਬੂਰ 3:3-6; 4:8; 5:11, 12; 17:7, 8; 23:1-4; 27:1; 28:7; 34:4, 7, 17, 19; 46:1; ਯਸਾਯਾਹ 40:28-31; 41:10; ਮੱਤੀ 10:29-31; 28:20; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:5, 6.

²⁰¹18 ਅਕਤੂਬਰ 1959 ਵਿੱਚ ਬੈਟਸੈਲ ਬਾਰੈਂਟ ਬੈਕਸਟ ਦੁਆਰਾ ਹਿਲਸਬੋਰੋ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਨੈਸਵਿਲੇ, ਟੈਨੇਸੀ ਵਿੱਚ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ" ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਨਕਲ (ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ²⁰²ਫਿਰ ਵੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਉਹ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਪੀ ਦੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅੰਦਰ ਭਲਾਈ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 22:32)।

²⁰³ਮੈਕਗਾਰਵੇ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ, 245-46. ²⁰⁴ਬੈਟਸੈਲ ਬਾਰੈਂਟ ਬੈਕਸਟਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਗਰੇਟਰ ਪ੍ਰੀਚਰਸ ਆਫ ਟੁਡੇ: ਸਰਮਨਜ ਆਫ ਬੈਟਸੈਲ ਬਾਰੈਂਟ ਬੈਕਸਟਰ (ਐਬੀਲੀਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਬਿਬਲੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਪ੍ਰੈਸ, 1960) ਵਿੱਚੋਂ 154 ਸਫੇ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ²⁰⁵ਜੇਮਸ ਬੈਟਲੀ, 5 ਦਿਸੰਬਰ 2003 ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿੱਪਣੀਆਂ। ²⁰⁶ਮਾਉਲੇ, 242-43. ²⁰⁷“ਮਾਨਵੀਕਰਨ” ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਣ ਹੋਣ। ਬਾਈਬਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ “ਚਿਹਰੇ,” “ਅੱਖਾਂ,” ਅਤੇ “ਹੱਥਾਂ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤਦੀ ਹੈ। ²⁰⁸ਜੀ. ਸੀ. ਬਰਿਉਰ, *ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਕਰੂਸੀਫਾਇਡ: ਏ ਬੁਕ ਆਫ ਸਰਮਨਜ* (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1928; ਦੁਬਾਰਾ ਛਾਪਣਾ, ਨੈਸਵਿਲੇ: ਬੀ. ਸੀ. ਗੁਡਪਾਸਚਰ, 1959), 53. ²⁰⁹ਫਰਿਟਜ਼ ਰਾਇਡਨਾਉਰ, ਸੇਧ, *ਹਾਉ ਟੂ ਬੀ ਏ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਵਿਦਾਊਟ ਬੀਇੰਗ ਰਿਲੀਜੀਅਸ* (ਗਲੈਨਡੇਲ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ: ਰੀਗਲ ਬੁਕਸ, ਜੀ/ਐਲ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, 1967), 74. ²¹⁰ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ 24 ਦਿਸੰਬਰ 2004 ਵਿੱਚ, ਈਸਟ-ਸਾਇਡ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਮਿਡਵੈਸਟ ਸਿਟੀ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਵਿੱਚ ਪੜਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਮੈਲ ਸਟਿਨੈੱਟ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

²¹¹ਸੀ. ਈ. ਮੈਕਾਰਟਨੀ ਨੇ ਪੌਲ ਲੀ ਟੈਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, *ਇਨਸਾਇਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ 7,700 ਇਲੂਸਟਰੇਸ਼ਨਜ਼* (ਰੋਕਵਿਲੇ, ਮੈਰੀਲੈਂਡ: ਅਸਿਉਰੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1979) ਵਿੱਚ 520 ਸਫੇ ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ²¹²ਹਾਰੇਲਡ ਹੇਜਲਿਪ, *ਡਿਸਾਇਪਲਸਿਪ*, 20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੜੀ (ਐਬੀਲੀਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਬਿਬਲੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਪ੍ਰੈਸ, 1977), 160.